நவநீதப் பாட்டியல்

மூலமும் உரையும்

கலாக்ஷேத்திரம்

அடையாறு

மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலைய வெளியீடு - 2

கலித்துறைப் பாட்டியல்

என்னும்

நவநீதப் பாட்டியல்

நவநீத நடனார் இயற்றியது.

இது
பழையவுரைகளுடனும் குறிப்புரை முதலியவற்றுடனும்
டாக்டர் ஐயரவர்களின் குமாரர்
S. கலியாண சுந்தரையராலும்
ஐயரவர்கள் மாணவருள் ஒருவரான
S. G. கணபதி ஐயராலும்

சென்னை, கபீர் அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

 1944 [விலை ரூ. 2-0-0

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை

இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூல்கள் முதலியவற்றின் முதற் குறிப்பகராதி

அகநா - அகநானூறு
அடிக் - அடிக்குறிப்பு
அவை - அவையடக்கம்
இ-ள் - இதன்பொருள்
எ-து - என்பது
எ-ன் - என்னுதலிற்றோவெனின்
கு-ரை - குறிப்புரை
சிறப் - சிறப்புப்பாயிரம்
சூ - சூத்திரம்
சூடா - சூடாமணி நிகண்டு
தக்க - தக்கயாகப்பரணி
தற் - தற்சிறப்புப் பாயிரம்
தனிப் - தனிப்பாடல்
பக் - பக்கம்
பழ - பழமொழி
பி-ம் - பிரதிபேதம்
பிரபந்தத் - பிரபந்தத்திரட்டு
பிரபந்ததீ - பிரபந்ததீபம
பு. வெ - புறப்பொருள் வெண்பா மாலை
பெரும்பாண் - பெரும்பாணாற்றுப் படை
மலைபடு - மலைபடுகடாம்
முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை
யா. கா - யாப்பருங்கலக்காரிகை
வி. பா - வில்லிபுத்தூரார் பாரதம்
வெண்பாப் - வெண்பாப்பாட்டியல்

முகவுரை

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற் பொருந்து
பயனுமென்பாற்
கூட்டும் படிநின் கடைக்கணல் காயுளங்
கொண்டுதொண்டர்
தீட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பா லமுதந்
தெளிக்கும் வண்ணம்
காட்டும்வெள் ளோதிமப் பேடே சகல
கலா வல்லியே.

—சகலகலாவல்லி மாலை.

தமிழிலக்கியத்தை இக்காலத்தார் பேரிலக்கியம் சிற்றிலக்கியம் என இரண்டாக வகுத்து வழங்குவர்; பெருங் காப்பியங்களும் சிறு காப்பியங்களும் முன் வகையினையும் அந்தாதி, உலா, கலம்பகம், பரணி, பிள்ளைத் தமிழ் ஆதியன பின்வகையினையும் சாரும். சிற்றிலக்கியம் பிரபந்தங்கள் எனவும் வழங்கும். சங்க காலத்தில் பிரபந்தங்கள் அதிகமாக இல்லை. பிற்காலத்தே தோன்றி நாளடைவில் அவை வளர்ச்சியுற்றன. பிரபந்தங்கள் தொண்ணூற்றாறு என்ற கொள்கை ஒரு காலத்தில் நிலவிவந்தது. இப்பொழுது அவற்றின் தொகை அந்த எண்ணைக் கடந்து நிற்கின்றது. அண்டகோசம், ஆடாமணி, ஆண்கூடல், இலக்குமி விலாசம், களவு கண்ணி, கன்னி மயக்கம், காமரச மாலை, கான வேட்டம், சிந்துமோகினி, சிலேடா சாகரம், தளசிங்காரம், தாமரை நோன்பு, துனி விசித்திரம், நொண்டி நாடகம், பண்ணை விசித்திரம், புறநாட்டுச் செய்கை, மதன சிங்காரம், வதன சந்திரோதயம், விசய வித்தாரம், வேடர் விநோதம் முதலியன தொண்ணூற்றாறு பிரபந்தங்களில் அடங்காதவையாகும்.

பெரும்பாலும் கடவுளரையோ, அரசர் பிரபுக்கள் ஞானசாரியர் வள்ளல்கள் புலவர்கள் முதலிய மானிடரையோ பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு இவ்வித நூல்கள் புலவர் பெருமக்களால் இயற்றப்பெற்றன.

இலக்கியம் ஒன்று தோன்றியபின் அதற்கு இலக்கணம் அமைவது இயல்பாதலால் பிரபந்தங்கள் தோன்றியபின் அவற்றின் இலக்கணங்களை விளக்கும் நூல்கள் எழுந்தன. இவ்வித நூல்களே பாட்டியல்கள் ஆகும். பாட்டு என்பது இங்கே ஆகு பெயர்; அது செய்யுளைக் குறிக்காமல் செய்யுட்களால் ஆன நூலைக் குறிக்கும். இயல் என்பது இலக்கணம். எனவே, பாட்டியல் என்பது பிரபந்த இலக்கணமாகும்.

செய்யுளிலக்கணத்தைக் கூறும் நூல்கள் வேறு, பாட்டியல்கள் வேறு. முன்னவை செய்யுளின் உறுப்புக்களாகிய எழுத்து, அசை, சீர், தளை முதலியவற்றையும் பாக்களையும் அவற்றின் இனங்களையும் விளக்கிக் கூறும்; பாட்டியல்களோ பிரபந்தங்களின் வகையினையும், அவற்றின் இலக்கணங்களையும், அவற்றைப் பாடவேண்டிய முறையையும், பாடுதற்குரிய நால்

வகை வருணத்தாரையும், அவர்களுடைய இயல்புகளையும், பாட்டுடைத் தலைவர் நூல் கேட்கவேண்டிய முறையையும், அரங்கேற்றுதற்குரிய அவையின் இயல்பினையும், புலவர்களின் வகையினையும் விரிவாகக் கூறும்.

தமிழ் மொழியில் இதுவரையில் பலபாட்டியல்கள் அச்சேறி வெளிவந்துள்ளன.* வெளிவாராதனவும் பலவுள. அவற்றுள் சில அழிந்தும் போயின. அவற்றின் பெயர்களும் சில சூத்திரங் களுமே இப்பொழுது நமக்குத் தெரிய வருகின்றன. *தத்தாத்திரேயர் பாட்டியல் என்பது பெயரளவில் மட்டும் இன்று அறியக் கிடக் கின்றது. பண்டாரப் பாட்டியலின் சில சூத்திரங்களே இப்போது கிடைத்துள்ளன. அவையும் வெளிவரவில்லை. பிரபந்தத் திரட்டு, பிரபந்த தீபம் என்பன முற்றிலும் கிடைத்துள்ளன எனினும் இன்னும் அச்சிடப் பெறவில்லை.

நவநீதப் பாட்டியல் என்னும் இந்நூல் நவநீத நடனார் என்னும் புலவர் பெருமானல் இயற்றப் பெற்றதாகும். இது பொருத்த வியல், செய்யுண் மொழியியல், பொது மொழியியல் என்னும் மூன்று உறுப்புக்களையுடையது. இதன்கண் இலக்கணம் கூறப் பட்ட பிரபந்தங்களின் பெயர்களை 93-ஆம் பக்கத்திற் காணலாம். இதன் சூத்திரங்கள் கட்டளைக் கலித்துறையினுல் அமைந்தவை.

முதலில் இலக்கண நூல்கள் நூற்பாவாலும் வெண்பா வாலும் இயற்றப் பெற்றன. பிற்காலத்தில் கட்டளைக் கலித் துறையால் இயற்றப்படும் வழக்கம் தோன்றியது. யாப்பருங் கலக் காரிகை, வீரசோழியம், களவியற் காரிகை முதலியன கட்டளைக் கலித் துறையால் ஆனவை. நூல்களில் அடங்கியுள்ள கிரந்தங்களின் கணக்கை எடுத்துக் கூறுவது வடமொழியை ஒட்டி எழுந்த வழக்கமாகும். இந்தக் கணக்கெடுப்பதற்குக் கட்டளைக் கலித் துறை உதவுகிறது. நூல்களில் இடைச் செருகல்கள் நேரா வண்ணம் ஆசிரியர்கள் சூத்திரங்களின் கணக்கைக் கூறு வதும், நூலை அந்தாதித் தொடையால் அமைப்பதும், இயல்களின ஈற்றில் முதனினைப்புச் சூத்திரங்களைச் சேர்ப்பதும் தமிழில் ஒரு வழக்கம். கட்டளைக் கலித்துறையால் இயன்றமை பற்றி நவநீதப் பாட்டியலாகிய இந்நூலுக்குக் கலித்துறைப் பாட்டியல் என்ற ஒரு பெயரும் வழங்கி வரலாயிற்று.

இந்நூலிற் காணப்படும் கலித்துறைகளின் தொகை 108. சில செய்யுட்களின் அமைப்பை நோக்கும்போது இடைச் செருகல்கள் அவ்வப்போது ஏற்பட்டிருக்கலாமென்பது தெரியும்.

நவநீதப் பாட்டியலுக்கு முதனூல் அகத்தியனார் அருளிச் செய்த ஒரு பாட்டியலாகு மென்பது இந்நூலின் சிறப்புப்பாயிரத்

* தம் ஆசிரியருள் ஒருவரான செங்கணம் ஸ்ரீ விருத்தாசல ரெட்டியார வர்களிடம் இந்நூலைப் பாடங் கேட்டிருப்பதாகவும், இது விருத்தங்களால் அமைநதுள்ளதென்றும் டாக்டர் ஐயரவர்கள் 'சங்கத் தமிழும், பிற்காலத் தமி ழும்' என்னும் நூலில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

தால் விளங்கும். பன்னிருபாட்டியலில் அகத்தியர் பாட்டியல் * (55) என்ற பெயர் வந்துள்ளமையால் அகத்தியரால் இயற்றப் பெற்ற பாட்டியல் ஒன்று உண்டென்று ஊகிக்கலாம். அகத்தியனார் இயற்றியது பருணர் பாட்டியல் என்று நவநீதப்பாட்டியலின் சிறப்புப் பாயிரச் செய்யுளின் உரை கூறுகிறது (பக். 3.) மேலும் இந் நூலின் உரை பல விடங்களில் அகத்தியரைப் பாராட்டியுள்ளது. ஆதி அகத்தியர் வேறு இவ்வகத்தியர் வேறு என்பது சிலர் கருத்து. இது வழிநூலென்பது, 'முதனூன் மொழிந்த நெறி, கேட்டுத் தெரிந்து கொள்' (66) என்பதனாலும் தெரியவரும்.

டாக்டர் ஐயரவர்கள் தொகுத்து வைத்துள்ள நூல்களுள் நவநீதப் பாட்டியல் சம்பந்தமான கடிதப் பிரதியொன்றும், மூலமும் உரையும் உள்ள ஏட்டுச் சுவடிகள் மூன்றும், மூலமட்டும் உள்ள ஏட்டுப்பிரதி யொன்றும் இருந்தன. கடிதப்பிரதி மூலமும் உரையும் அடங்கிய சுவடியைப் பார்த்து எழுதியது. அதில் அவர்கள் முக்கியமான சில திருத்தங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதன் தொடக்கத்தில் அவர்கள், 'சொந்தம். இந்நூலுக்கு உரைகள் இரண்டு உண்டு' என்று குறித்துள்ளார்கள். இதனால் இதற்கு இருவர் தனித்தனியே உரைகள் இயற்றி யிருக்கிறார்கள் என்பது தெளிவாயிற்று. ஓர் உரை மிகவும் பழமையானது என்பது அதில் எடுத்தாளப்படும் நூல்களால் விளங்கும். அவற்றிற் பெரும்பாலனவற்றைக் காலத்தால் முற்பட்ட வெண்பாப்பாட்டியலின் உரைகாரர் கூட எடுத்தாளவில்லை. வெண்பாப்பாட்டியலைப் பற்றி இந் நூலுரையால் ஒன்றும் அறிவதற்கில்லை. மேலும் இந்நூலின் போக்கு வெண்பாப் பாட்டியலை ஒட்டியிராமல் பல விடங்களில் மாறுபட்டுள்ளது. இரண்டு உரைகளுள் கடிதப் பிரதியிலுள்ளது விரிவான உரை; பல மேற் கோட் சூத்திரங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. அவ் வுரையால் தெரியவரும் நூல்களாவன:—அகத்தியனார் ஆனந்த வோத்து (84-6), அணியியல் (105), அவிநயனார் கலாவியல் (96), இந்திர காளியம் (6, 22-3,92), கல்லாடம் (35,83,93), கல்லாடனார் கலாவியல் (92), கல்லாடனார் வெண்பா (92), செய்யுள் வகைமை (33,36, 42, 68, 96, 99, 104), திருப்பிரவாசிரியர் தூக்கியல் (104), தொல்காப்பியனார் [செய்த பாட்டியல்] (21), தொல்லாசிரியர் [செய்தது] (101), பருணர் பாட்டியல் (3, 7, 26. 31, 73 84, 87, 104-5), பிங்கல சரிதை (66), பொய்கையார், பொய்கையார் கலாவியல், பொய்கையார் பாட்டியல் (10, 31, 44, 75, 81, 92), மாமூலம் (5, 6, 22, 35, 68, 82, 87, 104), முந்திரியார் வஞ்சினம் (67), முள்ளியார் கவித்தொகை (34-5, 38, 40, 48), வாமன சரிதை (66.) இவற்றுள் †பருணர் பாட்டியல் சில விடங்களில் பருணப் பாட்டியல், பருணி

*இங்கே குறிக்கப்படும் எண்கள் கவித்துறை எண்களைக் காட்டும்.

†'சங்கத்தமிழும் பிற்காலத்தமிழும்' என்னும் நூலில் வாருணப் பாட்டியல் என்னும் நூலொன்று கூறப்பட்டுள்ளது; அஃது இதுதானோ வேறோ என்பது தெரியவில்லை.

தர் பாட்டியல் என்றும் காணப்படுகிறது. நவநீத நடனார் தம் நூலுள் இரண்டு இடங்களில் (46, 96) 'தொன்னூல் பருணிதர்' என்ற தொடரை ஆண்டுள்ளார். பன்னிரு பாட்டியலில் பரணர் செய்தனவாகப் பல சூத்திரங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள், 'காப்பு முதலெடுக்கும்' (184) என்னும் சூத்திரம் இந்நூல் 26-ஆம் சூத்திரத்தின் உரையில் பருணர் பாட்டியலைச் சேர்ந்ததாகக் காணப்படுகிறது.

இவ் வுரையுள்ள சுவடி பல விடங்களில் பிழைமலிந்துள்ளது. விட்டுப் போன தொடர்களும் பல. இதனால் உரையிலும் மூலத்திலும் காணப்படும் ஐயங்கள் இன்னும விளக்க மடைவதற்குரிய நிலையில் உள்ளன. விரிவான இந்த உரையை இப்பதிப்பில் 'உரை I' என்று குறித்துள்ளோம். இவ்வுரை யாசிரியர் 66 ஆங்கலித்துறைக்கு உரை எழுதும்போது தண்டியலங்காரத்திலிருந்து மேற்கோள் காட்டியிருப்பதால் அந்நூலாசிரியருக்குப் பிற்பட்டவராக இருக்கலாமென்று தோன்றுகிறது.

மற்றோர் உரை அத்துணைச் சிறப்பினதன்று. அதில் நூல் 81 கலித்துறைகளைக் கொண்டு முடிந்துள்ளது. உரை I இல் உள்ள மூலபாடத்தோடு அதில் உள்ள சில பாடங்கள் மாறுபடுகின்றன. ஆதலால் அவை இப்பதிப்பில் பிரதிபேதமாகச் சேர்க்கப் பெற்றுள்ளன. அவ்வுரையைப் படிக்கும்போது பல விடங்களில் பிரதிபேதத்தை மூல பாடமாகக் கொள்ள வேண்டும். இப்பதிப்பில் அவ்வுரை* உரை II எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

உரை I உள்ள பிரதியில் இல்லாத கலித்துறைகளை உடுக்குறி (*) இட்டும், உரை II உள்ள பிரதியில் இல்லாத கலித்துறைகளைச் சிலுவைக்குறி (†) யிட்டும் தெரிவித்துள்ளோம். முதலுரை கூறும் விஷயத்தையே இரண்டாம் உரையும் கூறுமிடங்களைப் புள்ளிகள் இட்டு நீக்கி அவசியமான பகுதிகளை மட்டும் காட்டியுள்ளோம். இவ்வுரைப் பிரதிகளினால் மூல பாடம் பலவகையில் திருத்த முற்றிருக்கிறது. இரண்டாம் உரைப்படி அமைந்த மூலப் பிரதி யொன்றும் இப்பதிப்பிற்கு உதவியாக இருந்தது. மூலத்திலும் உரையிலும் காணப்படும் சில தொடர்கள் வழுவுள்ளனவாகத் தோன்றினமையின் அவற்றின் திருத்தங்களைச் சில விடங்களில் குறிப்புரையில் காட்டியுள்ளோம். 85-ஆம் கலித்துறையின் ஈற்றுச் சீர் 'உவமைகளே' என்றிருப்பின் சிறப்புடையதாகும். ஆயினும் அது கிடைத்த எல்லாப் பிரதிகளிலும் 'உறுப்புக்களே' என்று காணப்படுகிறது. 93-ஆம் சூத்திரத்தின் உண்மை வடிவம் புலப்படவில்லை. மேற்கோட் சூத்திரங்களிலும் பலவற்றின் உண்மை வடிவம் புலனாகவில்லை. மேற்கோட் சூத்திரங்களுட் பலவற்றைத் தந்து 'என்பது தண்டியலங்காரம்' என்று ஒருமை தோன்ற எழுதப் பெற்றுள்ள இடங்கள் பல. அவற்றை மாற்ற

*இவ் வுரையின் 18 கலித்துறைகள் அடங்கிய ஒரு பகுதி 'நவநீதப் பாட்டியல்' என்ற பெயருடன் 'பாட்டியற் கொத்து' என்ற நூலில் சேர்க்கப் பெற்று 1908 ஆம் ஆண்டில் வெளி வந்துள்ளது.

வேண்டுவது அவசியமாயினும் அக்காலத்து உரைநடை புலப்படுவதற்காக அவை அங்ஙனமே பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளன. 92-ஆம் சூத்திர வுரையில் 'மாபுராணம்' என்ற பெயர் காணப்படுகிறது. அந்நூலினின்றும் எடுத்துக் காட்ட வேண்டிய மேற் கோட் சூத்திரம் பிரதி செய்தவரால் எழுதப்படாமல் விட்டுப் போனது வருந்தத்தக்கது.

உரையில் மிகையாகத் தோன்றும் பகுதியை [ ] என்ற பகரக் குறிகளில் அமைத்தும் முதலுரையிலும் மேற்கோட் சூத்திரங்களிலும் விட்டுப் போன பகுதியை.............என்ற புள்ளிகளிட்டுக் காட்டியும், விட்டுப்போனவற்றுள் தெரிந்தவற்றை ( ) என்ற பிறைக்குறிகளில் புலப்படுத்தியுமுள்ளோம். உரையில் ஐயமாக உள்ள இடங்களை வினாக் குறியிட்டுக் காட்டியுள்ளோம்.

டாக்டர் ஐயரவர்கள் தாம் அச்சிடவேண்டிய நூல்களுள் இதனை ஒன்றாகக் குறித்து வைத்திருந்ததும், இதுவரை வெளிவந்த அச்சுப் புத்தகங்களுள் முழுப்பாகமும் உரைகளுடன் இல்லாமையுமே இப்பதிப்பை நாங்கள் வெளியிடக் காரணமாயின. அவர்கள் காலத்திலேயே இது நிறைவேறி யிருப்பின் மிகச் செவ்விதாக அமைந்திருக்கும் என்று நாங்கள் உரைப்பது மிகையாகும்.

ஐயரவர்கள் பெயரால் அடையாற்றில் நிறுவியிருக்கும் நூல் நிலையத்தின் இரண்டாம் வெளியீடாக இப்போது இது வெளி வருகிறது.

இந்நூல் நிலையத்துக்குப் போதிய நிதி இல்லாமையால் நூல்கள் வெளியிடும் பொறுப்பு முழுவதையும் இந்நூல் நிலையத்தின் அத்யக்ஷரும், 'அடையாறு கலாக்ஷேத்திரத்தின் தலைவருமாகிய ஸ்ரீமதி ருக்மிணி தேவியாரவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார்கள். தமிழ் மொழியினிடத்து மிக்க அன்பு கொண்டு அதன் வளர்ச்சிக்காக அருந்தொண்டாற்றி வரும் அவர்களுக்குத் தமிழுலகம் பெரிதும் கடமைப் பட்டுள்ளது.

வேண்டிய ஆதரவு இருந்தால் இன்னும் வெளிவர வேண்டிய நூல்கள் ஒவ்வொன்றாக வெளிவரும் என்பதை நாங்கள் தமிழன்பர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

இந்நூல் பதிப்பிக்கப் பெற்று வருகையில் அவ்வப்போது பல ஆலோசனைகள் கூறியும் பல திருத்தங்களைச் செய்து கொடுத்தும் உதவிய சென்னை, கிறிஸ்டியன் காலேஜ் ஹைஸ்கூல் தமிழாசிரியராகிய ஸ்ரீ வி. மு. சுப்பிரமணிய ஐயர் B. O. L. அவர்களுக்கு நாங்கள் மிக்க நன்றி பாராட்டுகிறோம்.

மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம் அடையாறு, 10-10-44.	இங்ஙனம், S. கலியாணசுந்தர ஐயர். ச. கு. கணபதி ஐயர்.

நூலாசிரியர் வரலாறு

சிறப்புப் பாயிரத்தால் இந்நூலை இயற்றியவர் நவநீத நடனார் என்பது புலனாகும். நவநீதநடன் என்பது கண்ணபிரானைக் குறிக்கும் பெயர்களுள் ஒன்று (இந்நூல் 3 ஆம் பக்கத்திலுள்ள குறிப்புரையைக் காண்க.) இவர் வாழ்ந்து வந்தது நவநீதநாடு என்று உரை கூறும். கம்பநாடு கம்பர் என்ற பெயர்களுக்குள் தொடர்பிருத்தல் போல் நவநீத நாடு நவநீத நடன் என்ற பெயர்களுக்குள்ளும் தொடர்பு காணப்படுகிறது. இந்நாடு இன்ன இடத்திலுள்ளதென்று இப்பொழுது தெரியவில்லை.

இந்நூலின் உரை இவரை அரிபத்தர் (திருமாலின் அடியார்) என்று குறிக்கின்றது. இவருடைய பெயரும் நூலின் தொடக்கத்தில் திருமாலின் விஷயமாக இவர் கூறும் காப்பும் இதனை வலியுறுத்தும். திரிசிரபுரம் மகாவித்வான் **ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை**யவர்களிடம் பயின்ற வித்வான் சுப்பராய செட்டியாரிட மிருந்த நவநீதப் பாட்டியல் ஏட்டுப் பிரதி யொன்றில்,

'கரிமுகத் தண்ணல் கடவுள ரைங்கரக்
கணபதியைப்
பரிவுரை மாமலர் சாத்திப் பணிந்துள
பாவினத்தை
அரிமத னான நவநீத னென்னு
மியான்வகுத்த
உரைசெயி லக்கண நவநீதப் பாட்டிய
லுலகினுக்கே'

என்று ஒரு பாட்டு காணப்படுகிறதென்று ஐயரவர்கள் தம் கைப்படக் குறித்துள்ளார்கள். இச் செய்யுளின் தலை பிழைபட்டிருந்தும் நவநீத நடனார் வைணவ மதத்தவரென்பதும் வேறு கடவுளரிடத்தில் அவருக்குத் துவேஷ புத்தியில்லை யென்பதும் இக் கவியினால் புலனாகின்றன. சிறப்புப் பாயிரத்திற் காணப்படும் 'வேதத்தவன்' என்ற சொல் இவர் அந்தணராவர் என்பதனைக் காட்டும்.

இவர் தமிழ் மொழியில் நல்ல புலமை வாய்ந்தவர்; அதனிடத்து நிறைந்த பற்றுள்ளவர். தம் மொழியை வேதமுனி நாவார் தமிழ் என்று கூறுகின்றார். அகத்திய முனிவரைப் பலவிடங்களிற் பாராட்டுகிறார். 'ஓதுவர் தொன்னூற் பருணிதரே', 'அறைவர் கற்றோர்', 'நாவலர் ஓதினரே', 'சான்றவர் கொள்ளார்', 'புலவரெல்லாரும் இயம்புவரே' போன்ற தொடர்களைப் பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் பெய்து கூறுவது இவருக்கு இயல்பு. இவருடைய கவித்துறைகள் உரையின் துணையின்றி எளிதில் பொருள் விளங்குவனவாக அமைந்துள்ளன.

உ

கலித்துறைப் பாட்டியல்

என்னும்

நவநீதப் பாட்டியல்

தற்சிறப்புப் பாயிரம்

1. கார்கொண்ட மேனிக் கறைகொண்ட நேமிக்
 கமலக்கண்ணன்
பார்கொண்ட பாதத்தை யேத்திப் [1]பகருவன்
 பாட்டியலைத்
தேர்கொண்ட வல்குற் றுடிகொண்ட சிற்றிடைச்
 செந்துவர்வாய்
வார்கொண்ட பூண்முலை வேல்கொண்ட வாள்விழி
 வாணுதலே.

(உரை I) என்பது சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், சிறப்புப்பாயிரம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

"வணக்கம் அதிகாரம் என்றிரண்டுஞ் சொல்லச்
சிறப்பென்னும் பாயிர மாம்" (பழஞ்சூத்திரம்.)

'கார் கொண்ட' என்றெடுத்து 'ஏத்தி' எனவே, தெய்வ வணக்கமாயிற்று; 'பகருவன் பாட்டியலை' எனச் செயப்படு பொருளாயிற்று; 'தேர்கொண்ட வல்குல்' என்பது முதலாக மகடூஉ முன்னிலை; செய்யுளை நோக்கி வந்தது.

(உரை II) மேக வண்ணமாய் இருக்கப்பட்ட திருமேனியையும், இரத்தம் தோய்ந்து சத்துருக்களைச் சயித்த சக்கராயுதத்தையும், தாமரைப் பூவையொத்த கண்ணையும் உடையவனை ஸ்ரீவாசுதேவனுடைய பூமியை அளந்துகொண்ட திருவடியைத் தோத்திரம் பண்ணிப் பாவும் பாவினமும் கூட்டிப் பாடுகின்ற பிரபந்தங்களுக்கு இலக்கணம் சொல்லுவன், தேர்போன்ற......... நுதலையுமுடையாய், கேட்பாயாக என்றவாறு.

அஃதேல், இதனுள் மகடூஉ முன்னிலை என்று சொல்லப் படுவது யாரையோவெனின், சத்தி தேவியைச் சேவிக்கப்பட்ட

பெண்கள் பதினாறு பேருண்டு; அவர்கள் பேர் மாலினி, மோகினி, யோகினி, போகினி, வீணி, பராயணி, கபாலி, கபாலயோசனி, அற்புதை, விந்தை, [2] அனிதை, வனிதை, வாசலை, மாயி, வராகி, நாரணி. இப்படிச் சொல்லப்பட்ட பதினாறு சத்திகளில் அதி பாக்கியமுள்ள மாலினி சத்தி என்பாளையே இலக்கணங்களுக்கு முன்னிலையாக வைப்பது என்று அறிக.

(பி - ம்.) [1] 'பகர்குவன்' [2] 'அணிதை'

(குறிப்புரை) பாட்டியல் - பிரபந்த இலக்கணம்; பாட்டு - பிரபந்தம்; ஆகுபெயர்; இயல் - இலக்கணம். பதினாறு சத்திகள்: ஜயை, விஜயை, அசிசை, பராசிதை, நிவிருத்தி, பிரதிட்டை, வித்தியை, சாந்தி, இந்திகை, தீபிகை, ரோஸிகை, மோஷிகை, வியோமரூபை, அனந்தை, அநாதை, அனாஸ்ரிதை; மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துச் சொல்லகராதி. (க)

அவையடக்கம்

2. *சகத்தினில் முத்தமிழ் தன்னையுண் டாக்கிமுச்
சங்கத்திலும்
அகத்திய மாமுனி யாக்கிய பாட்டியல்
ஆனபௌவம்
நிகழ்த்துகை மின்மினி யாதித் தனுக்கு
நிகரொக்குமென்
றுகப்பது [1]போலுமன் றேபுல வோர்முன்
உரைப்பதுவே.

(உரை II) எ - து அகத்திய பகவான் முதற்சங்கம் கபாட புரத்தில் உண்டாக்கிய காலத்திற் சங்கப்பலகை ஏறினவர்கள் நாலாயிரத்துத் தொளாயிரவரும், நடுச்சங்கம் உத்தர மதுரையி லுண்டாக்கிய காலத்திற் சங்கப்பலகை ஏறியவர் நானூற்றுத் தொண்ணூற்றுவரும் கடைச் சங்கம் சிறு மதுரையிலுண்டாக்கிய காலத்திற் சங்கப்பலகை ஏறினவர்கள் நாற்பத்தொன்பதின்மரு மாக முச்சங்கத்திலும் ஏறின புலவர்கள் ஐயாயிரத்து நானூற்று முப்பத்தொன்பதின்மர்களால் ஆராயப்பட்ட இந்தப் பாட்டியலை நான் உரைப்பது எதுபோலவெனில், ஆதித்தன் பிரகாசத்துக்கு மின்மினி வண்டு சமமென்று உவக்குமாறு போலவாம் எ - று.

(பி - ம்.) [1] 'போலுமென்றே'

(கு - ரை) முதற்சங்கம் கடல்கொண்ட மதுரையிலும் இடைச்சங்கம் கபாடபுரத்திலும் இருந்தனவென்பதே பெரு வழக்கு. புலவர் தொகையும் வேறுபடும்.

---

* இக்குறியிட்ட சூத்திரங்கள் உரை I பிரதியில் இல்லை.

சிறப்புப் பாயிரம்

3\. ஈட்டிய வெண்ணெண் கலையோ டியலிசை
நாடகமும்
காட்டிய போதக் குறுமுனி [1]யாதி
கலைஞர்கண்ட
பாட்டிய லானவை யெல்லாந் தொகுத்துப்
பயன்படவே
நாட்டிய வேதத் தவனவ [2]நீத
நடனென்பரே.

(உரை II) எ - து அளவில்லாமல் இருக்கப்பட்ட அறுபத்து நான்கு கலைகளையும் ஆராய்ந்து இயலிசை நாடகமென்று முத்தமிழையும் உரைத்த குறுமுனியாகிய அகத்திய முனிவர் திருவாக்கில் உண்டாக்கப்பட்ட [3] பருணர்பாட்டியல் என்னும் பரப்பினை விரிந்த நூலுணர் மேதினியோர்க்குப் பயன்படப் பாட்டியலென்று தொகுத்துரைத்தான் நவநீத நாட்டு அரிபத்தனை சிறப்புப் பெயருடைய ஆசீர்வாதமுள்ளான் நவநீத நடனென்னும் இயற்பெயரையுடையோன் எ - று.

(பி - ம்.) [1] 'யாகக்' [2] 'நீத நடனென்பனே', 'நீத னடத்தினனே', 'நாட்டு நவநீதனே' [3] 'பருணப் பாட்டியல்'

(கு - ரை) பருணர்பாட்டியல் என்ற ஒன்றை அகத்திய முனிவர் செய்ததற்கு இவ்வுரையன்றி வேறு ஆதாரம் இதுவரையிலும் தெரியவில்லை. இந்நூலாசிரியர் அரிபத்தரென்பது இவ்வுரையால் மட்டுமன்றித் தற்சிறப்புப்பாயிரத்தில் திருமால் வணக்கம் கூறப்படுவதாலும், நவநீத நடன் என்ற பெயராலும் புலனாகும். நாட்டிய வேதத்தவன் - நிலைபெறச்செய்த மறையவன். நவநீதநடன் என்பது கண்ணபிரானுக்கு அமைந்த பெயர்களில் ஒன்று ; நவநீதம் - வெண்ணெய் ; வெண்ணெய்க்காக நடஞ்செய்தவன் ; 'பாவையர் மனைதொறும் வெண்ணெய்க் காடினான்', 'நறு வெண்ணெய் ஆயர் மங்கைய ரிடவிட வமுதுசெய் தாடிய திருக்கூத்தும்' (வி, பா. இராச. 119, நச்சுப். 1.) என்பர் - என்று சொல்லுவர். ஏ : அசை. 'நடத்தினனே' என்ற பாடப்படி, 'நவநீதன் தொகுத்துப் பயன்படநடத்தினன்' எனக் கூட்டுக ; நடத்தினன்-நிகழ்த்தினன் ; "யானு நடாத்துகின் றேனென் றெனக்கே நகைதருமால்" (யா. கா. தற்சிறப்பு. 2.) இவ்வுரை கொள்ளுமிடத்து, 'நாட்டிய வேதத்தவன்' என்பதற்கு, 'நாட்டிய சம்பந்தமான வேதத்தையுடையவன்' என்று பொருள் கொள்ளுக. 'நாட்டிய வேத்தா' என்ற தொடர் வடமொழியில் அந்தணர் முதலிய பல சாதியினர்க்கும் வழங்கப்பெறும். (௩)

பாயிரமும் அவையடக்கமும் முற்றும்.

க. பொருத்தவியல்

முதன்மொழிப் பொருத்தம்

1\. மங்கலஞ் சொல்லெழுத் தெண்ணிய தானம்
வருமிருபாற்
பொங்கிய வுண்டி வருணம் பகுத்திடு
நாட்பொருத்தம்
தங்கிய நாற்கதி யெண்கண மென்று
தமிழ்தெரிந்தோர்
இங்கிவை பத்தும் முதன்மொழி யாமென்
[1]றியம்புவரே.

(உரை I) எ - து சூத்திரம் எ - ன், மங்கலம் முதல் கணம் ஈருகக் கிடந்த பத்தும் முதன்மொழி யென்பது உணர்த்......று. அவைதாம் மங்கலம், சொல், எழுத்து, தானம், பால், உணவு, வருணம், நாள், கதி, கணம் என இவை பத்தும் எ - று.

(உரை II) ஒருவன் ஒரு பிரபந்தம் பாடுமிடத்து மங்கலம்... கணம் என்று சொல்லப்பட்ட பத்துவகைப் பொருத்தமும் பிரபந்த முதற்சீர்க்கண் உண்டாக்க வேண்டுமென்று சொல்லுவர்.

(பி - ம்.) [1] 'றியம்பினரே'

(கு - ரை) இருபால்: ஆண் பெண் அலி எனப் பால் மூன்ருக (சூ. 7) இருக்க இங்கே இருபால் என்றது முதன்மொழிப் பொருத்தத்துக்கு ஏற்ற ஆண் பெண் பால்களை நினைத்தென்க. பொருத்தமென்பதை இடைநிலை விளக்காகக் கொண்டு மங்கலம் முதலிய ஏனை ஒன்பதனேடுங் கூட்டுக. நாற்கதி : சூ. 20, 21. எண்கணம் - எட்டுக்கணம் ; சூ. 22-3. (க)

மங்கலப் பொருத்தம்

2\. திருமணி பூத்திங்க ளாரணஞ் சொற்சீர்
எழுத்துப்பொன்றேர்
வருபுனல் கார்புயல் மாநிலங் கங்கை
மலையுலகம்
பரிகடல் யானை பருதி யமுதம்
புகழ்முதற்சீர்க்
குரியநன் மங்கலச் சொல்லென்று நாவலர்
ஓதினரே.

(உரை I) எ - ன், திரு, மணி, பூ, திங்கள், ஆரணம், சொல், சீர், எழுத்து, பொன், தேர், புனல், கார், புயல், நிலம், கங்கை, மலை,

உலகம், பரி, கடல், ஆனை, பருதி, அமுதம், புகழ் ஆக இருபத்து மூன்று மங்கலச் சொல் முதற்சீருக்கு வைக்கலாம்.

புகழ் சீர்த்தி கீர்த்தி எனலும் ஆம்.

தேர், பரி, களிறு, ஆரணம், ஞாயிறு என்பன எல்லாரும் உடன்படாமையினால் சிறப்பில்லையெனத் தெரிந்துகொள்ளுக. இவை பிறவும் சொன்னவற்றினோடு கொள்ளுக.

"சங்கு சக்கரம் மதியம் அரிமா
இடபம் வெள்ளம் அரசன் நிறைகுடம்
தோட்டி விளக்கு வட்டி கடல்சூலம்
நாவாய் தாமரை (?)
செயிர்தீ ரிலேகை திருப்பொறி யாகும்."

இவையும் முதன் மங்கலச் சொல்லுக்கு வைக்கப்படும் எ - று.

(உரை II) திரு......புகழ் என்று சொல்லப்பட்ட இருபத்து மூன்று சொல்லும் ஒரு பிரபந்தத்துக்கு முதற்சீர்க்கண் வைக்கலாம். வைக்குமிடத்துப் பாட்டுடைத் தலைவன் பெயர் முதலெழுத்துக்கும், பிரபந்தம் முதற்சீர் முதலெழுத்துக்கும் மற்ற ஒன்பது பொருத்தமும் உண்டாகிய மங்கலச்சொல் வைத்துக் கொள்ளுக.

(கு - ரை) சீர்த்தி கீர்த்தி என்பன புகழின் பரியாயப் பெயர்கள்; 'பரியாய நாமம் வரினும் இழுக்காது' (வெண்பாப். க. 2, உரை.) மங்கல மொழி அடையடுத்து வருதலுமுண்டு (முருகு. 1, அடிக்.) "சங்கு சக்கரம் ....யாகும்": இது சிறிது வேறுபாடுகளுடன் திவாகரம் கஉ-ல் கீழ்வருமாறு காணப்படுகிறது:

'சங்கு சக்கரம் மதியம் அரிமா இடபம், வேழ மாசநம் நிறைகுடந் தோட்டி, விளக்கு முடிகடல் சூலங் கொடியே, தாமரை செயிர்தீ ரிலேகை திருப்பொறி, யாகு மென்ப ரறிந்திசி னோரே.' (உ)

சொற் பொருத்தம்

3. * கங்கையு மானுங் கடுக்கையுந் திங்களுங்
காப்புடைய
துங்கன் முகினிற வண்ணனும் வேலையிற்
றுல்கதிரும்
ஐங்கரத் தற்புதன் றன்னையு மாறு
முகத்தனையும்
பங்கயத் தோனையுங் கூறுக பாவிற்
பரிவுடனே.

(உரை II) எ - து சொற்பொருத்தம் ஆமாறு உணர்த்...று.

ஒரு பிரபந்தம் பாடுமிடத்து முதற்கண் கொலை முதலாகிய சொற்கள் வாராமல் கங்கையையும் மானையும் கொன்றை மாலையையும் சந்திரனையும் தரித்த அரனையும், நெடுமாலையும், ஆதித்தனையும், ஐங்கரக் கடவுளையும், ஆறுமுகத்தானையும், பிரமனையும் முன்னாக வைத்துப் பாடவேண்டும் எ - று.

(கு - ரை) இக்காரிகை சிறப்புடையதாகத் தோற்றவில்லை. (௩)

முதற் சீர்க்கு வரும் குற்றம்

4. † பொருள்தெரி யாமை சிறப்பின்றி நிற்றல்
பொருள்பலவாய்
வருமொழி யாதல் வகையுளி சேர்தல்
வருஞ்சீருடன்
முரிதரு மீறுடைத் தாத லெடுத்தவச்
சீர்செய்யுமேல்
சரிவளை யாயவை தாமமை யாவென்று
சாற்றுவரே.

(உரை I) எ - ன், எடுத்த முதற்சீர்க்கு வரும் இழுக்கிவை வாராம லியம்புக எ - று.

எடுத்த முதற்சீர்ப் பொருள் புலப்படாதொழியினும், சிறப்புடைய மங்கலச் சொல்லின்றி மொழியினும், துணிந்து ஒரு பொருளினைச் சொல்லாது பல பொருளாகத் தோன்றி நிற்பினும், சொல்லிறுதி யிலதான வகையுளி யோசை யிடினும், முதற்சீரின் ஈற்றெழுத்தும் வருஞ்சீரின் முதலெழுத்தும் சந்தி வகையால் திரியினும், இவ்வழுவுள் யாதானுமொன்று அங்கு வரினும் ஆனந்தம் எ - று.

(கு - ரை) முரிதல் - இங்கே திரிதல். முதன்மொழிக்கு வரும் இழுக்கை **வெண்பாப்** பாட்டியல் பின்வருமாறு கூறுகிறது :

'வகையுளி சேர்தல் வனப்பின்றாய் நிற்றல், தொகையார் பொருள் பலவாத் தோன்றல்—தகையில், பொருளின்மை ஈறு திரிதலே போல்வ, தருமுதற்சீர்ச் சொற்காகுந் தப்பு.' வகையுளி : பொருள் நோக்காது இசைநோக்கி அடுத்துள்ள இருசீர்களில் ஒரு சொல் நிற்குமாறு கூறுதல். (௪)

---

† இக்குறியுள்ள சூத்திரங்கள் உரை II பிரதியில் இல்லை.

எழுத்துப் பொருத்தம்

5. மூன்றைந்தே ழொன்ப தெழுத்தாம் வியனிலை
யாய்முதற்சீர்
தோன்றிடி னன்றிரண் டீரிரண் டாறெட்
டெழுத்துத் தொன்னூல்
சான்றவர் கொள்ளார் சமநிலை யாமென்று
தாழ்குழையை
மான்றரு கோல மதர்விழி யோட்டிய
வாணுதலே.

(உரை I) எ - ன், முதற்சீர்க்குரிய எழுத்தவை உணர்த்...று.

(இ - ள்.) எடுத்த முதற்சீர் வியனிலையாகிய மூன்றெழுத்தானும் ஐந்தெழுத்தானும் ஏழெழுத்தானும் ஒன்பதெழுத்தானும் வரின் அவை ஆகும். சமநிலையாகிய இரண்டெழுத்தானும் நான்கெழுத்தானும் ஆறெழுத்தானும் எட்டெழுத்தானும் வரின் குற்றமாம் எ - று.

என்னை,

"மெய்யுட னாகி(ய) வியனிலை தானே
எய்துஞ் சமநிலை யிழுக்கென மொழிப"

என்பது மாமூலம்.

(கு - ரை) வியனிலை - எழுத்துக்கள் ஒற்றைப்படையாக நிற்கும் நிலை; வியம்-ஒற்றைப்படை எண்; 'வியமெல்லாம் பாலை' (அகநா. செய்யுளடைவைக் குறிக்கும் பாட்டு) ரு. எட்டில் கூறும் வியனிலை சமநிலை வேறு; இங்கே உள்ளன வேறு. எழுத்து, சமநிலையாமென்று கொள்ளாரென்று கூட்டுக. முதற்சீர்க்கு எழுத்தெண்ணுங்கால் மெய்களையும் கூட்டிக்கொள்ளுக. இரண்டெழுத்தான் வருவது ஒற்றின்றி வரும் தேமாச் சீர் என்க; முதற் சீருக்கு இது கொள்ளத்தக்கதன்று. எடுத்த வச்சீர் என்று முற்சூத்திரத்தில் வருவதை ஈண்டும் தந்து உரை எழுதினர். (ரு)

தானப் பொருத்தம்

6. குறிலைந்துந் [1] தந்நெடில் கூட்டிஐ ஒளஎஒக்
கொண்டடைவே
முறைமையிற் பாலன் குமர னரசன்மூப்
பேமரணம்
இறையவன் றன்பெயர் தான்பால னுமென
எண்ணிவந்த
நெறிமையின் மூப்பும் மரணமும் பாடிடல்
[2]நீக்குவரே.

(உரை I) எ - ன், தானம் ஐந்தும் ஆமாறு உணர்த்...று.

(இ - ள்.) இவை கொள்ளுமிடத்துப் பாட்டுடைத் தலைமகன் இயற்பெயர் முதலெழுத்தைப் பாலனாகக் கொண்டு, முறையே எண்ணி மூப்பும் மரணமுமாம் வருக்க எழுத்துக்கள் மங்கலச் சொல் முதலெழுத்தின்கண் வரின் அவை அப்பெயர்க்கண் நன்மை யாகாவென நீக்குவர் எ - று.

"தன்பெய ரெழுத்துப் பால னாக
வந்த மூப்பும் மரணமும் வரைப"—மாமூலம்.
"நட்புதா சீனம் பகையென் றுள்ளம்
ஒப்புடைக் குறிக ளொருமூன் றாகும்."
"பாலன் குமார னிராசத மென்னும்
மூவகைத் தானமும் நட்பென மொழிப."
"விருத்த முதாசீன மரணம் பகையென
எடுத்துப் பகர வேண்டு மென்ப."

(உரை II) பாலன்......மரணம் என ஐந்து வகைப்பட்ட தானம் உண்டு. அவை கொள்ளுமிடத்து முதற்சீர் முதலெழுத்திற் கூடிவரும் உயிரெழுத்து அகரமும் ஆகாரமும் பாலன்; இகரமும் ஈகாரமும் குமரன்; உகரமும் ஊகாரமும் அரசன்; எகரமும் ஏகாரமும் ஐகாரமும் மூப்பு; ஒகரமும் ஓகாரமும் ஔகாரமும் மரணம். இது பார்க்கும் வகை: பாட்டுடைத் தலைவன் பெயர் முதலெழுத்துயிரும் பிரபந்தமுதற்சீர் முதலெழுத்துயிரும் ஓர் உயிரெழுத்தாகில் அது பாலன்; தலைவன் பெயர் முதலெழுத் துக்கு இரண்டாவது உயிராகில் குமரன்; மூன்றாவது உயிராகில் அரசன்; நாலாம் உயிராகில் மூப்பு; ஐந்தாம் உயிராகில் மரணம்.

"மூப்பும் மரணமும் மொழிந்த காலை
நிலையிற் குலைதல் செல்வம் நீங்குதல்
கொலையிற் பிணியிற் கூட்டுத லாகும்"

என்பது இந்திரகாளியார் என்னும் ஆசிரியராற் கூறப்பட்டது.

(பி - ம்.) [1] 'நன்னெடில் கூடி' [2] 'நீக்கினமே'

(கு - ரை) இறையவன் - பாட்டுடைத்தலைவன். உதாரணம்: குலோத் துங்கன் என்ற பெயருக்கு முதல் தானம் உ, ஊ; இரண்டாம் தானம் எ, ஏ, ஐ; மூன்றும் தானம், ஒ, ஓ, ஔ; நான்காம் தானம் அ, ஆ; ஐந்தாம் தானம் இ, ஈ ஆகும். இவற்றுள் முதல் மூன்று தானங்களின் எழுத்துக்கள் நூலின் முதற்சீர் முதலெழுத்தாகக் கொள்ளத்தக்கவையாகும். (௬)

பாற் பொருத்தம்

7\. குற்றெழுத் தாடூஉ மகடூஉ நெடினல்ல
வென்றுகொள்வர்
மற்றெழுத் தாமுயிர் மெய்க்குறி லாணெடில்
அவ்வகையே
ஒற்றெழுத் தாய்த மலியென்று பாட்டின்முன்
ஓத வொட்டார்
பொற்றொடிச் சிற்றிடைப் போர்வே னயனப்
புணர்முலையே.

(உரை I) எ - ன், மூவகைப் பாலும் ஆமாறு உணர்த்......று.

(இ - ள்.) அ, இ, உ, எ, ஒ இவை ஐந்து குற்றெழுத்தும் ஆடூஉ என்றறியப்படும். ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ இவை நெட்டெழுத்தேழும் மகடூஉ என்று அறியப்படும். இவை இனங்களின் முதற் செய்யுளின் முதலெழுத்தாகக் கொள்க. உயிர் மெய்க்கும் இவ்வாறு. ஆய்தமும் ஒற்றெழுத்தும் அலியாதலான் மொழிக்கு முன் வைக்கப்படா.

> "பேடாகும் ஒற்றுக்கள் பெண்ணும் உயிர்மெய்கள்
> ஆடூஉ வுயிரென் றறையலாம்—நாடுங்கால்
> பெண்ணெ மெழுத்தே பெருங்கவியின் முன்னெடுத்துக்
> கண்ணுரக் காட்டல் கடன்"

என்று சொன்னாரும் உளரெனக் கொள்க. சொல்லாதலானும் பிற சான்றோர் செய்யுளிடத்து உயிர் முதல்களும் வருதலானும் உயிர் உடன் பட்டாரெனக் கொள்க. ஆரணம், உலகம், அமுதம், எழுத்து என்பன மங்கலம். [சொல்லவேண்டும் காரணம்] ஆண் பாற் புகழ்ச்சிக்கு ஆணெழுத்தும், பெண்பாற் புகழ்ச்சிக்குப் பெண்ணெழுத்தும் சிறப்புடைத்தென்று சொன்னாரும் உளரெனக் கொள்க.

> "ஆண்பாற் புகழ்ச்சிக் காணெழுத் துரிய
> பெண்பாற் புகழ்ச்சிக்குப் பெண்ணெழுத் துரிய
> இவ்விரு பாற்கு மலியெழுத் தாகா
> தம்முள் மயங்கினும் தவறின் றென்ப"

என்பது பருணர் பாட்டியல்.

(உரை II)...........ஆண்பாலுக்குப் பெண்பால் எழுத்தும் பெண்பாலுக்கு ஆண்பாலெழுத்தும் வைக்கலாகாது.

உரை I-இல் இனங்களென்று குறிப்பிடப்பட்டவை பன்னிரு பாட்டியலில் இனவியலிற் கூறப்பட்ட நூல்கள் போலும்.

(கு - ரை) குற்றெழுத்து,- உயிர்க்குறில். அவ்வகையே—நெட்டுயிரைப் போலப் பெண்பாலாகும். (எ)

சமநிலை, வியனிலை

8\. *சாற்றுந் தலைவ னியற்பெய ருக்குத்
தகும்வகையே
தோற்றும் வியன்வரி லானந்த மாகுஞ்சொல்
லாவெழுத்தாம்
ஏற்ற வெழுத்து வரினு மிசைந்த
தியற்பெயர்க்கே
ஆற்றும் பொருத்த மனைத்துஞ் சமநிலை
யாமென்பரே.

(உரை II) எ - து, உண்டிப்பொருத்தம் ஆமாறுணர்த்......று.

பாட்டுடைத் தலைவன் இயற்பெயர் முதலெழுத்து முதலாகத் தொட்டு அவன் பேர் பிரபந்தச் செய்யுளின் முதலெழுத்தளவும் எண்ணி வந்தால் சமநிலையாகில் உத்தமம், வியனிலையாகில் ஆகா தென்று சொல்லுவர் புலவர்.

(கு - ரை) ஆனந்தம் - குற்றம். சொல்லா எழுத்து - முதன் மொழிக்குச் சொல்லத் தகாத எழுத்து. சமநிலை, வியனிலை: சூ. 5. I உரைப்பிரதியில் இச் சூத்திரம் வேறு உருவில் அமைந்துளது; சூ. 82. (அ)

நஞ்செழுத்தும் அவற்றின் இயல்பும்

9\. †கூறு மளபு மகரக் குறுக்கமும்
யரலவின்
ஏறுமா வோவும் யரலவொற் றேடுமேழ்
நெட்டெழுத்தும்
வேறுள வாய்தமும் நஞ்செழுத் தாகும்வெற்
பாதிபத்தின்
ஈறு முதலு மியலப் பெறுவென்பர்
ஏந்திழையே.

(உரை I) எ - ன் நஞ்செழுத்தாமாறும் அவற்றின் இயல்பும் உணர்த்.........று.

அளபெடையும் மகரக் குறுக்கமும் யா, ரா, லா, யோ, ரோ, லோ எழுத்தும் (பதினெட்டு) ஒற்றும் நெட்டுயிர் ஏழும் ஆய்தமும் என இவை நஞ்செழுத்தாம். (இவை) பாட்டுடைத் தலைமகன் தசாங்கத்தயல் வரப் புணரப் பெறு எ - று.

"நஞ்செனப் படுமவை ஒப்புட னிற்பின்
துஞ்சுதல் கெடுதலெனச் சொல்லினர் புலவர்."

இவற்றுள் நெட்டெழுத்தேழும் சொன்னூராயினும் எல்லார்க்கும் உடன்பாடன்று.

(கு - ரை.) அளபு: உயிரளபெடை, ஒற்றள பெடை. யரலவின்: இங்கே, யகரம் விட்டிசைத்தது. வெற்பாதி பத்து - மலை முதலிய பத்து; அவை தசாங்கம்; சூ. 24. இந்நூலாசிரியர் நெடிலை நஞ்செழுத்தென்று கூறுதற் கேற்பச் சிதம்பரப் பாட்டியலார் அமுதவெழுத் தல்லாத வெழுத்துக் களை நஞ்செழுத்தென்பர் (பொருத். சூ. 4.) (க)

அமுதெழுத்தும் அவற்றின் இயல்பும்

10. †அறிவோ ரமுதெழுத் தாமென் றறைவர்
தசாங்கத்தயல்
குறின்முத லன்குங் கசத நபமவக்
குற்றளவும்
உறுவன வாயி னுலகோர் புகழ்நன்மை
எய்துமென்பர்
சிறுமுறு வற்செங் குமுதத் துவர்வாய்த்
திருந்திழையே.

(உரை I) எ - ன், அமுதெழுத்தாமாறும் அவற்றின் இயல்பு ஆமாறும் உணர்த்......று.

(இ - ள்.) அ, இ, உ, எ என்று சொல்லப்பட்ட நாலும் க, ச, த, ந, ப, ம, வ என்பனவும் ஆகப் பதினொன்றும் அமுதெழுத் தாம். அவை பாட்டுடைத் தலைமகன் தசாங்கத்தயல் வரப் புணர்ப்பின் நன்மையவாம் எ - று.

"மங்கலமே வியத்தொடு தோன்றினும்
அமுதெழுத் தேவரி னவையுமாங் குரிய;
மூப்பும் மரணமும் நீக்கலு மமுதொடு
பாட்டுண்டு முறையிற் பயனுகு மென்ப."

பொய்கையார் முதல் ஒரு சாராசிரியர் அமுதெழுத்தென முதன் மொழிக்கண் நிற்க வென்றோதுகையானும் இவ்வெழுத்துத் தாம்

முதலெழுத்தாய் வருதலும் இருவழியும் வருகவென்றானும் வருவதோர் இழுக்கில்லை எ - று. (௧௦)

எழுத்துக்களும் தேவதைகளும்

11. விதியவன் முந்நான் குயிர்தரச் செய்ய
விரிசடைமேல்
நதியவன் நாரணன் சேயிந் திரன்ஞாலஞ்
சூழவரும்
கதியவன் சோமன் தருமன் வருணன்
கனகநிதிப்
பதியவ னென்றிவர் மூவா றுடம்பு
படைத்தனரே.

(உரை I) எ - ன், படைப்பு முறைமை உணர்த்.........று. உயிரெழுத்துப் பன்னிரண்டும் பிரமன் படைத்தான் ; க, ங அரன் ; ச, ஞ அரி ; ட, ண குமரன் ; த, ந இந்திரன் ; ப, ம பருதி ; ய, ர மதி ; ல, வ நமன் ; ழ, ள வருணன் ; ற, ன குபேரன் எனக் கொள்க.

(உரை II) எ - து வருணமென்னும் பொருத்தம் உணர்த்...று. பன்னிரண்டு உயிரெழுத்தும் பிரமன் படைத்தான்.........ற, ன குபேரன் படைத்தான். இப்படி உயிர் பன்னிரண்டும் மெய் பதினெட்டும் ஆக முப்பது எழுத்துக்கும் தேவதைகள் அறிக. (௧௧)

நாலு சாதிக்கும் எழுத்தும் தேவதையும்

12. காலையன் சந்திர னிந்திரன் கண்டன
காவலர்க்கு
மாலையன் சேயரன் கண்டன மாமறை
யோர்க்குநிதி
சாலைய னந்தகன் கண்டன ஆகும்
வணிகருக்கு
வேலையன் கண்டன [1]வேளாள ருக்கு
[2]விலக்கல்லவே.

(உரை I) எ - ன், எழுத்துரிமை யுணர்த்.........று

ப, ம, ய, ர, த, ந இவை ஆறும் அரசருக்கு. உயிர் பன்னிரண்டும், ச, ஞ, ட, ண, க, ங என்னும் உயிர் மெய் ஆறும் ஆகப் பதினெட்டு எழுத்தும் அந்தணருக்கு. ற, ன, ல, வ இவை நான்கும் வணிகருக்கு. ழ, ள இவை இரண்டும் வேளாளருக்கு. உயிர் மெய் பதினெட்டும் நான்கு சாதிக்குமாம் அடைவே கொள்க. இவை தசாங்கத்தயல் வரையப்படாவெனவே, முன்பு நஞ்செழுத்தென்று பொது வகையாலே விலக்குண்டனவற்றை இம் முறையால் வந்தன வரையார் என, அவற்றுள் சிறுபான்மை யால் வருக எ - று.

(உரை II) எ - து.........நான்கு சாதிக்கும் எழுத்துக்களும் தேவதைகளும் ஆமாறுணர்த்.........று.

உயிர் பன்னிரண்டும், க, ங, ச, ஞ, ட, ண என்று ஆறெழுத்தும் ஆகப் பதினெட்டெழுத்தும் பிராமணருக்கு உரியன. இவர்க்குத் தேவதை அயனும் அரியும் அரனும் ஆறுமுகக் கடவுளும் காக்கவென்று பாடுக. த, ந, ப, ம, ய, ர என்னும் ஆறெழுத்தும் க்ஷத்திரியருக்கு உரியன. இவர்களுக்குப் பிரபந்தம் பாடுமிடத்து முதற்சீர்க்கண் இந்த எழுத்து வைக்க. இவர்களுக்குத் தேவதை இந்திரன், சூரியன் சந்திரனும் காக்கவென்று பாடுக. ல, வ, ற, ன என்னும் நாலெழுத்தும் வைசியர்க்கு உரியன. இவர் மேற் பிரபந்த முதற் சீர்க்கு இந்த எழுத்து வைத்துப் பாடுக. இவர்களுக்குத் தேவதை குபேரனும் யமராசனும் காக்கவென்று பாடுக. ழ, ள என்னும் இந்த இரண்டெழுத்தும் வேளாளர்க்கு உரியன. இவர்களுக்குத் தேவதை வருணன் காக்கவென்று பாடுக.

(பி - ம்.) [1] 'வெள்ளாளருக்கு' [2] 'விலக்கில்லையே'

(கு - ரை) காலையன் - பகலைச் செய்யும் சூரியன்; "காலை சூழ் செங்கதிர்" (தக்க. 279) கண்டன - படைத்த எழுத்துக்கள். விலக்கல்ல என்பதை, காவலர்க்கு முதலிய நான்கனொடும் கூட்டிக்கொள்க. மாலையன் - மாலயன்; மாலும் அயனும்; எதுகை நோக்கி ஐகாரமாயிற்று. நிதிசால் ஐயன் - நிதிகள் நிரம்பிய தலைவன்; குபேரன். வேலையன் - கடலுக்குத் தலைவனாகிய வருணன். (கஉ)

நாட்களுக்குரிய எழுத்துக்கள்

13. அகர முதனான்கும் கார்த்திகை மற்றவற்
றின்னடைவே
உகர முதலைந்தும் [1]பூராட மாமென
ஓதுவர்காண்

ஒகர முதன்மூன்று மோருத்தி ராட
முயிர்மெய்யினில்
சகர முதனான்கு மோணமென் றோதுவர்
கற்றவரே.

(உரை I) எ - ன், மொழிதரு முதலெழுத்துக்கு உதாரணம் ஆமாறு உணர்த்......று.

அ, ஆ, இ, ஈ இவை நான்கும் கார்த்திகை; உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ இவை ஐந்தும் பூராடம்; ஒ, ஓ, ஔ இவை மூன்றும் உத்திராடமெனக்கொள்க. க, கா, கி, கீ இவை நான்கும் திருவோணம் எ - று.

(உரை II) எ - து நாட் பொருத்தமாமாறுணர்த்துகின்றது.

(பி - ம்.) [1] 'பூராட முத்திரா டம்மொழிந்த, ஒகர முதன்மூன்று மேய்ந்த உயிரி லுயிர்மெய்யினில்' (கங)

இதுவுமது

14. ஏனைக் குகர முதலிரண் டுந்திரு
வாதிரையாம்.
[1] ஆன வவற்றி னடைவொரு மூன்றும்
புனர்ப்பூசமாய்ப்
போனபின் நின்றன மூன்றெழுத் தும்பூசம்
என்பபொய்யா
வானக் கருங்குழல் வம்பார் வனமுலை
வாணுதலே.

(உரை I) எ - ன், கு, கூ என இவை இரண்டும் திருவாதிரை; கெ, கே, கை இவை மூன்றும் புனர்ப்பூசம்; கொ, கோ, கௌ இவை மூன்றும் பூசம் எ - று.

(பி - ம்.) [1] 'போனற் கெகர முதன்மூன்று மேர்புனர்ப் பூசமென்ப
தானக் கொகர முதன்மூன்றும் பூச மெனத்தகைவர்' (கச)

இதுவுமது

15. [1] ஏய்ந்த சகர முதனா லெழுத்தும்
இரேவதியாம்
ஆய்ந்த சுகர முதலைந் தெழுத்தும்
அசுபதியாம்

பாய்ந்த சொகர முதன்மூன் றெழுத்தும்
பரணியென்பர்
வேய்ந்த ஞகர ஞொகரஞா வான
அவிட்டமின்னே.

(உரை I) ச, சா, சி, சீ இவை நான்கும் இரேவதி. சு, சூ, செ, சே, சை இவை ஐந்தும் அசுபதி. சொ, சோ, சௌ இவை மூன்றும் பரணி. ஞ, ஞா, ஞொ இவை மூன்றும் அவிட்டம் எ - று.

(பி - ம்.) [1] 'ஏய்ந்த சகர மிரேவதி நாண்முதல் மூன்றினுக்கு
வாய்ந்த வெழுத்தொரு நான்கைந்து மூன்ரு மவற்றின்வர்க்கத்
தாய்ந்தஞ மூன்று மவிட்டமீ ருயின வஞ்சனத்தைத்
தோய்ந்து குழையைத் தொடரும் தடங்கட் டுடியிடையே.'

உரை I உள்ள பிரதியிற் கண்டது இது. (கரு)

இதுவுமது

16. ஓதுந் தகர [1]வுயிர்மெய் யிரண்டேழு
மூன்றடைவே
சோதி விசாகம் சதயமு மாமென்
ருெடர்நகர
ஆதியி லாறு மனுடமல் லாதன
ஆறெழுத்தும்
ஏதமில் கேட்டைபூ ரட்டாதி யான
இருவகையே.

(உரை I) எ - ன், த, தா இவை இரண்டும் சோதி. தி, தீ, து, தூ, தெ, தே, தை இவை ஏழும் விசாகம். தொ, தோ, தௌ இவை மூன்றும் சதயம். ந, நா, நி, நீ, நு, நூ இவை ஆறும் அனுடம். நெ, நே, நை இவை மூன்றும் கேட்டை. நொ, நோ, நௌ இவை மூன்றும் பூரட்டாதி எ - று.

(பி - ம்.) [1] 'வுயிரிரண்டேழுடன்'

(கு - ரை) சோதி - சுவாதி. (கசு)

இதுவுமது

17. சொல்லும் பகரத்து ஞத்தர நாண்முதன்
மூன்று [1]பற்றிச்
செல்லு மொருநான் கிரண்டாறு சென்றபின்
மவ்வருக்கம்

புல்லு மகமிரு மூன்றுமூன் றுயிலி
யம்[2]புயலும்
அல்லும் பொருங்குழ லல்லா தனபூரம்
ஆயினவே.

(உரை II) எ - ன், ப, பா, பி, பீ இவை நான்கும் உத்தரம். பு, பூ இவை இரண்டும் அத்தம். பெ, பே, பை, பொ, போ, பௌ இவை ஆறும் சித்திரை. ம, மா, மி, மீ, மு, மூ இவை ஆறும் மகம். மெ, மே, மை இவை மூன்றும் ஆயிலியம். மொ, மோ, மௌ இவை மூன்றும் பூரம் எ - று.

(பி - ம்.) [1] 'சுற்றிச்' [2] 'புகலும், அல்லுண் கருங்குழ'

(கு - ரை) உத்தர நாள் முதல் மூன்று என்றது உத்தரம், அஸ்தம் சித்திரை நாட்களை. இவற்றுக்குரிய எழுத்துப் பகரத்துள் முறையே நான்கு, இரண்டு, ஆறு (ஆகப் பன்னிரண்டும் ஆகும்). பின் மவ்வருக்கம் - பகரத்துக்குப் பின் வரும் மவ்வருக்கத்தில். (கள)

இதுவுமது

18. யகரத்துள் யாவுத்தி ரட்டாதி [1]யாமென்
றறைவரின்னும்
பகர்வுற்ற மூலம்யூ காரயோ காரத்தின்
பாற்படுமால்
வகரத் தொருநான்கு ரோகிணி யேணை
மகயிரமாம்
சிகரப் பணைமுலைச் சிற்றிடைப் பேரல்குற்
றேமொழியே.

(உரை II) எ - ன், யா உத்திரட்டாதி; யூ, யோ இவை இரண்டும் மூலம்; வ, வா, வி, வீ இவை நான்கும் உரோகிணி; வெ, வே, வை, வௌ இவை நான்கும் மிருகசீரிடமாம் எ - று.

(பி - ம்.) [1] 'பின்னும் யகரத்துள்ளும், பகரத்துக்கு மூலம் யூகார யோகாரம் பான்மருவும் வகரத் திருநான்கு ரோகணி யோடு மகயிரமாம்'

(கு - ரை) மகயிரம் - மிருகசீரிடம். மேற் சூத்திரங்களில் மொழிக்கு முதலாகும் எழுத்துக்களுக்கே நாள் கூறினர். (கஅ)

நாட்பொருத்தம்

19. மொழிந்தவந் நாட்களை மூவொன்ப தாக்கி
அவற்றின்முன்னர்
இழிந்தன வொன்றுமூன் றைந்தே ழிரண்டுநா
லாறெட்டொன்பான்

அழிந்தன வல்லன வட்டம ராசிவை
நாசிகமும்
கழிந்தன நின்றன தாமியல் பாகக்
கருதுவரே.

(உரை I) எ - ன், வகுத்த நாட்களைத்தொகுத்துப் பொருத்தம் கொள்ளுமாறு உணர்த்......று.

பாட்டுடைத் தலைமகன் இயற்பெயரெழுத்து நாளே தொடங்கி முதற்கண் எடுத்த மங்கலச் சொல் முதலெழுத்து நாள் அளவும் வர எண்ணி இவை கொள்ளப்படும் எ - று.

பாட்டுடைத் தலைமகன் இயற்பெயரெழுத்து நாள் முதல் மங்கலச் சொல்லெழுத்து நாளளவும் எண்ணினால் ஒன்று, மூன்று, ஐந்து, ஏழு ஆகா, இரண்டு, நான்கு, ஆறு, எட்டு, ஒன்பது நன்ரும். இப்படி ஒன்பது ஒன்பதாகக் கழித்துப் பார்த்துக்கொள்வதன்றியும், பாட்டுடைத் தலைமகன் இயற்பெயரெழுத்து நாள் ராசிக்கு மங்கலச் சொல்லின் நாள் ராசி எட்டாம் ராசியாய் வரின், அவை மங்கலமாக வைக்கலாகாது. அன்றியும், பாட்டுடைத் தலைமகன் இயற்பெயரெழுத்து நாளின்கால் தொடங்கி மங்கலச் சொல்லின் நாளின் காலளவும் எண்ணினால் எண்பத்தெட்டாங்கால் வரின் அவை வைநாசிகம் என்றறிக. அதுவும் மங்கலச் சொல்லுக்கு ஆகாது எ - று.

(உரை II) எ - து இக்கவிக்கு முன் கூறிய ஆறு கவியினாலும் சொல்லப்பட்டபடியே நாம நட்சத்திரம் ஆராய்ந்தறிந்துகொள்க. ......பத்தாம் நாள் ஆகில் அநுசேனம் என்று தள்ளப்படும். இப்படிப் பொருந்தப்பட்ட மங்கலச்சொல் வைத்துக்கொள்க. இது நாட்பொருத்தம்.

பாட்டுடைத் தலைவன் இயற்பெயரெழுத்து ராசிக்கும் மங்கலச் சொல் ராசி எட்டாம் ராசியாகில் அட்டம ராசி என்னும் குற்றமாம். பன்னிரண்டாம் ராசி தோயநாசிகம் என்னும் குற்றமாம். வைநாசிகம் என்பது பாட்டுடைத் தலைவன் இயற்பெயரெழுத்து ராசிக்கு எண்பத்தெட்டாங்காலில் வரும் நாள் எழுத்து. இவையெல்லாம் களைந்து பாட்டின் முதற்சீர் வைத்துக் கொள்க.

(கு - ரை) பாட்டுடைத்தலைவன் பெயரின் முதலெழுத்துக்குரிய நட்சத்திரத்திலிருந்து செய்யுள் முதலெழுத்தின் நட்சத்திரம் வரையில் எண்ணி வரும் தொகையை ஒன்பதில் வகுத்து எஞ்சிய எண்களுக்கு இப்பொருத்தம் பார்க்க. இராசி : மேடம் முதலிய பன்னிரண்டு ராசிகள். அசுவனி, பரணி,

கிருத்திகையின் முதல் கால் ஆக இரண்டேகால் நட்சத்திரம் (நாள்) மேஷத்துக்குரியவை. இங்ஙனம் 27 நாட்களையும் இரண்டேகால் இரண்டே காலாகப் பன்னிரண்டு இராசிகளுக்கும் பகுத்திடுக. அட்டம ராசி - எட்டாம் ராசிக்குரிய இரண்டேகால் நாள். (கக)

கதிப் பொருத்தம்

20. வல்லினங் குற்றெழுத் தீறின்றி யேவரின்
வானோர்கதி
மெல்லின மீறின்றி மேவு நெடின்முதல்
[1]நான்கும்வந்தால்
[2]சொல்லினர் மக்கட் கதியெனச் சொன்ன
மொழிமுதற்கண்
புல்லு மெனினவை யெல்லாப் புலவரும்
போற்றுவரே.

(உரை I) எ - ன், தேவகதியும் மக்கட் கதியும் ஆமாறு உணர்த்......று.

(இ - ள்.) வல்லினத்து ஈறு நீங்கலான க, ச, ட, த, ப என்னும் அஞ்செழுத்தும், குற்றெழுத்து ஈறு நீங்கலான அ, இ, உ, எ என்னும் நான்கெழுத்தும் தெய்வ கதி. மெல்லினத்து ஈறு நீங்கலான ங, ஞ, ண, ந, ம என்னும் அஞ்செழுத்தும், நெடின் முதலெழுத்தாகிய ஆ, ஈ, ஊ, ஏ என்னும் நான்கெழுத்தும் மக்கட்கதி. இவ்விரு திறமும் எடுத்த மொழி முதற்கண் வரின் அவை ஆம் எ - று.

ஈண்டுச் சூத்திரம் செய்யவேண்டியது, இவை கடவுட் பிறந்தன, மக்கட் பிறந்தன என்று அவையிற்றது சிறப்பும் சிறப்பின்மையும் உணர்த்துதற்கு.

குற்றெழுத்துக்களில் ஒகரத்தையும், நெட்டெழுத்துக்களில் ஐ, ஓ, ஔ என்னுமவற்றையும் ஒழிந்தன வேண்டப்பட்டவென்க.

ஐகார முதல் நான்குயிரும் ஆண்டு ஆடூஉ மகடூஉ (சூ. 7) என்று ஈண்டு விலக்கியதாற் சிறப்பின்றேனும் சிறுபான்மையும் வரப்பெறுமென்பதாம். வல்லினம் மெல்லினம் ஈறின்றி என்றது உயிர்மெய்யெனக் கொள்க.

(உரை II) எ - ன்,............இவ்வாறு அறிந்து தேவதையைப் பாடும் பிரபந்தத்துக்குத் தேவ கதியும் மனிதரைப் பாடும் பிரபந்தத்துக்கு மக்கட்கதி எழுத்தும் வைத்துப் பாடுக.

(பி - ம்.) [1] 'ஞன்கினுக்குச்' [2] 'சொல்லுவர்' (உ0)

இதுவுமது

21. பன்னொன் றுபத் துயிர் யம்முதன் மூன் றுபன்
னேழ்பதினைந்
தென்னு மவையே விலங்கின் கதியியம்
பாவெழுத்துத்
தன்னை நரக கதியென்று சாற்றுவர்
தாமுணர்ந்தோர்
முன்னை மொழிக்கண் வரத்தகா வென்று
மொழிவர்களே.

(உரை I) எ-ன், விலங்கின் கதியும் நரககதியும் ஆமாறுணர்த்
.........று.

(இ - ள்.) பன்னொன்று பத்துமாகிய உயிரான ஓவும் ஔவும், யம் முதல் மூன்றாகிய யரலவும், பதினேழ் பதினைந்தாகிய றவ்வும் ழவ்வும் இன்னவே விலங்கின் கதியாம். இயம்பாவெழுத்துத் தன்னை நரக கதியென்று சாற்றுவர் என்பது ஐ, ஔ, ஃ, வ, ள, ன என்னும் ஆறெழுத்தும் நரக கதியாம். இவை முதன்மொழிக் கண் வரத்தகா எ - று.

அவ்வாறும் நரககதி, வேண்டிற்றில்லை. பயனின்மை பொருளாமென்று சொன்னாரெனக் கொள்க.

(உரை II) ....மெய் பதினெட்டும் ஆய்தமும் ஆகப் பத்தொன்பதெழுத்தும் நரக கதி என்று சொல்லப்படும். இந்த விலங்கின் கதி எழுத்தும் நரககதி எழுத்தும் பிரபந்தச் சாயையில் முதற்சீர்க்கண் வைத்தலாகாது. வைப்பின் குற்றமாம்.

"மேவிய செய்யுளின் முதற்சீர்க் கண்ணே
விலங்கின் கதியும் நரக கதியும்
பாவியல் பாடப் பழியது முடியும்"

என்றார் [2]தொல்காப்பியனார்.

(பி - ம்.) [1] 'முன்னர்' [2] 'சொல்காப்பியனார்'

(கு - ரை) தன்னை : ஒருமை பன்மை மயக்கம். (உக)

கணப் பொருத்தம்

22. நேரசை மூன்றிய மான னிரைப்பின்பு
நேரிரண்டு
சேர்வன திங்கள் நிரையசை மூன்றும்
செழுநிலமாம்

நேரசைப் பின்பு நிரையிரண் டாய்வரின்
நீர்க்கணமாம்
தேரிய லல்குற் றிருவே யிவைநல்ல
சீர்க்கணமே.

(உரை I) எ - ன், நாற்கணநான்குமாமாறுணர்த்.........று.
நேரசை மூன்று கூடியசீர் இந்திரகணம்; நிரையசை முன்னே நேரசை யிரண்டு கூடியசீர் சந்திரகணம்; நிரை மூன்று கூடிய சீர் நிலக்கணம்; நேரசை முன்னே நிரையசை இரண்டு கூடியசீர் நீர்க்கணம். இந்நான்கு சீர்க்கணமும் நன்மை தரும். இவற்றுனே முதற்சீர் மொழிக எ - று.

என்னை,

"இந்திர கணமே பெருக்கஞ் செய்யும்
சந்திர கணமே வாணுள் தரூஉம்
சீர்த்த நீர்க்கணம் பூக்கணஞ் செழுந்திரு
ஆக்கு மென்றுங் கறையப் படுமே"

என்பது மாமூலம்.

"நேரசை யாகவும் நிரையசை யாகவும்
சீர்பெற வெடுத்தல் சிலவிடத் துளவே"

என்பது இந்திரகாளியம்.

இவை சிறப்பானமையின் எடுத்தோதினுரெனக் கொள்க.

(உரை II) எ - து கணப்பொருத்தமாமாறுணர்த்......று.

(கு - ரை) தேமாங்காய் - இந்திரகணம். புளிமாங்காய் - சந்திரகணம். கருவிளங்கனி - நிலக்கணம். கூவிளங்கனி - நீர்க்கணம். (உஉ)

தீக்கணம்

23. நிரையிரண் டாய்ப்பின்பு நேரிறி னந்தரம்
நேரிரண்டாய்
நிரையிறின் மாருதம் நேர்நடு [1]வாகி
நிரையிருபால்
விரைதரு கோதைவெந் திக்கணம் நேரிரண்
டின்னடுவே
நிரைவரு மாயிற் [2]பருதியிந் நாற்கணம்
[3]நீக்கினரே.

(உரை I) எ - ன், தீக்கணமாமாறுணர்த்.........று.

(இ - ள்.) முறையாற் கண்டுகொள்க. இந்நான்கு சீரும் தீதாக்கும். இவற்றுள் முதற்சீர் மொழியலாகாது.

"எண்வ கைக்குறி யியலுமச் சீர்களுள்
வருணற் குரிய நாளே சதையம்
இயமானற் குரிய நாளே பரணி
சந்திரன் வந்த நாளே மகயிரம்
பூமி தேவிநாள் கேட்டை யாகும்
எஞ்சிய சீரி ரிரண்டி னுள்ளும்
வஞ்சமில் மாருத நாளே சோதி
எரிநாள் கார்த்திகை யந்தர மதனுக்
குரிய நாளே யோண மாகும்
சூரியன் நாளே புனர்பூ சம்மே"

என்பது இந்திரகாளியம்.

"நிலையிற் குலைத்தல் செல்வ நீக்குதல்
கொலையிற் பிணியிற் கூட்டுவன வவையே."

(உரை II) எ - ன், முதற் சீரில் வைக்கலாகாத கணம் உணர்த்......று.

முன் நிரையசையாய் இரண்டு வந்து பின்பு நேரசையாகில், அந்தரகணமென்று சொல்லப்படும். முன் நேரசை இரண்டாய்ப் பின்பு நிரைவரில் மாருத கணமென்று சொல்லப்படும். நேர் நடுவாகி நிரையசை இருபால் வரில் அக்கினி கணமென்று சொல்லப்படும். முன்னும் பின்னும் நேர்வந்து நடு நிரைவரில் சூரிய கணமென்று சொல்லப்படும். இந்த நாலு கணமும் பிரபந்த முதற்சீர்க்கண் வைத்தலாகாது. வைப்பின் பாட்டுடைத் தலைவனுக்கு, "நிலையிற் குலைதல்.........கூட்டுவதாகும்."

ஒருவர்மேற் பாடும் பிரபந்தத்துக்கு இந்தப் பத்துவகைப் பொருத்தமும் நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்து முதற்சீர் மங்கல மொழியில் வைத்துப் பாடுக.

(பி - ம்.) [1] 'வர்க' [2] 'பரிதி' [3] 'நீக்குவரே'

(கு - ரை) இயமானன் - இந்திரகணம்; இதனைத் துறக்கமென்றும் இயமானனென்றும் கூறுவர்; வெண்பாப். க. 20, உரை. கருவிளங்காய் - அந்தரகணம். தேமாங்கனி - மாருதகணம். புளிமாங்கனி - அக்கினி கணம். கூவிளங்காய் - சூரியகணம். (உக)

தசாங்கம்

24. †மலையாறு நாடூர் மலர்த்தார் வயப்பரி
வார்மதத்த
கொலையார் களிறு கொடிமுர சாணை
குலவுபத்தும்
தலையான நூலோர் தசாங்கம தென்ப
தமதயலே
கொலையான சொற்பொருட் டோன்றிடி லானந்தம்
கூறுவரே.

(உரை I) எ - ன், தசாங்கம் இவையென்றும், அவற்றின் அயற்கண் நிற்கத் தகாதன இவையென்றும் உணர்த்......று.

மலை......ஆணை இவை பத்தும் தசாங்கமாவன. இவை ஒரு குருசிற்குரிய பொருள். தன்னைப் பரிசிலன் பரவுங்கால் அவற்றின் அயல் கொலை முதலாகிய கொடுமைச் சொல்லும் பொருளும் அடுத்துக் கூறில் ஆனந்தம் எ - று.

இவை இலக்கணம் இனமாகப் பாடும் அவையிற்றுக்கு இயல்பல்ல; அல்லாதவையிற்றுக்கு ஆமென்று கொள்க. (உச)

'இனி யொரு பிரபந்தம் பாடுமிடத்துத் தசாங்க வருணனையும் பாடவேண்டும். அது வருமாறு' (உரை II.)

25. உன்னுந் தசாங்க மொருசீ ரதனு
ளுரைப்பதன்றிப்
பின்னின்ற சீரொடு சேர்ந்து பிளவு
படிற்பிழையாம்
இன்னு மவைதாம் புணர்மொழி யாயின்
இயல்புபெறும்
மின்னும் வெளியுந் துடியு நிகரிடை
மெல்லியலே.

(உரை I) எ - ன், தசாங்கங்கட்கு எய்தியதோர் நன்மை உணர்த்......று.

மன்னர் இயற் பெயருக்குத் தசாங்கம் ஒரு சீரினுள் உரைப்பரென்பது: "பிளந்து சீரிற் பெய்யினும் வரையார், புணர்ந்தே மொழிவ ராத லாலே." பாட்டுடைத் தலைமகன்றன் தசாங்கமாகிய பத்தும் ஒரு சீர்க்கண் அல்லது அறுபடுமாயின் அவை குற்றமாம்.

அவையே புணர்மொழிப் பெயராயின் மொழியிறுதிச்சீர் நிற்கப் புணர்ப்பினும் குற்ற மாகாது எ - று.

(உரை II) தசாங்கமென்று சொல்லப்பட்ட மலை......ஆணை யென்னும் பத்துச்சொல்லும் பிரபந்தச் சாயையில் வைத்துப் பாடு மிடத்து ஒவ்வொன்று ஒவ்வொரு சீரிலேயே வைத்துப் பாடுவது உத்தமமாம். இப்படி அமையாமல் இரண்டு சீரொடு கூடிப் பிளவுபட்டு வரிற் குற்றமாம் எ - று.

(கு-ரை) இதுவும் முன் சூத்திரமும் உரை 1 ல் முறையே 24, 8 ஆம் சூத்திரங்களாகக் காணப்படுகின்றன. அவ்வுரையில் 'உன்னுந்தசாங்க' (சூ. 25) என்றதனோடு பொருத்தவியல் முற்றுப் பெற்றுள்ளது. இயலின் ஈற்றில் உரையாசியர், 'இவ்வோத்து முதன் மொழிக்கண் வருவனவை யிற்றுக்கு இலக்கணம் ஆராய்தலின் முதன்மொழி யோத்தென்னும் பெயர்த்து; இதனுள் தசாங்க வியலும் ஆராய்ந்த தென்னையோ வெனின், முதன் மொழி வந்த வாற்றானே பெயர் பெறுதல், நூல் நெறியாய்ப் பொதுச் சொற்றலின்மையானும் பேர் பெறுதலுந் தக்கதெனக் கொள்க' என்று குறித் துள்ளார். (உரு)

பொருத்தவியல் முற்றும்.

ஆகக் காரிகை 28.

உ. செய்யுண் மொழியியல்

பிள்ளைத் தமிழ் - காப்புக் கடவுளர்

'இனி, பிள்ளைத் தமிழென்னும் பிரபந்தம் பாடுமிடத்து இலக்கணம் கூறுவது' (உரை II.)

26. பூவிற் றிருவைப் புணர்தலிற் பொன்முடி
பூண்கடகம்
மேவப் படுதலின் வெண்சங்க மாழி
விரும்புதலிற்
காவற் கடவுளைக் கார்முகில் வண்ணனைக்
காசினியோர்
பாவுக்கு முன்னே [1]பகருவர் காப்பாப்
பணிமொழியே.

(உரை I) எ - ன், பூவிற்றிருவைப் புணர்தலானும், முடியும் பூணும் கடகமும் முதலாயினவும் அணிதலானும், சங்கு சக்கரம் தரித்தலானும், காவற்றொழிலன் ஆகையானும், (பூமி தேவியைப் பொருந்துதலானும்) கருமுகில் வண்ணனைக் காசினியுள்ளோர் காப்புக்கு முன்னாக மொழியவேண்டும் எ - று.

என்னை,

"காப்பு முதலெடுக்குங் கடவு ளானே
பூக்கமழ் துழாய்முடி புனைந்தன னாகும்"

என்பது பருணர் பாட்டியல்.

(உரை II) மேகம்போன்ற திருமேனியையுடைய நாராயணனைப் பிள்ளைத்தமிழுக்கு முன் காப்புக் கவியில் வைத்துப் பாடுக.

அந்த நாராயணனே முடிபுனைந்த மன்னற்குச் சமமாக உவமை வைத்துப் பாடற்கும் உரியவனாகும். தேவர்களை மானிடருடன் சமமாக வைத்துப் பாடுவதற்குப் பூவைநிலை என்றுபேராம். இப்படிப் பாடுவது இருபத்தைந்து வயசுக்கு மேற்பட்டு முப்பது வயசுக்கு உட்பட்ட முடிபுனைந்த மன்னற்காம். முப்பது வயசுக்கு மேற்பட்ட மன்னருக்கு ஆகாது எ - று.

(பி - ம்.) [1] 'பகர்குவர்'

(கு - ரை) பூவை நிலை : 'ஒருவனை அவனோடு (மாயவனோடு) உவமை கூறினும், பிற கடவுளரோடு உவமை கூறினும் அதுவேயாம்' (பு. வெ. 92, உரை.)

இதுவுமது

27\. †விரிசடைப் பிஞ்ஞகன் வேய்த்தோ ளெழுவர்முன்
காக்கவென்ன
அருள்பெறக் கூறி னவரவர் செய்யும்
கொலையகற்றி
உரியநற் கங்கை யுமையாள் மதியூர்
விடைகடுக்கை
விரைமலர்த் தார்மற்று மங்கல மாக
விளம்பினரே.

(உரை I) எ - ன், இதுவும் காப்பு முதலே இருக்கும் கடவுளர் ஆமாறுணர்த்......று.

(இ - ள்.) செஞ்சடைப் பிஞ்ஞகனையும் எழுவர் மாதர்களையும் காப்புக்கு முதலாக்காது, கொலையும் கூறாது கங்கையையும் உமா தேவியையும் மதியையும் (விடையையும்) கொன்றையையும் குலவ எடுத்து மங்கலமாகக் கூறுதல் வேண்டும் எ - று.

(கு - ரை) எழுவர் - சத்தமாதர்; அபிராமி, நாராயணி, இந்திராணி, கௌமாரி, வாராகி, துர்க்கை, காளி என்பார். காப்புக்கு முதலெடுக்குங் கடவுள் திருமால் என்று முன்பு குறித்தலால் இங்கே 'செஞ்சடைப்...... காப்புக்கு முதலாக்காது' என்றார். (உ)

இதுவுமது

28\. பதினொரு மூவரும் பங்கயத் தோனும்
பகவதியும்
நிதிமுத லோனும் [1]பருதியுஞ் சாத்தனும்
[2]நீளமரர்க்
கதிபதி தானு மறுமுகத் தைங்கரத்
தற்புதனும்
மதிபுனை வேணி வடுகனுங் காவல்செய்
வானவரே.

(உரை I) எ-ன், வகுத்த காப்புக்குரிய வானவரைத் தொகுத்துணர்த்......று.

(உரை II) எ - து பிள்ளைத் தமிழென்னும் பிரபந்தத்துக்கு முகவுரைக் காப்புக்கு வைக்கும் தேவர்களை உணர்த்......று.

பதினொரு மூவர் என்றது ஏகாதச ருத்திரரையும், பன்னிரண்டாதித்தரையும், அட்ட வசுக்களையும், மருத்துவர் இருவரையும். பங்கயத்தோனும் பகவதியும் என்பது திருமாலுந்திக்கமலத்து உதிக்கப்பட்ட பிரமனையும் பாலைநிலத்துக்குத் தலைவியாகிய பகவதியையும். எண்ணிதிக்கு முதல்வனாகிய குபேரனையும் ஆதித்த பதவிபெற்ற மூர்த்திகளையும் அரியர புத்திரனாகிய சாத்தனையும் தேவேந்திரனையும் அறுமுகக் கடவுளையும் விநாயக மூர்த்தியையும் வைரவ தேவனையும் காப்புக்குத் தேவதைகளாக வைத்துப் பாடுக.

(பி - ம்.) [1] 'பரிதியுஞ்' [2] 'நீள்வானவர்க்'

(கு-ரை) பகவதியைப் பாலை நிலத் தெய்வமென்பர் களவியலுரைகாரர். தொகை கருதி ஆதித்தர்களைப் பதினொரு மூவரில் அடக்கியும், சிறப்புக் கருதி, 'பருதியும்' என்று தனியாக விதந்தும் கூறினர். வைரவக் கடவுளுக்கும் சிவபெருமானைப் போல் பிறை முடிந்த வேணி உண்டென்பர். (க)

பிள்ளைக் கவியின் பருவங்கள்

29. முற்றந்த காப்புச்செங் கீரைதால் சப்பாணி
முத்தத்தொடு
மற்றந்த வாரானை யம்புலி வாய்ந்த
சிறுபறையே
சிற்றில் சிதைத்தல் சிறுதே ருருட்டுதல்
சேர்ந்தபத்தும்
சுற்றத் தளவும் [1]கவிக்கெல்லை யாக்கொண்டு
சொல்லுவரே.

(உரை I) எ - ன், உரைத்த பிள்ளைப் பாட்டது மொழிய, நிரைத்த நிலையென்பது உணர்த்......று.

காப்பு முதல் இந்தப் பத்தும் பகரப்படும் எ - று. பாட்டிற்கெல்லை சுற்றத்தளவென்பதுவும் சொற்றதாம் எ - று.

(உரை II) ....பாடுமிடத்து முனிவர்க்கும் முடிபுனைந்த மன்னர்க்கும் அமரர்க்கும் பாடலாம். குறுநில மன்னர்க்கும் லோபியர்க்கும் பாடலாகாது. பாடில் இரத்தச் சேதம், தன்னுயிர்ச் சேதம் வரும். இஃது அறிக.

(பி - ம்.) [1] 'கவிக்கே முதற்கொண்டு'

(கு - ரை) முன் தந்த. இங்கே கூறிய பருவங்கள் ஆண்பாற் பிள்ளைத் தமிழுக்குரியன. இந்தப் பருவங்களின் இலக்கணங்களைப் பிள்ளைத் தமிழ் உரை நூல்களிற் காண்க. அம்புலிப் பருவம் சந்திரனை முன்னிலைப் படுத்திக் கூறுவது. அம்புலிப் பருவத்தில் சாம, தான, பேத, தண்டங்களை அமைத்துக் கூற வேண்டுமென்பது பலர் கருத்து. இதை நோக்கியே காசினியிற் பிள்ளைக்கவிக்கம்புலி புலியாம்' என்றார் ஒருவர் (தனிப்.) (௪)

பிள்ளைத் தமிழுக்குப் பருவ வரையறை

30. மூன்று முதலிரு பத்தொரு [1]திங்கள்
முடிவளவாய்த்
தோன்று நிலைபத்துஞ் சொல்லுவர் தோகையர்
தங்களுக்கும்
ஆன்ற [2]புகழ்ச்சிக்கு மவ்வகை யாமென்பர்
ஐந்தேழென
ஏன்றநல் [3]லியாண்டி னகவரை தானும்
[4]இயம்புவரே.

(உரை I) எ - ன், உரைத்த தமிழுக்குப் பருவ வரையறை உணர்த்......று.

(இ - ள்.) மூன்றும் திங்களிற் காப்பும், ஐந்தாம் திங்களிற் செங்கீரையும், ஏழாம் திங்களில் தாலும், ஒன்பதாம் திங்களிற் சப்பாணியும்,பதினோராம் திங்களில் முத்தங் கூறலும், பதின்மூன்றும் திங்களில் வாரானையும், பதினைந்தாம் திங்களில் அம்புலியும், பதினேழாம் திங்களிற் சிறுபறையும், பத்தொன்பதாம் திங்களிற் சிற்றில் சிதைத்தலும், இருபத்தோராம் திங்களில் சிறு தேருருட்டலும் இவ்வாறு எல்லாப் பருவத்தையும் பேசலாம். இதுவன்றி ஐந்தாண்டு வரையினும் ஏழாண்டு வரையினும் மொழியலாம் எ - று.

(உரை II) ....இஃதன்றிப் பெண்பாற் புகழ்ச்சிக்கும் இந்தப் பிள்ளைத்தமிழ் பாடலாம். அதற்குப் பருவம் ஐந்து வருஷம். ஏழு வருஷத்துக்கு மேற்படில் ஆகாது.

(பி - ம்.) [1] 'திங்கள் முடியளவாய்த்' 'திங்களின் மூன்பியலத்' [2] 'புகழ்ச்சிக்கணிவ்வகை' [3] 'லாண்டி' [4] 'இயம்புதுமே'

(கு - ரை) இங்கே கூறிய பருவங்களின் வரையறை ஒற்றைப்பட்ட மாதங்களாகவே இருத்தல் குறிப்பிடத் தக்கது. இரட்டைப்பட்ட மாதங்கள் விலக்கென்பர். (ரு)

பிள்ளைத் தமிழ் சுருங்கி வரும் பருவம்

31. சொன்ன சிறுபறை யேமுதன் மூன்றும்
சுருங்கிவரும்
மன்ன விருத்தம் வகுத்தவி ரெண்கலை
வண்ணச் செய்யுள்

அன்னவை [1]யோரைம் பதிலங்கா தெல்லை
அறைவர்கற்றோர்
பொன்னு மணியுநற் போகமு மீன்ற
புணர்முலையே.

(உரை I) எ - ன், முன்பு சொன்ன சிறுபறைப் பாடலும் சிற்றிலும் சிறு தேரும் என்னும் மூன்று நிலைமையினும் செய்யுள் அருகியன்றி வாரா என்பதூஉம், ஆசிரிய விருத்தமும் பதினாறு (கலை) வகுத்து இயற்றிய வண்ணமும் செய்யுளாம் என்பதூஉம், பாட்டு ஐம்பதிற்றுழ்ந்து வாரா என்பதூஉம் உணர்த்......று.

"ஈரெண் கலையினு மியன்ற வண்ணமும்
ஆசிரிய விருத்தமும் ஆதி யானவிச்
சுற்றத் தளவாய்த் தோன்றும் பாட்டுச்
சொற்றரப் பெறினும் பானிற் சுருங்காது
சிற்றில் சிறுபறை சிறுதே ருருட்டல்
மற்றம் மூன்று மிகாது நிற்கும்
ஏனைய வரையறை யைம்பது திருந்தி
வருத லாகா தென்பது புலவர்
எடுத்துரை யாகும்"

—செய்யுள் வகைமை.

"கொச்சகக் கலியும் கலிவெண் பாட்டும்
எச்ச மிலவே எவ்வாய் மருங்கினும்"

என்பது பருணர் பாட்டியல்.

"வண்ணம் என்ப கலைதொறும் ஒத்த
ஆசிரிய விருத்தத்தையும் அளவியற் றண்டகத்தையும்
முதற்பாக் கவிதை வெண்பா வாகி
எக்குலத் தவர்க்கும் உரிய என்ப"

என்பது பொய்கையார் கலாவியல்.

இக்கருத்தியல்பு அறிந்து கொள்க.

(உரை II) எ - து மேற்சொன்ன பத்துப் பருவத்துள்ளும் சிறுபறை முதல் மூன்று பருவத்துப் பாட்டும் பிரபந்தச் சாயையில் சுருங்கி நிற்கவும் பெறும்.

வண்ண விருத்தமென்பது : ஓரடிக்குப் பதினாறு கலை வகுத்து இப்படி நாலடிக்கும் அறுபத்து நாலு கலை வகுத்து வண்ண விருத்தமாய்ப் பாடுவது. இப்படி ஐம்பது விருத்தம் கலந்து பாடுவது பிள்ளைத்தமிழ் என்னும் பிரபந்தமாம் எ - று.

(பி - ம்.) [1] 'யன்ப தஃதின் னிலேயென் றறைவர், ஈரைம்'

(கு - ரை) மன்ன விருத்தம் - ஆசிரிய விருத்தம். வண்ணவிருத்த மாவது: "எட்டுக் கலேயா யிடையிட் டெதுகையாக், கட்டுக் கலேக்குமுக் கண்ணியாத் - திட்டத்தில், தொங்கலு மெட்டாய்த் தொடைமூன்று நான்கா ருய்ப், பங்குபெறும் வண்ணப் பரப்பு' (இலக்கண சூடாமணி.) (சு)

பிள்ளேக் கவிக்கு ஆவதோர் புறனடை

32. சிறுபறை யேமுதன் மூன்றுந் தெரியிலப்
பேதையர்க்குப்
பெறுவன வல்ல விளேயனே யாயினும்
வேந்தன்பெறுன்
மறுவின் முடிசூடிற் பிள்ளேக் கவிகாப்பு
மாலேமுன்னே
அறிபவ ரொன்பதும் பன்னொன்று மாக
அறைவர்களே.

(உரை I) எ - ன், சிறுபறை முதல் மூன்றும் உணர்த்......று. இதிற் சொன்னவாறு உணர்ந்துகொள்ளுக.

(உரை II) எ - து பெண்பாற் பிள்ளேக்கவி பாடுமிடத்துச் சிறுபறைமுதல் மூன்றும் ஆகா. மற்றவை பாடலாம். இப்படிப் பிள்ளேத்தமிழ் பாடுமிடத்துப் பத்துப் பருவத்திலும் பருவமொன் றுக்கு ஒன்பது பன்னொன்று பாடலாம். எ - று.

(கு - ரை) பெண்பாற் பிள்ளேத் தமிழில் சிறுபறை, சிற்றில் சிதைத்தல் சிறுதேருருட்டுதலுக்குப் பதிலாகக் கழங்கு அம்மானே ஊசலேக் கொள்வர்; "........அன்றிப் பெண்பாற்குக் கடை மூன்றொழித்துக் கழங்கம் மனே யூசல், என்பவை கூட்டி யியம்புவர் புலவர்" (பிரபந்த தீபம், 94.) கழங்குக் குப் பதிலாக நீராடலேக் கூறுதலே பெருவழக்கு. 'வேந்தன் இளேயனே யாயி னும் முடிசூடில் பிள்ளேக்கவி பெறுன்' என்று கூட்டுக.

காப்பு மாலே என்றே ஒரு பிரபந்தம் உண்டு. அதனே ஒன்பது அல்லது பதினொரு செய்யுளில் அறைக என்றார். "காப்பு மாலேயே தெய்வங் காக்க வென, மூன்றைந்தேழ் செய்யுளின் மொழிபகற் றேரே" (பிரபந்ததீபம், 35.) (எ)

கலம்பகம்

33. மூல மொருபோகு வெண்பாக் கலித்துறை
முன்னுறுப்பாய்
ஏலும் புயத்தோடம் மானேபொன் னூசல்
இயமகம்விற்

கோல மறங்குறஞ் சித்துநற் கைக்கிளை
[1]கொண்டறாது
கால மதங்கி களிசம் பிரதம்
கலம்பகமே.

(உரை I) எ - ன், கலம்பகமாமாறுணர்த்......று.

மூலம் ஒரு போகுவந்து அதன் பின்பு வெண்பாக் கலித்துறை வந்து பின்னர் உறுப்பாகிய பொருள்கள் மேல் செய்யுள் வருவது கலம்பகம். முற்றும் இவையன்றிப் பிற உறுப்புக்களும் வரும்.

"அன்னவன் றன்னைச் சாற்றிடினும் மறையவர்
முன்ன ரிடைநிலைப் பாட்டினும் மொழிவர்
சொன்ன கடவுட் டொழுதகப் பாவில்."

—செய்யுள் வகைமை.

[மெரஞ்செயத தேமெனலவ்வாறுள்ள வருகவென்ற தல்லது அவருரை நூன்முறையே நன்றென்பது கருதி யென்பது.]

(உரை II) எ-து கலம்பகமென்னும் பிரபந்தமாமாறுணர்த்...று.

மூலமொருபோகென்பது முதலெடுக்கப்பட்ட செய்யுள் ஒரு போகென்பது ; அது கலம்பகமென்னும் பிரபந்தத்துக்கு முன் வைக்கப்படும். அது இரண்டடி எதுகையாய் வைத்து நாலடியி னுகுதல், ஆறடியினுகுதல் கொச்சகக் கலிப்பாவில் வேறுபடுத்தித் தெய்வ வணக்கம் பாடி அதன் பின் ஒரு வெண்பா, அதன் பின் ஒரு கலித்துறை, அதன் பின் விருத்தம், சந்த விருத்தம், புய வகுப்பு, அம்மானை, ஊசல், இயமகம், காலம், மறம், குறம், சித்து, கைக்கிளை மருட்பா, தூது, மதங்கி, கழிபடர்கிளவி, உடன் போக்கு, வருத்தம், மெய்ப்பாடு, களி, சம்பிரதம் இவை முதலாகிய வனப்பின் திறமெல்லாம் வைத்துப் பாடுவது கலம்பகமென்னும் பிரபந்தமாம் எ - று.

சம்பிரதமென்பது இந்திரசால முதலாயின வித்தை.

(பி - ம்.) [1] 'கொண்டலின்றூது'

(கு - ரை) இயமகம் - மடக்கு. விற்கோல மறம் - வில் வீரத்தை யுடைய மறம். கலம்பக உறுப்புக்கள் பதினெட்டென்று கூறுவாருமுண்டு. இவற்றையன்றி வேறு பல உறுப்புக்களும் வந்துள்ளன. இவ்வுறுப்புக் களின் இலக்கணங்களை யெல்லாம் கலம்பக உரை நூல்களிற் கண்டு கொள்க. (அ)

பகரங்களுக்கிடையே உள்ளதன் கருத்து விளங்கவில்லை.

கலம்பகத்துப் பயிலும் செய்யுள்

34. சொன்ன கலம்பகந் தொக்கவச் செய்யுள்
துடியைவென்ற
மின்னிடை வெண்டுறை வெண்பா [1]வகுப்பக
வல்விருத்தம்
இன்னிசை [2]யாசிரி யம்மா சிரிய
விருத்தமெல்லாம்
[3]மன்னு மருட்பாவஞ் சித்துறை வஞ்சி
விருத்தமென்னே.

(உரை I) எ - ன், கலம்பகச் செய்யுளையுணர்த்......று.

வெண்டுறையும் வெண்பாவும் வகுப்பாகிய வண்ணமும் இன்னிசை வெண்பாவும் ஆசிரியப்பாவும் ஆசிரிய விருத்தங்களும் மருட்பாவும் வஞ்சித்துறையும் வஞ்சி விருத்தமும் என்னும் இவை கலம்பகத்துக்கு இசைந்த செய்யுள் எ - று.

"நான்கு பாவும் இனமு மயங்கி
ஆன்றக மான பொருளினும் வருவது கலம்பகம்"

என்பது முள்ளியார் கவித்தொகை.

(உரை II) எ - து முன் சொன்ன உறுப்புக்களுடனே கலம்பகம் பாடுமிடத்து இடையிடையே வெண்பாவும்...........மருட்பாவும் தாழிசை இன்னிசையும் இவை முதலாகிய பல செய்யுட்டிறமும் கலந்து வைத்து அந்தாதியாகப் பாடுவது கலம்பகம் எ - று.

இந்தப் பிரபந்தம் தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் முடிபுனைந்த மன்னருக்குமாம். குறுநில மன்னருக்காகாது: பாடிற் குற்றம் உண்டாம்.

(பி - ம்.) [1] 'வகவல் கலிவிருத்தம்' [2] 'யெண்ணிய வண்ணம் வகுப்பொடு தாழிசையும்' [3] 'மின்னு' (க)

கலம்பகத்தின் செய்யுட்டொகை

35. தேவர்க்கு நூறு முனிவர்க் கிழிபைந்து
[1]சேணிலத்தைக்
காவற் குரிய வரசர்க்குத் தொண்ணூறு
காவலரால்

ஏவற் [2]றொழிலவற் கெண்ப தெழுப
திருநிதியம்
மேவப் படுமவர்க் கைம்பது முப்பது
மிக்கவர்க்கே.

(உரை I) எ - ன், வகுத்த கலம்பகம் வருமுறை வகுத்தது இது என்பதுணர்த்......று.

இவை அந்தாதி, மண்டலித்து முடியும் எனப்படும் எ - று.

"அமரர்க்கு நூறந் தணருக் கிழிவைந்
தரசர்க்குத் தொண் ணூறு மூன்றும் பட்ட
முடிபுனையா மன்னர்க் கெண்பது
வணிகர்க் கெழுபது மற்றை யோர்க்குத்
துணியி லறுபத் தஞ்சு சொல்லும்."

இது முள்ளியார் கவித்தொகை.

"அந்தணர் அரசர் வணிகர் வினைஞர்க்குத்
தொண் ணூ றெண்ப தெழுப தறுபது
விண்ணோர் தமக்கு நூறெ றன விளம்பினர்"

என்பது கல்லாடம்.

"அமரர்க்கு நூறந் தணருக் கிழிவைந்
தரசர்க்குத் தொண் ணூ றன் றி முடிபுனையாப்
புதல்வர்க் கெண்பது புகலுங் காலே"

"தானைத் தலைவர்க்கும் வணிகர்க்கும் எழுப
தேனை யோர்க்கிழி பிருபது பாட்டே"

என்பவை மாமூலம். இக்கருத்துத் தொகை கொள்க.

(உரை II) எ - ன், தேவதைகளைப்பாடும் பிள்ளைத் தமிழ்க் கவி நூறு பாடவும். பிராமணருக்குத் தொண் ணூற்றைந்து கவி பாடவும். முடிபுனைந்த மன்னருக்குத் தொண் ணூறு கவி பாடவும். வைசியர்க்கு எண்பது கவி பாடவும். இதிற் கீழ்ப்பட்டவர்களுக்கு ஐம்பது, முப்பது பாடவும். இப்படிப் பிரபந்தம் பாடுவது.

(பி - ம்.) [1] 'சேணிலத்துக்' [2] 'றொழில் பெற்ற மாந்தர்க்கெழுப'

(கு - ரை) 33, 34, 35 ஆம் சூத்திரங்களிற் கூறிய பொருளையெல்லாம் பின்வரும் சூத்திரம் தழுவி நிற்கிறது :

"கலம்பக மென்ப தொருபோகு வெண்பா
கலித்துறை புயவகுப்பு மதங்கம் மானை
காலம் சம்பிரதம் கார்தவம் குறமறம்
பாண்களி சித்தோ டிரங்கல் கைக்கிளை
தூது வண்டு தழையூச லென்னுமிப்

பதினெட் டுறுப்பிவை யந்தாதித் துறையால்
ஐவகைப் பாவு மினமும் பொருந்த
இமையோர்க்கு நூறு மந்தணர்க்குத நொண்ணூற்
றைந்து மரசர்க் குத்தொண் ணூறும்
வைசியர்க் கைம்பதுஞ் சூத்திரர்க்கு முப்பதும்
ஆக மொழிவர் மூதுணர்ந் தோரே ''

என்பது **பிரபந்த தீபம்.**

மண்டலித்து முடிவது : பிரபந்தத்தின் ஈற்றுச் செய்யுளின் ஈறும், முதற்செய்யுளின் முதலும் அந்தாதியாக அமைவது. (௩௦)

மும்மணிக்கோவை, மும்மணி மாலை, நான்மணிமாலை

36. முன்னு சிரியம்பின் வெண்பாக் கலித்துறை
முப்பதென்று
சொன்னார்கள் மும்மணிக் கோவைக்கு மும்மணி
மாலைசொல்லின்
அந்நான் மறைப்பாக் கலித்துறை யாசிரி
யம்விருத்தம்
இந்நால் வகைச்செய்யு ணூற்பது நான்மணி
மாலையென்னே.

(உரை I) எ - ன், முன் ஆசிரியம் வந்து பின் வெண்பா வந்து பின் கலித்துறை வந்து இவ்வாறே முப்பது பாட்டான் முடிவது மும்மணிக் கோவையாம் ; வெண்பா வந்து பின் கலித்துறை வந்து ஆசிரிய விருத்தம் பின் வந்து முன்போலே முப்பதான் முடிவது மும்மணி மாலையாம் ; வெண்பா வந்து பின் ஆசிரியம் வந்து பின் விருத்தம் வந்து பின் கலித்துறை வந்து இவ்வாறே நாற்பது பாட்டான் முடிவது நான்மணி மாலையாம் எ.- று.

" ஆசிரியம் வெண்பாக் கலித்துறை முப்ப
தாக வருவது மும்மணிக் கோவை."
" வெள்ளை கலித்துறை யாசிரிய விருத்தம்
புல்லும் முப்பதும் மும்மணி மாலை."
" வெண்பா வாசிரியம் விருத்தம் கலித்துறை
ஒண்பா நான்கும் நான்மணி மாலை.'' —**செய்யுள் வகைமை.**

இவை எல்லாம் அந்தாதியாக மண்டலித்து முடிவன.

(உரை II) ....ஆசிரியப்பாவும் வெண்பாவும் கலித்துறையும் ஆசிரிய விருத்தமும் மாறி மாறி வந்து அந்தாதியாக

நாற்பது பாட்டால் முடிவது நான்மணி மாலையென்று வழங்கப் படும் எ - று.

(கு - ரை) நான் மறைப்பா - அந்தணர்க்குரிய வெண்பா ; பாக்களுக் குரிய சாதிகளை 81-ஆம் சூத்திரத்திற் காணலாம். சில பிரபந்தங்களில் இந்த முறை பிறழ்ந்தும் வரும். (கக)

இருபா இருபது, இரட்டைமணிமாலை, இணைமணிமாலை

37. இருபா விருபது வெண்பா வகவல்
இரட்டைமணி
தருபா விருபது வெண்பாக் கலித்துறை
தாமிவையாம்
வருபா விரண்டிரண் டாத்தம்முண் மாறின்றி
நூறுவரிற்
பொருமான் விழியா யிணைமணி மாலை
புகல்வர்களே.

(உரை I) எ - ன், இருபா இருபது, இரட்டைமணி மாலை, இணைமணி மாலை ஆமாறுணர்த்......று.

(இ - ள்.) வெண்பா வந்து பின் ஆசிரியப்பாவும் வந்து இருபது பாட்டான் முடிவது இருபா இருபதாம். வெண்பாவும் அதன் பின் கலித்துறையும் வந்து இருபது பாட்டான் முடிவது இரட்டைமணி மாலையாம். வெண்பா இரண்டு வந்து பின் இரண்டு கலித்துறை வந்து நூறு பாட்டான் முடிவது இணைமணி மாலையாம்.

வெண்பா என்பது செய்யுட்களுக்குப் பொது.

(உரை II)............வெண்பாவும் அகவலும் மாறி மாறி நூறு பாடுவது இணைமணி மாலையென்று சொல்லப்படும் எ - று.

(கு - ரை) இருபா - முதலிருபாவாகிய வெண்பா அகவல். நேரிசை வெண்பாவும் ஆசிரிய விருத்தமும் தம்முள் மாறி இருபது பாட்டாய் முடி வதும் இரட்டை மணிமாலையாம் ; “இரட்டைமணி மாலை இயம்புங் காலை, வெண்பா கலித்துறை விரவிப் பப்பத்தும், நேரிசை வெண்பா ஆசிரிய விருத் தம், இவற்று மிருபதுந் தாதித் தியம்பலே” (பிரபந்த தீபம், 8.) இதில் உள்ள பிரபந்தங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் வெண்பா வருதல் பொதுவானது என்பதை, ‘செய்யுட்களுக்குப் பொது’ என்றார். (கஉ)

பல்சந்தமாலை, வெண்பாவந்தாதி, கலித்துறையந்தாதி, தொகை வெண்பா

38. †பத்தாதி நூறந்தம் பல்சந்த மாலையந்
 தாதிவெண்பா
வைத்தார்க ணூறு கலித்துறை தன்னையும்
 மற்றவெண்பா
ஒத்தான வைம்ப தெழுபது தொண்ணூறும்
 பேர்பெற்றதாய்
இத்தா ரணியிற் புலவரெல் லாரும்
 இயம்புவரே.

(உரை I) எ - ன், பல்சந்த மாலையும் வெண்பா வந்தாதியும் கலித்துறை யந்தாதியும் முத்தொகை வெண்பாக்களும் ஆமாறு உணர்த்......று.

(இ - ள்.) பல சந்தங்களும் பத்து முதல் நூறளவும் வருவது பல்சந்த மாலையாம்; வெண்பா நூறுவரின வெண்பாவந்தாதி; கலித்துறை நூறு வரின் கலித்துறை யந்தாதி ; வெண்பா ஐம்பதானும் எழுபதானும் தொண்ணூறுனும் வந்தாற் பேர் பெற்று முடிவது அந்தத் தொகை வெண்பாவாம் எ - று.

சந்தமென்பது நான்கெழுத்து முதல் இருபத்தாறெழுத்தளவும் ஓரோவடியான் ஒத்து வருவது.

வெண்பாவென்பது ஆசிடை நேரிசை வெண்பா ; கலித்துறையென்பது கட்டளைக் கலித்துறை. தொண்ணூறுமென்ற உம்மையான் தொள்ளாயிரமும் பிறவுமாய் வரும்.

"சந்தத் தொருபது பல்சந்த மாலை
அந்த வெள்ளை ஐம்பதான் எழுப்தான்
என்கஊர்ப் பேரோ டுறுமா வியல்பே
அகவ றனையு மவ்வழி வரையார்"

என்பது முள்ளியார் கவித்தொகை ; ஆகலின் ஆசிரியங்களும் இவ்வாறு வருக வெனக்கொள்க. இன்னிசை வெண்பாக்களும் (ஐம்பதும்) எழுபதும் தொண்ணூறுமாய் வருவன அறிந்துகொள்க.

(கு - ரை) பல்சந்த மாலை பத்துமுதல் நூறு கவிகளால் ஆனது ; அதில் பத்துச் சந்தங்கள் பயின்று வரும்; 'பத்துக் கொருசந்தம் பாடிப்பா நூருக, வைத்தல்தான் பல்சந்த மாலையாம்' (பிரபந்தத். க: 5) 'பத்துச் செய்யுளில் ஒவ்வொரு சந்தமாய் ஒரு நூறுரைத்தலே' (பிரபந்ததீ. 28.) பத்து முதல்

நூறு செய்யுள் வரை பாடப்படுவது என்று **சிதம்பரப் பாட்டியலும்** கூறும். தொள்ளாயிரமும் என்றது **அரும்பைத் தொள்ளாயிரம்** போன்ற நூல்களை நோக்கிப் போலும். (கஅ)

ஒலியந்தாதி, பன்மணிமாலை

39. ஈட்டிய வீரெண் கலைவண்ணச் செய்யுள்
இயைந்தமுப்பான்
கூட்டிய [1]நீடொலி யந்தாதி கூறும்
கலம்பகத்தின்
[2]ஆட்டிய வம்மனை யூச லொருபோகும்
[3]அற்றுவந்தாற்
பாட்டியல் பன்மணி மாலையென் றேதுவர்
பாவலரே.

(உரை I) எ - ன், ஒலியந்தாதியும் பன்மணி மாலையும் ஆமா றுணர்த்......று.

(இ - ள்.) பதினாறு கலை வகுத்த ஈரொலி வண்ணம் முப்பது கூடி வருவது ஒலியந்தாதியாம்; முன் சொன்ன கலம்பகத்தில் அம்மானையும் ஊசலும் ஒருபோகும் ஒழிந்து ஏனையவெல்லாம் வருவது பன்மணி மாலையாம் எ - று.

ஒலியந்தாதியையே ஒரு சாரார் பல்சந்த மாலையென்று அடக்குவர். வண்ணமென்பதும் வகுப்பென்பதும் ஒன்றென்று சொல்லுவர். அஃது ஆசிரிய விருத்தம் ஆதலும் [என்று] அறிக; ஒரு சாரார் அளவியற் றண்டகமென்ப.

இவையெல்லாம் அந்தாதி மண்டலித்து முடிதல் அதிகார வசத்திற் கொள்க.

(உரை II) எ - து பதினாறு கலை ஓரடியாக வைத்து, இப்படி நாலடிக்கு அறுபத்து நாலு கலை வகுத்து, வண்ணமுங் கலையும் வைப்பும் தவறாமல் அந்தாதியாக முப்பது செய்யுள் பாடுவது ஒலியந்தாதி என்று சொல்லப்படும்; (அம்மானை) ஊசல், ஒருபோகு, (இன்றி) வெண்பா வெள்ளொத்தாழிசையும், ஆசிரியப்பா ஆசிரியத்தாழிசையும், கலிப்பா கலித்தாழிசையும், வஞ்சிப்பா வஞ்சித்தாழிசையும் அந்தாதியாகப் பாடிக் கடைமுடிவிலே வெள்ளை விருத்தம் ஆசிரிய விருத்தம் கலிவிருத்தம் வஞ்சிவிருத்தம் இப்படி நூறு பாடப்படுவது பன்மணிமாலையென்று வழங்கப்படும் எ - று.

(பி - ம்.) [1] 'நீட்டொலி' [2] 'வாட்டிய' [3] 'மற்றதினாற்'

(கு - ரை) அளவியற்றுண்டகம் என்பாருள் (உரை I) பிரபந்தத் திரட்டுடையார் ஒருவர்; 'மூவெட் டிரண்டெழுத்தாய் மூன்றடிநான் காய்ச் சந்தப், பாவதன்மீத் தாண்டகமுப் பாஞகை - மேவலொலி யந்தாதி' (க. 74.) பாட்டியல் - பிரபந்தம்; தற்சிறப். 1. கலம்பக உறுப்புக்களுள் ஊசலையும் ஒருபோகையும் நீக்கி அம்மனை உள்பட மற்றெல்லா உறுப்புக்களும் வருவது பன்மணி மாலை என்று பிரபந்தத் திரட்டுக் கூறும்; 'ஊசலொரு போ கொழிய ஓதுங் கலம்பகப்பா, வாசமுறும் பன்மணி மாலையாம்' (க. 14.)(கச)

சின்னப்பூ, தசாங்கம்

40. நேருந் தசாங்கத்தை நேரிசை வெண்பாவின்
ஈரைம்பது
[1]சேரவோர் தொண்ணூ றெழுபதோ டைம்பது
செப்பிடுங்கால்
ஆரியர் சின்னப்பூ வென்றே யுரைப்பர்
அவையொருபான்
சாரிற் றசாங்க மெனவுரை யாநிற்பர்
சான்றவரே.

(உரைI) எ - ன், சின்னப்பூவும் தசாங்கமும் ஆமாறு உணர்த்......று.

(இ - ள்.) முன்சொன்ன தசாங்கங்களை நேரிசை வெண்பா வினால் மறையோர் முதலாய் வருவனவாய்ச் சிறுகுமுறை நூறு, தொண்ணூறு, எழுபது, ஐம்பதுமாக மொழிவது சின்னப்பூ வாகும்; மலை முதலாகிய பத்தையும் ஒரோ ஒன்று உரைப்பது தசாங்கமென்றவாறு.

"உரைத்த தசாங்க மாவன பத்தாக
நிரைத்து வருவது நேரிசை வெண்பா
அமரரைச்
செங்கோல் வேந்தரைச் செப்புதல் சின்னப் பூவாம்
ஏனை யோர்க்குத் தசாங்கமல் லாதன
என்ப இயல்புணர்ந் தோரே"

என்பது முள்ளியார் கவித்தொகை; ஆகலின் அமரர்க்கும் அரசர்க் குமே சின்னப் பூ ஆவது. ஒழிந்தோர்க்குத் தசாங்கம் எடுத்தோ தல் சிறுபான்மை யென்பர்.

"மன்னர் ஏவல் பெற்ற மாந்தர்க்குத்
தொண்ணூ றெழுபது சொல்லியல் வரையார்"
"ஆங்கவை இனமுறை ஒன்றுமூன் றைந்தேழு [முப்பது]
ஓங்கிய வெண்பாச் சின்னப் பூவே."

(உரை II) எ - து மலே......ஆணை யென்ற பத்தையும் ஒவ்வொன்றுக்குப் பப்பத்து நேரிசை வெண்பாவாக நூறு நேரிசை வெண்பாப் பாடுவது சின்னப்பூ வென்னும் பிரபந்தமாம். இது ஆரிய மரபில் முடிபுனைந்த மன்னர்க்காம். இந்தத் தசாங்கம் பத்தையும் தனியே ஒரு பாவிலே ஓர் உறுப்புவரப் பத்துப் பாப் பாடுவது தசாங்க வருணனையென்று பேராம் எ - று.

(பி - ம்.) [1] "சேருமா றெவ்வொன்றிற் பத்துப்பத் தாயுறச் செப்பிடுங் கால், ஆரிய மன்னர்க் கதுசின்னப் பூவென்பர் வேறெருபாச்'

(கு - ரை) வேந்தர்களுடைய சின்னங்களின் சிறப்பெல்லாம் தோன்றக் கூறுவது சின்னப்பூ. (கரு)

ஆனைவிருத்தம் முதலியன, ஊர் வெண்பா

41. ஆனை குதிரை யெழில்வேல்வில் வாள்குடை
கோலிவற்றின்
ஈனமி லூடு நகரத் திறமென்பர்
[1]மேவியல்பால்
ஆன திறத்தா சிரிய விருத்த[2]மீ
ரைந்துவந்தால்
ஊனமில் வெள்ளைபத் தூர்வெண்பா வாக
உரைப்பர்களே.

(உரை I) எ - ன், ஆனை விருத்தமும் குதிரை விருத்தமும் வாள் விருத்தமும் குடை விருத்தமும் செங்கோல் விருத்தமும் வில் விருத்தமும் வேல் விருத்தமும்...ஆமாறுணர்ந்......று. பத்து நேரிசை வெண்பாவினால் ஊரைப் புகழ்வது ஊர் வெண்பாவாம்.

"தானை பெற்ற தலைமை யோரையும்
ஏனைமுன் னோரைச் சொற்றன ராகத்
தானினி துரைப்பினும் தாழா தாகும்."

(உரை II) எ - து ஆனைவிருத்தம்............நாட்டு விருத்தம் நகர விருத்தம் என்று சொல்லப்பட்ட பிரபந்தம் ஒன்றுக்கொன்று பப்பத்து ஆசிரிய விருத்தம் பாடுவது இந்த வகையிற் பிரபந்தமாம்.........எ - று.

(பி - ம்.) [1] 'மேவிலப்பால்' [2] 'மீரைந்தால் வரின்'

(கு - ரை) ஆனை, குதிரை முதலியன பொருளாக வெண்பாவினாலும் பாடுதல் உண்டு. அவை ஆனைப்பா, குதிரைப்பா வென்று வழங்கப்பெறும் (பிரபந்த. க. 15.) (கசு)

அலங்கார பஞ்சகம், கைக்கிளை

42. வெண்பாக் கலித்துறை வேறு சிரியம்
விருத்தம்வண்ணம்
பண்பால் [1]வருவ வலங்கார பஞ்சகம்
ஆம்[2]பகர்ந்த
நண்பா லொருதலைக் காம நவின்ற
விருத்தம்வந்தாற்
பெண்பால் [3]வரினவை கைக்கிளை யாமென்று
பேசுவரே.

(உரை I) எ-ன், அலங்கார பஞ்சகமும் கைக்கிளையும் ஆமாறுணர்த்......று.

(இ-ள்.) வெண்பாவும் கலித்துறையும் ஆசிரியப்பாவும் ஆசிரிய விருத்தமும் வண்ணமும் என்னும் ஐந்தும் வருதல் அலங் கார பஞ்சகமாமெனக் கொள்க.

"கைக்கிளை தானே கருதும் விருத்தம்
ஐந்து மூன்று மாகவும் பெறுமே" —செய்யுள் வகைமை.

கைக்கிளைதானே மூன்று பாட்டாய் வருதலாம்; அலங்கார பஞ்சகத்தைப் பஞ்சலங்காரமென்று உரைப்பாருமுளர் எ-று.

(உரை II) எ-ன், வெண்பாவும் கலித்துறையும் ஆசிரியப்பா வும் ஆசிரிய விருத்தமும் வண்ணமும் இவ்வகையே மாறி மாறி [நூறு] அந்தாதியாகப் பாடுவது அலங்கார பஞ்சகமென்று சொல் லப்படும் எ-று.

இவையிற்றைத் தனித்தனியே முப்பது முப்பதாக ஒருதலைக் காமமாகப் பாடுவது கைக்கிளை என்று வழங்கப்படும் எ-று.

(பி-ம்.) [1] 'வரும்பா' [2] 'பயந்த' [3] 'வருமவை'

(கு-ரை) ஐந்து விதச் செய்யுள் பயின்று வருதலின் பஞ்சகமாயிற்று. இவை மாறி மாறி அந்தாதித் துறையில் வரும். கைக்கிளைப் பிரபந்தத்தின் செய்யுட்டொகை நூலுக்கு நூல் வேறுபடுகிறது. (கஎ)

பாதாதி கேசம், கேசாதி பாதம், அங்கமாலை

43. கடிதலில் லாக்கலி வெண்பாப் பகரும்
அவயவங்கள்
முடிவது கேசமக் கேச முதலடி
ஈறும்வந்தாற்

படிதிகழ் பாதாதி கேசமுங் கேசாதி
பாதமுமாம்
[1]மடிதலில் வெண்பா விருத்தம் பலவங்க
மாலையென்னே.

(உரை I) எ - ன், கேசாதி பாதமும் பாதாதி கேசமும் [அவயவங்கள் வெண்பா மரபும்]? உணர்த்......று.

(இ - ள்.) கலிவெண்பாவினுற் பாதமே தொடங்கிக் கேசாந்தமாய்வரிற் பாதாதி கேசமாம்; கேசமே தொடங்கிப் பாதாந்தமாய் வரிற் கேசாதி பாதமாம்; வெண்பாவானும் விருத்தங்களானும் வருவது அங்கமாலையாம் எ - று.

(உரை II) எ - து............பாதாதிகேசப் பிரபந்தமென்றும் கேசாதிபாதப் பிரபந்தமென்றும் சொல்லப்படும். வெண்பாவினுலே நூறும் ஐம்பதுமாக உறுப்புக்களைச் சிறப்பித்துப் பாடுவது அங்கமாலையென்று வழங்கப்படும் எ - று.

(பி - ம்.) [1] 'முடிதலில் வெண்பாவீ ரைம்ப தவையங்க'

(கு - ரை) தெய்வங்களுக்குப் பாதாதி கேசமும் ஏனையவர்களுக்குக் கேசாதி பாதமும் கூறுதல் மரபென்பர். (கஅ)

பாதாதிகேசம் முதலியவற்றுக்கு உறுப்புக்கள்

44. அகங்கா லுகிர்விரன் மீகால் [1]பரடு
கணைமுழந்தாள்
[2]மிகுங்கா னிதம்பமு முந்தியுதர மரையுயர்
வெம்முலையும்
நகஞ்சார் விரலங்கை முன்கைதோள் கண்டம்
முகம்நகைவாய்
தகுங்கா திதழ்மூக்குக் கண்புரு வம்நெற்றி
தாழ்குழலே.

(உரை I) எ - ன், ஓதிய பாதாதி கேசத்துக்கும் கேசாதி பாதத்துக்கும் உறுப்புக்கள் இவையென்பது உணர்த்......று.

உள்ளங்கால், உகிர், விரல், புறங்கால், பரடு, கணைக்கால், முழந்தாள், குறங்கு, அல்குல், கொப்பூழ், வயிறு, அரை, உயர்முலை, உகிர், விரல், உள்ளங்கை, முன்கை, தோள், கண்டம், முகம், முறுவல், வாய், காது, இதழ், மூக்கு, கண், புருவம், நெற்றி, குழல் என்னும் முப்பத்திரண்டு (?) உறுப்பும் பாடற்கு இசைந்தனவே எ - று.

"அகத்திய னுதலிய பல்பொருள் வகையான்
அகவல் வஞ்சி யாமிரு பாவினும்
அவைவரத் தொடுப்ப தவயவ மாலை
அதுகலி விரவினும் வரையா ராண்டே"

என்பது பொய்கையார் பாட்டியல்.

(உரை II) எ - து.........அகங்கால் முதலாகக் குழல் ஈருகச் சொல்லப்பட்ட இவ்வுறுப்பனைத்தும் குறையாமற் சிறப்பித்து முன்சொன்ன பாதாதிகேசப் பிரபந்தம் பாடப்படுவது எ - று.

(பி - ம்.) [1] 'பரட்கணைக்கால்' [2] 'மிகுங்காலுண் டாயிடை கொப்பூழ் வயிறுயர் வெம்முலையாய்' (கக)

உலா, தூது, குழமகன்

45\. தெருவினிற் பேதை முதலெழு வோர்கள்
[1]திறத்துவகை
ஒருவனை யேத்துங் கலிவெண்பா தூதுலா
ஒண்டொடியாய்
[2]மருமலர்க் கையிற் குழமகன் மேல்வைத்த
மன்னவர்க்குத்
தருகலி வெண்பாக் குழமக னுமென்று
[3]சாற்றுகவே.

(உரை I) எ - ன், உலாப்புறமும் குழமகனும் ஆமாறுணர்த்...று.

(இ - ள்.) தெருவின்கண் பேதை பெதும்பை மங்கை மடந்தை அரிவை தெரிவை பேரிளம்பெண்ணென ஏழும் வழுவாது வேட்டோர் தமக்காக்கலும் காவலர் தமக்கும் உரிமைகளவென உணர்த்தல் வேண்டுமென்ப. "பேணுதற்குச் சிறப்புப் பெண்மக வாயின், மூன்று மாண்டின் மொழிகுவ குழமகன்."

(உரை II) எ - து எழுவகைப் பருவத்துப் பெண்களும் தெருவினில் திருவுலாப்புறத்து வருகிறவனைக் கண்டு மயங்கி மயலெய்தியதாகக் கலிவெண்பாவினாலே கூறுவது உலாவென வழங்கப்படும். தூது பாடுவதும் குழமகன் பாடுவதும் இக்கலிவெண்பா வெனப்படும் எ - று.

(பி - ம்.) [1] 'டிறத்துக்கமை' [2] 'வருமகற்' [3] 'சாற்றுவமே' (உ0)

பெண்களின் ஏழு பருவங்கள்

46\. பேதை முதலெழு வோர்க்குப் பிராயங்கள்
பேசிடுங்கால்
[1]ஆதியி லைந்தேழ் பதினொன்று பன்மூன்று
பத்தொன்பதே
மீதிரு பத்தைந்து முப்பத்தொன் றாகிய
நாற்பதென
ஓதுவர் தொன்னூற் பருணித ரெல்லாம்
உணர்ந்துகொண்டே.

(உரை I) எ - ன், பேதைமுதல் எழுவர்க்கும் உரிய பருவ வரையறை உணர்த்......று.

(இ - ள்.) பேதை ஐந்து முதல் ஏழாம்; பெதும்பைக்கு எட்டும் ஒன்பதும் பத்தும்; மங்கைக்குப் பதினொன்றும் பன்னிரண்டும்; மடந்தைக்குப் பதின்மூன்று முதற் பதினெட்டளவும்; அரிவைக்குப் பத்தொன்பது முதல் இருபத்து நான்களவும்; தெரிவைக்கு இருபத்தைந்தாதி முப்பதளவும்; பேரிளம்பெண்ணுக்கு முப்பத்தொன்றாதி நாற்பதளவும் முடியும் பருவங்கள் எ - று.

"ஓதலும் பாடலு மூசலும் பிறப்பும்
பதினெண் தேசத்துப் பலபல பேச்சின் நவிறலும்
அனைவர்க்கு முரித்தே ஆயுங் காலை"

"மங்கை முதலா மற்றவரும்
ஆடை யுடுத்தலும் ஆகம் புனையலும்
அம்மனை கழங்கே யூசல் பந்தொடு
சூது பொருதலுங் காளையர்ப் பிரிதலும்
ப......யத்திலும் மக்களுள வாக
அனையவை பிறவுமவர்க் குரிய வென்ப."

(உரை II) எ - து எழுவகைப் பருவம் அறியுமாறு: பேதைக்குப் பிராயம் ஏழு, பெதும்பைக்குப் பிராயம் பதினொன்று, மங்கைக்குப் பிராயம் பதின்மூன்று, மடந்தைக்குப்பிராயம் பத்தொன்பது, அரிவைக்குப் பிராயம் இருபத்தைந்து, தெரிவைக்குப்பிராயம் முப்பத்தொன்று, பேரிளம்பெண்ணுக்குப் பிராயம் நாற்பது. இந்த எழுவகைப் பருவத்துக் குணமுமறிந்து பாடுக. அந்த அந்தப் பருவத்துக் குணம் தவறிற் குற்றமாம். இந்த எழுவகைப் பருவ மங்கையரும் திருவுலாப்புறத்து வருகிற தலைமகனைக் கண்டு மயங்குவதாகப் பாடுவது உலாவென வழங்கப்படும் எ - று.

உலாவென்னும் பிரபந்தம் பாடுவது : முடிபுனைந்தமன்னவரு மாய் இருபத்தொரு பிராயத்துக்கு உட்பட்டவர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் உலாப்பாடலாம். அல்லாதவர்களுக்கு ஆகாது.

(பி - ம்.) [1] 'ஆதலேங் தேழ்பதி னென்றுபன் மூன்றுபத் தொன் பெனவே'

(கு - ரை) உலாவை உலாப்புறமென்றும் வழங்குவர். இங்கே கூறப் பட்ட பிராயங்கள் வேறு நூல்களில் சிறிது மாறுபட்டும் காணப்படுகின் றன. (உக)

மடல்

47. பொருளறம் வீடு பழித்தின்ப [1]மேபொரு
ளாக்கிநல்லார்
[2]அருள்பெறு வேட்கை மடன்மிக வூர்தலிற்
[3]பாட்டுடையோர்க்
குரிதரு பேரிற் பெயருக் கிசைந்த
எதுகையினல்
வருகலி வெண்பாத் தனைமட லாக
வகுத்தனரே.

(உரை I) எ - ன், மடலாமாறுணர்த்......று.

(இ - ள்.) அறம் பொருள் வீடென்னும் மூன்றையும் பழித் துக் காமமே பொருளாக அரிவையர் அருள் பெறும் வேட்கையி னல் மடலூர்வலென்னும் பொருள் பாட்டுடைத் தலைமகன் இயற் பெயராகிய அந்த எதுகை வகுத்து ஆக்கிய கலிவெண்பாவை மடலென்றுரைப்பர் வண்டமிழ்ப் புலவர் எ - று.

(உரை II) எ - து அறம், பொருள், வீடு என்ற மூன்று காரியங்களையும் பழித்து, இன்பமே பொருளாக்கி, இந்த இன் பத்துக் கிடமான சிறப்பினையும் வைத்துப் பாட்டுடைத் தலைமகன் பேருக்கிசைந்த எதுகை [யினலே ஏதுவாக] வைத்துக் கலிவெண் பாவினலே, தலைமகனிரந்து குறைபெருது மடலேறுவதாய், ஈரடி யெதுகை வரப்பாடுவது மடலென்று சொல்லப்படும் எ - று.

(பி - ம்.) [1] 'மெய்ப்பொரு' [2] 'மருள்பெறு' [3] 'பாட்டுடையோரிரு பொருளாகவவர் பேருக்கேய்ந்த'

(கு - ரை) இந் நூலைப் போலவே **பிரபந்தத்திரட்டும் வச்சணந்திமாலையும்** மடல் என்றே கூறும்; சில நூல்கள் வளமடல், உலாமடல் என்று கூறும். பெண்கள் மடலேறுவதாகக் கூறும் மடல் நூல்களும் உள்ளன. (உஉ)

நாம மாலை, புகழ்ச்சி மாலை, வஞ்சி மாலை

48. [1]பாதம் பலமயங் கும்வஞ்சி யாடவ
ரைப்பரவி
[2]ஓது மதுநாம மாலை யுரைத்தவச்
செய்யுளினால்
மாதரை யேத்திற் புகழ்ச்சிநன் மாலைமற்
றெப்பொருளும்
நீதியி னாற்சொல்லி [3]னப்பெய ரால்வஞ்சி
நேர்ந்தனவே.

(உரை I) எ-ன், எல்லாவடியும் மயங்கிய வஞ்சிப்பாவால் ஆடவரைப் புகழ்ந்து பாடுதல் நாம மாலையாம்; பெண்களைப் புகழ்ந்து பாடிற் புகழ்ச்சி மாலையாம் என்றவாறு; மற்றெல்லாப் பொருளானும் வஞ்சிப்பாவிற் (பாடின்) வஞ்சிமாலையாம் எ - று.

அவை வரலாற்றுவஞ்சி அமர்க்களவஞ்சி என்பன போல்வன.

"அராகம் வெள்ளை யகவல் முதலின்
ஆசிரியம் வஞ்சி மெல்லியர்ப் புகழினும்
வரைத லிலவென வுரைசெய்வர் புலவர்"

என்பது முள்ளியார் கவித்தொகை.

(உரை II) எ - து......வஞ்சிப்பா அறுபதினாலே மடந்தைப் பருவத்துப் பொதுமகளிரைப் புகழ்ந்து பாடுவது புகழ்ச்சி மாலையென்று வழங்கப்படும்; வஞ்சிப்பாவினாலே நீதிப் பொருள் அனைத்தும் சொல்லுவது வஞ்சிமாலை எனப்படும் எ - று.

இந்த வஞ்சிப்பாவினாலே நாமமாலை பதினாறு வயசின் இளைஞராய்ச் சவுரியவான்களாய்ச் சமர்முகத்திலே சாமர்த்திய முதன்மை யுடையவர்களுக்குப் பாடலாம். மற்றவர்களுக்குப் பாடலாகாது.

(பி - ம்.) [1] 'பாதம் மயங்கும்வஞ் சிப்பாட்டி லாட வரைப்பரவி' [2] 'ஓதில' [3] 'னப்போது நால் வஞ்சி' (உரு)

(கு - ரை) ஒருவனுடைய வனப்பு, ஆற்றல், கல்வி, மரபு, குணம், குடி முதலியவற்றை வஞ்சியால் வழுத்துவது வரலாற்று வஞ்சியாம். அமர்க்கள வஞ்சி என்பது செருக்கள வஞ்சி எனவும் வழங்கும்; செருவில் மாண்டார் உடலையும், கரியுடல், பரியுடலையும் காகம், கழுகு, நாய், நரி, பேய் முதலியவை தின்று களத்தாடும் சிறப்பைச் செப்பல் இதுவாம்.

ஆனைத் தொழில்

49. பிறந்த நிலங்குல மோக்க மளவு
பிராயமெழில்
சிறந்தமாக் கோபக் [1]கிரமத்தில் விட்ட
கதிர்சினத்தால்
இறந்துயிர் கோடல் செயக்கண் டிறைகந்
தினிற்பிணித்தல்
உறைந்திடும் வஞ்சி யுரமுடை யானைத்
தனித்தொழிலே.

(உரை I) எ - ன், ஆனைத் தொழிலாமா றுணர்த்......று.

(இ - ள்.) ஆனை பிறந்த தேசமும், அதன்குல நன்மையும், தனது ஓக்கமும், அளவும், பிராயமும், கோபக்கிரமத்தால் அதனை நிலைநின்று நீக்கியவாறும், அது சினமிகுதியாற் கொலை புரிந்தவாறும் கூறிப் பின்பு அரசன் கந்திணையணையெனச் சேர்த்த வாறும் உரைக்கும் வஞ்சி யானைத் தொழிலாம் எ - று.

(உரை II) எ - து......ஆசிரிய விருத்தமாக முந்நூறு பாடப் படுவது ஆனைவிருத்தமென்றவாறு.

(பி - ம்.) [1] 'கிரமத்தி லெட்டாங்கத் துச்சினத்தால்'

(கு - ரை) ஓக்கம்—உயர்ச்சி. கந்து-கட்டுத் தறி. இறந்து-வரம்பு கடந்து. இறை-அரசன். மதங்கொண்டு திரியும் யானைகளை அடக்குதல் மன்னர்க்குரிய சிறந்த லட்சணங்களுள் ஒன்றென்பது **மணிமேகலை, பெருங் கதை, சீவகசிந்தாமணி** முதலிய நூல்களால் தெரியவரும். (உ௪)

நயனப்பத்து, பயோதரப்பத்து, பொன்னூசல்

50. †அரசர் விருத்தங் கலித்துறை யீரைந்து
கண்முலைமேற்
பரசி னயனம் பயோதரஞ் சேர்ந்த
விருத்தமென்ப
வரன்முறை சுற்றத் தளவாம்பொன் னூசல்
வடிவுதுற்றே
உரைசெய் கலித்தா ழிசையேபொன் னூசலென்
றேதுவரே.

(உரை I) எ - ன், நயன விருத்தமும் பயோதர விருத்தமும்... ஆசிரிய விருத்தம் பத்தாற்முன், கலித்துறை பத்தாற்முன் நயனத்தைப் புகழ்ந்தது நயனப் பத்தாம்; பயோதரத்தைப் புகழ்ந்தது

பயோதரப் பத்தாம். ஊசலுறுப்பு வந்தன செய்து சுற்றத் தளவாம் கலித்தாழிசை பொன்னூச லென்றவாறு.

(கு - ரை) அரசர் விருந்தம்-ஆசிரிய விருத்தம்; ஆசிரியம் அரசர்க்குரிய பா ஆதல் அறியத்தக்கது. பயோதரம் - பாலைத்தரித்துள்ளது; நகில்; காரணக் குறி. சுற்றத் தளவாம் என்றது சுற்றம் பொலியச் சுகமொடு வாழ்கவென்று கூறும் மரபுபற்றி என்க. இவ்வாசிரியர் ஊசல் கலித்தாழிசையால் வரும் என்றாரேனும் பிறபாட்டியல்களின் ஆசிரியர்கள் ஆசிரிய விருத்தத்தாலும் வரும் என்று கூறுவர். 'ஆடிரூசல்,' 'ஆடாமோ ஊசல்' என்ற தொடர்களில் ஒன்று ஈற்றில் அமைதலுண்டு. (உரு)

அரசன் விருத்தம்

51. *அரசன் விருத்தங் கலித்துறை யீரைந்
தகன்மலைமேல்
விரவிய நாடு நகர்சிறப் பாய
விருத்தமுப்பான்
உரைசெய் கலித்தா ழிசையும்வாண் மங்கலம்
ஓதுவது
புரவல ராயவர்க் காமென் றுரைப்பர்
புலவர்களே.

(உரை II) எ - து பத்துக் கலித்துறையும், முப்பது விருத்தமும், கலித்தாழிசையுமாக மலை [கடல்] நாடு வருணனையும், நகர் வருணனையும் [நிலவருணனையும்] பாடி, வாள்மங்கலமும் தோள் மங்கலமும் பாடி முடிப்பது அரசன் விருத்தமென்னும் பிரபந்தமாம் எ - று. இது முடிபுனைந்த மன்னர்க்குப் பாடுவது.

(கு - ரை) அரசன் விருத்தத்தைப்பற்றிய குறிப்பு வெண்பாப்பாட்டியல் முதலிய பழைய பாட்டியல்களில் இல்லை. பிரபந்ததீப ஆசிரியர், நவநீதநடனார் கூறியபடியே இப்பிரபந்த இலக்கணத்தைக் குறிக்கிறார்; 'அரசன் விருத்தமே ஐயிரு கலித்துறை, விருத்த முப்பான் வெண்கலித் தாழிசை, இவற்று விறைவ னெழிலூர் மலைகடல், வாண்மங் கலந்திண் டோள்மங் கலமுதல், வருணனை யெல்லாம் வகுத்துப் பாடலே' என்பது அது. (உசு)

அட்டமங்கலம், நவமணிமாலை, தசப்பிராதுற்பவம்

52. இறைவனை யேத்திய வெட்டா சிரிய
விருத்தம்வெண்ணம்
மறைமுத லோரட்ட மங்கல மென்பமற்
றுென்பதவை

நறைவளர் கோதை நவமணி மாலைபத்
தான்வரினே
[1]குறைவில் லருதசங் கூறிற் றசப்பிரா
துற்பவமே.

(உரை I) எ - ன், அட்டமங்கலமும், நவமணிமாலையும், தசப்பிராதுற்பவமும் ஆமாறுணர்த்......று.

(இ - ள்.) ஆசிரிய விருத்தம் எட்டு வருவது அட்டமங்கலம்; இச் செய்யுள் ஒன்பது வருவது நவமணிமாலை; இச் செய்யுள் பத்தாற் கருமுகில் வண்ணன் அவதாரம் பத்தினையும் வருணித்து வருவது தசப்பிராதுற்பவமாம் எ - று.

"சந்த மாலையிற் றுண்டக மாலையும்
தொண்டி னியன்றது நவமணி மாலை;
எட்டு வருவ தட்டமங் கலமாம்;
ஏழொடு வருவது தாரகை மாலை;
மங்கல மாவது மாலவ தாரம்
கொண்டாங் கொருபதாற் கூறலு மாமே."

"இளைய மகளிர தியம்பின வென்பது
திருவின வாசிரியத் தூக்கிய லாகலின்
தாரகை மாலையுந் தக்கவழிப் பிறந்து
புணரத்......தாண்டக மென்பது
இருபத்தா றெழுத்தின் மேற்பட்ட
எழுத்தான் வரும(டி) நான்குடையவற்றைச்
சந்தமுந் தாண்டகமுங்குருவும் இலகு(வு)ம்
ஒத்த எழுத்தான் வருமே."

(உரை II) எ - து முடிபுனைந்த மன்னர்க்கு எட்டாசிரிய விருத்தம்......பத்தாசிரிய விருத்தம் பாடுவது **தசாங்கத்தியல்** (பி - ம்) என்று சொல்லப்படும் எ - று. இப்படிப் பாடுமிடத்துக் கொலை முதலாகிய கொடுமைச் சொல் வரலாகாது.

(பி - ம்.) [1] 'குறைவில் தசாங்கத் தியலது வாமென்று கூறுவரே'

(கு - ரை) தசப்பிராதுற்புவம் என்பது அரிபிறப்பு, உற்பவமாலை என்ற பெயர்களாலும் வழங்கப்பெறும். திருமாலின் பிறப்பை விருத்தம் பத்தாலே வாழ்த்தித் தலைவனைக் காப்பாற்றுக என்றல் இந்நூலின் இலக்கணமாகும். தொண்டு - ஒன்பது. (உஎ)

மெய்க்கீர்த்தி, ஆற்றுப்படை

53. சிறந்தமெய்க் கீர்த்தி யரசர் செயல்[1]சொற்
றனவாய்ச் செய்யுள்
[2]அறைந்ததோர் சொற்சீ ரடியாம் [3]புலவர்கள்
வாழ்த்துநலம்
[4]நிறைந்த பொருநரைப் பாணரைக் [5]கூத்தரை
நீணிதியம்
பெறும்படி யாற்றுப் படுப்பன வாசிரி
யம்பெறுமே.

(உரை I) எ - து ஆசிரியவடியும் வஞ்சியடியுமாகிய சொற்சீரடியானே சிறந்த மெய்க் கீர்த்திச் செயலான(வை) மொழிந்தன வென்றார்; அக்கீர்த்தி ஆசிரிய அடியும் வஞ்சி அடியுமாகிய சொற்சீரடியானே முடியும்; கூத்தரையும் பொருநரையும் பாணரையும் புலவர் ஆற்றுப் படுப்பது ஆசிரியம் பெறும் எ - று.

(உரை II) எ - து ஒரு தலைமகனிடத்திலே நின்று பரிசில் பெற்ற பாணன், நடுவில் வருகிற பாணரைக் கூத்தரைக் கண்டு, அவர்களுக்கும் பரிசில் கொடுத்த தலைமகன் ஊரும் நாடும் அவன் பேரும் அவனுடைய சிறப்பும் உரைத்து, "அவனருகு நீரும் செல்லுவீராகில் வேண்டியது தரும்" என்னும்படி ஆறு அகவற் கவியாகப் பாடுவது ஆற்றுப் படையென்னும் பிரபந்தமாம் எ-று.

(பி - ம்.) [1] 'சொற்றவாறு செய்யுள்' [2] 'உறைந்திடு' [3] 'புலவரை வாழ்த்துமிடம்' [4] 'திறந்தருதானை' [5] 'கூத்தரையும்'

(கு - ரை) அரசர்களுடைய உண்மைப் புகழைக் கூறுவது மெய்க்கீர்த்தி எனப்படும். சாசனங்களின் தொடக்கத்தில் மெய்க்கீர்த்தி பயின்று வரும். ஒவ்வோர் அரசனுடைய மெய்க்கீர்த்தியின் தொடக்கம் ஒவ்வொரு விதமான தொடரை முதலிலே பெற்றிருக்கும். சொற்சீரடி, அம்போதரங்கம், அசையடி, பிரிந்திசைக்குறள், எண் என்பன ஒருபொருட் சொற்கள். ...று அகவற்கவியாகப் பாடுவது என்றது திருமுருகாற்றுப்படையை நோக்கிப் ...லும். ஆற்றுப்படையிற் கூறப்படும் பொருள்கள் இவையென்பது ...படு. 67-93-ஆம் அடிகளாலும் அவற்றின் உரையாலும் விளங்கும்.

(௨

கோவை, நாழிகைக் கவி

54. பொருளதி காரத் [1]திறத்தைப் புகன்று
கலித்துறைகள்
வருவது நானூறு கோவையென் [2]றுகுமவ்
வானவர்க்கும்

அரசர் தமக்கு மறிய உரைத்த
[3]கடிகைகளை
உரைசெய்யுண் முப்பத் திரண்டுவெண் பாவென
ஓதுவரே.

(உரை I) எ-ன், கோவையும் நாழிகைக் கவியும் உணர்த்...று.

(இ - ள்.) அகப்பொருளையுடைய நானூறு கலித்துறை[யாக்கு வன விதந்தால் வளப்படுத்த] கோவையாகும்; அவை அரசர் கோவை, பாண்கோவை போல்வன. அரசர்க்கும் வானோர்க்கும் உரைக்கும் கடிகைகளை முப்பத்திரண்டு வெண்பாவினால் உரைப்பது நாழிகைச் செய்யுளாம் எ - று.

(உரை II) எ - து பொருளதிகாரத்துட் பிரமம், பிராஜாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம், காந்திருவம், அசுரம், இராக்கதம், பைசாசம் என்று சொல்லப்பட்ட எட்டுவகை மணைத்தினுள் காந்திருவ மணத்தில் நானூறு கலித்துறை பாடுவது கோவையென்று வழங்கப்படும்; வெண்பா முப்பத்திரண்டு பாடுவது கைக்கிளை யென்று வழங்கப்படும் எ - று.

(பி - ம்.) [1] 'தறத்தை' [2] 'ருருவ' [3] 'படிகைக்கிளை'

(கு - ரை) அரசர் கோவை: **களவியற்காரிகையுரையில் அரையர்கோவை** என்னும் ஒரு நூற் பெயர் காணப்படுகின்றது. நாழிகைச்செய்யுள், நாழிகைக்கவி, நாழிகை வெண்பா, கடிகை வெண்பா என்பன ஒரு பிரபந்தத்தையே குறிப்பனவாகும். (உக)

மருட்பாப் பிரபந்தம்

55. புறநிலை வாயுறை வாழ்த்துப் [1]புவியில்
ஒருவன்செவி
யறிவே யுறுத்த லகப்புறக் கைக்கிளை
ஆனவிந்த
நெறியிற் பொருள்களை யன்றி மருட்பா
நிகழ்த்தலினால்
அறியவிந் நாற்செய்யு ளல்லாத பாவினும்
ஆமென்பரே.

(உரை I) எ-ன், மருட்பாவுக்குரிய பொருள் ஆமாறுணர்த்...று.

(இ - ள்.) புறநிலை வாழ்த்து, செவியறிவுறூஉ, கைக்கிளை, வாயுறை என்னும் நான்கு பொருளின் மேலும் மருட்பா வரும் என்பதூஉம், இப்பொருண்மேற் பிற செய்யுளும் வருமென்பதூஉம் ஆம் எ - று.

(உரை II) மருட்பாப் பிரபந்தம் பாடுமிடத்துப் புறநிலை வாழ்த்து மருட்பாவும் கைக்கிளை மருட்பாவும் வாயுறை வாழ்த்து மருட்பாவும் செவியறிவுறூஉ மருட்பாவும் என்று நான்கு வகை மருட்பாவினாலும் பாடப்படுவது மருட்பாப்பிரபந்தமென்று வழங்கப்படும் எ - று.

இது பாடுமிடத்துத் தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் முடிபுனைந்த மன்னர்களுக்கும் பாடலாம். குறுநில மன்னருக்கும் குடும்ப சகிதமாயிருக்கிறவருக்கும் பாடலாகாது.

(பி - ம்.) [1] 'புலமில்' (டுO)

பரணி

56. புறநடை சேர்குர வைப்பொருண் மேலிங்
கிருவர்மன்னர்
திறனுடை யானைப் படைசெற்று வென்ற
ஒருவன்செய்கை
நெறிபடு நேரடி யேமுத னீண்டன
ஈரடியாய்ப்
பெறலருந் தாழிசை யாற்பர ணிப்பெயர்
பேசுவரே.

(உரை I) எ - ன், பரணி ஆமாறுணர்த்......று.

இ - ள். இருவர் வேந்தர் யானை பொருத வெற்றி ஒருவன் செய்கிற புறநடைசேர் குரவைமேல் நேரடி முதலான சீர்களின் இவ்விரண்டடியாய்த் தாழிசையான் வருவது பரணியாம் எ - று.

(உரை II) இரண்டு முடிபுனைந்த மன்னர் தங்களிலே மாறுபாடாகி யுத்தம் பண்ணின யுத்த பூமியிலே வெற்றி மேற்கொண்டு ஆயிரம் யானையைக் கொன்று சகல பல சங்காரம் பண்ணிச் சயங்கொண்டு முடிபுனைந்த மன்னவனுக்கு ஈரடித் தாழிசையாக எண்ணூறு தாழிசை பாடுவது பரணியென்னும் பிரபந்தம் என்று வழங்கப்படும் எ - று. (டுக)

இதுவுமது

57. மற்றது வானவர் வாழ்த்துக் கடைவாழ்த்துப்
பாலைநிலப்
பெற்றி [1]பிறைமுடி சூடிறை யோன்பெருந்
தேவிமகிழ்ந்

துற்றுறை கோயி லவளை யுரைத்தல்
அலகைக்குழாம்
சுற்றிய வண்ண மவைதம் பசியைப்பின்
சொல்லுதலே.

(உரை I) எ - ன், அந்தப் பரணியாவது வானவர் வாழ்த்தும், கடை வாழ்த்தும், பாலைநிலத்துப் பண்பும், பிறைமுடியவன்றன் பெருந்தேவி யிருந்த கோயின்மரபும், அவளது தன்மையும், அவளைப் பேய்க்குழாம் சூழ்ந்ததும், அவைகள் தம் பசியுணர்த்து தலும் எ - று.

(உரை II) (மூலமும் உரையும்)

" மற்றது நால்வகைப் பெண்கள் வரிசை கடைதிறப்புப்
பெற்றிய பாலை வனத்தின் குறிப்புப் பிறைமுடிசூழ்
உற்றவள் கோயி லவளைப் பணிந்த வலகைக்குழாம்
சுற்றிய வண்ண மவைதம் பசிப்பினைச் சொல்லுதலே."

எ - து முன்சொன்ன பரணியென்னும் பிரபந்தம் பாடுமாறு: வானர மகளிரும், வரையர மகளிரும், திரையர மகளிரும், செழுநில மகளிருமாகிய நால்வகைப் பெண்கள் வரிசையும் ஊடலும் கடைதிறப்பும் தீர்த்தக் கரைகளும் தெய்வலோகத்தியற்கையும் பாடி, பாலைநிலமும் பாலைநிலத்தின் குறிகளும் பாடி, அதற்குத் தலைவியாகிய பத்திரகாளி கோயில் அலங்காரமும் பேய்க்கணங்கள் கூட்டமும் அவைகளின் வளமையும் பத்திரகாளி முதலாயின பூத கணங்களும் பேய்க்கூட்டமும் உணவு விரும்பலும் மேற்கோளும் பாடுவது எ - று.

(பி - ம்.) [1] 'பெருங்கா னகமிறை'

(கு - ரை) வான் அரமகளிர். (௫௨)

இதுவுமது

58. ஆங்குக் கறுத்துன் னிமித்தம் வகையறி
வித்திடவே
பாங்கிற் [1]பணிமொழி பைம்பொன் முடிமன்னர்
தம்பகையார்
நீங்கிற் செருச்செய் தொருவன் றிறல்வாகை
சென்னிவைத்தல்
[2]ஈங்குற் றிடவே யொருபே யுவகை
இசைத்திடலே.

(உரை I) எ - ன், அங்கிலைக்கண் கறுத் துன்னிமித்தம், பகைக் களம் கண்டபடி வந்து (ஒரு பேய்) கூற, நாயகியும் அது கூறக்

கேட்டு இருவர் அரசர் தம்மில் தோன்றிய பகையினால் செருச் செய்து ஆனை தேர் குதிரை கருவி காலாள் அனைத்தும் பட அவர்களில் ஒருவன் வெற்றி வாகை சூடுதலைச் செப்பும் எனக் கனவிடுத்திருக்கும் அளவின்கண் வேறொரு பேய் உவகை கூறி வருதலும் உண்டு எ - று.

(உரை II) எ-து பாலை நிலத்துக்கு அதிபதியாகிய சாமுண்டி பத்திர காளியைச் சூழ்ந்திருக்கப்பட்ட பரிகலமாகிய பேய்க்கூட்டத்தில் ஒரு பேய், 'உறக்கத்திற் கனவு கண்டேன்' என்று அந்தக் கனவைத் தன்னுடைய பக்கத்தில் இருக்கிற பேய்க்கூட்டத்துக்குச் சொல்லுவதாக வினைமுந்திய கனவென்று சொன்னவாறு.

"இருவர் மன்னர் தங்களில் மாறுபாடாகிச் சமரபூமியில் ஆனை குதிரை தேர் காலாட்படைக் கூட்டத்துடனே எதிர்ந்து, வில் வாள் தோமரம் முடாகம் பிண்டி பாலம் முசலம் தழற்றட்டை விட்டேறு சக்கரம் நாராசம் தண்டம் சூலம் மழு கற்கடம் என்று சொல்லப்பட்ட தொண்ணூற்றெட்டு ஆயுதமும் எடுத்து ஒருவருக்கொருவர் மோதி உயுத்தம் பண்ணி, முடிமன்னரும் யானையும் குதிரையும் பதாதியும் பட்டு அந்த நிண மூளையும் தசையும் இரத்தமும் கலந்த பொருகளத்திலே, பாறும் கழுகும் காகமும் நாயும் நரியும் பேயும் பூதமும் இவையெல்லாம் கூடி நிணச் சதைகளைத் தின்று களிக்கவும் வீரமகள் விரும்பிச் சமர பூமியிலே வந்து தோன்றவும் இப்படிக் கனவு கண்டேன்" என்று கண்ட பேய் சொல்லக்கேட்ட பேய்க்கணங்கள் களிப்ப (வேறொரு பேய்) தோன்றிற்று.

(பி - ம்) [1] 'பனிமொழி பொன்முடி மன்னவர்' 2. 'ஈங்கிற் சிலவே'

(கு - ரை) வினை முந்திய் கனவு: "விழுமுந் தருத வுரையில்லை யில்லை, கனுமுந் துருத வினை" (பழ. 2.) (கூ)

இதுவுமது

59. [1] உண்டா முவகை தனையவ ரான்மகிழ்ந்
தோலக்கத்திற்
கொண்டாடல் கூறிய பேயினைக் கூவிக்
[2] கொலைக்களந்தான்
கண்டார்ப் புறல்களம் வாழ்த்துதல் கைம்மலை
வெண்மருப்புத்
தண்டா லுலந்தவர் தம்பற் றரளம்
தடுக்குதலே.

(உரை I) எ-ன், உவகை வார்த்தை நாயகியுங் கேட்டு விரும்பி ஞள்; ஓலக்கத்துக் கொண்டாடும் விருப்பம் தரும் சுவை, பாவம் விளக்கும் இருமார்க்கங்கள் உரைத்தலும், கூறிய பேயினை ஆர்வத்திஞற் பின்னும் கூவிச் சென்று களங்கண்டு களித்தலும், போர்க்களத்தை வாழ்த்தலும், பட்ட யானைகளது வெண்மருப் புலக்கையால் மத்தகத்திற் பிறந்த முத்தும் செருவில் உலந்தார் பற்களும் சேர்த்துக் குத்தலும் ஆம் எ-று.

(உரை II) பாலை நிலத்துக்கு அதிபதியாகிய பத்திரகாளி கனவு கண்ட பேயை மகிழ்ந்து தன் பக்கத்திலிருக்கிற யோகினி யையும் மோகினியையும் 'கொலைக்களங்கள் உண்டான இடங் களைத் தேடி அடையாளம் கண்டு வருவீர்கள்' என்று ஏவப் பன்னீராயிரம் பேய்க் கூட்டத்துடனே யோகினி ஒரு திசை யும் மோகினி ஒரு திசையும் தேடிப் போயினுராகக் கருதுவது எ-று.

(பி-ம்.) [1]'உண்டான வேகை தலில்லைநந் நான்பகிழ்ந்' 2. 'கொலைக் களங்கள், கண்டாடல் போர்க்களம' (௫௪)

இதுவுமது

60. முடியடுப் பிற்றேரல் வயிற்றுக் குழிசியில்
மொய்குருதி
நெடுவுலை யேற்றி நிணம்பெய்து கோப
நெருப்பெரித்துத்
தொடியுடைத் தோட்டுடுப் பிற்றுழாய்ப் [1]பேயூட்ட
அம்மையுண்டங்
கடுதிறன் மன்னனை மன்றூழி வாழ
அருளுநலே.

(உரை I) எ-ன், பட்ட மன்னர்கள் முடிகளே அடுப்பாக ஆனையின் வயிறே குழிசியாகக் குருதியே உலை நீராக நிணமே உண்ணமுதமாக (ப்பெய்து) கோபமே நெருப்பாகத் தொடித் தோள்களே துடுப்பாகத் துழாவி (யாக்கி)ப் பேயூட்ட, நாயகியும் உண்டு செருவென்ற மன்னனை மன்னூழி வாழ்வதென்று நின்று கூறு (தலு) மாம் எ-று.

(உரை II) எ-து சமரபூமியிற் பட்ட மன்னர் முடிகள் அடுப்புக் கல்லாகவும் [இரத்தினங்கள் அக்கினியாகவும் வைத்து ஆனைக்கால் களே உரலாகவும் ஆனைக்கொம்புகளே உலக்கையாகவும் பட்ட மன்னர் பற்களே அரிசியாகவும் குத்தி] ஆனையின் வயிறுகளே மிடாவாகவும் குருதியே உலை நீராகவும் விட்டுப் பூதமும் பேய்

களும் கோபமே நெருப்பாகத் தெரிந்தெரித்துப் பட்ட மன்னர் தோள்களே துடுப்பாகக் கொண்டு கிளறி நிணங்களையும் போட்டுக் கூழாக்கி அந்தக் கூழைப் பேய்கள் வாரிக் கையாலே பத்திர காளிக்கு ஊட்டப் பத்திரையும் பசி தீர்ந்து அந்த யுத்தம் பண்ணின மன்னவனை நீடூழி காலம் வாழ்க வென்று வாழ்த்தினதாகப் பாடுவது பரணியென்னும் பிரபந்தமாம் எ-று.

(பி - ம்) [1]'யாக்கிப் பேயூட்ட வம்மை, வடிவுற வுண்டாங் கடுதிறன் மன்னனை வாழ்த்துதலே' (௩௫)

இதுவுமது

61. இன்னுமப் பேய்க [1]ளியற்றிய கூழ்பசி
தீரவுண்டு
துன்னிநின் றுடுதல் சூழுங் கவந்தங்கள்
[2]தாமாடுதல்
மன்னும் புறப்பொரு ளுரலோர்
உரைவழு வாவகையே
முன்னு மொழிந்த படியே புணர்த்திக்கொள்
மொய்குழலே.

(உரை I) எ--ன், இதுவுமது.

ஆக்கின கூழைப் பேய்கள் பசிதீர வுண்டு கூத்தாடுதலும் கவந்தமாடுதலுமன்றி மற்றும் புறப் பொருள் நூல்களிற் புகன்ற நெறியினையும் அறிந்து இயற்றுக எ-று.

"முடிபுனைந்த மன்னர்க் கல்லது
குறுநில மன்னர்க்கு வரையா ராண்டே."

(உரை II) எ-து பேய்கள் சமரபூமியிலே ஆக்கின கூழையுண்டு களித்துக் கவந்தமும் பேயும் பூதமும் தங்களிலே ஒன்றுக்கொன்று கைகோத்துக் கோவையாக நின்று குரவைக்கூத்தாடுதலைக் கூறுவது **பறந்தலைச் சிறப்புப்பாட்டு** எ-று.

(பி - ம்) [1]'ளியல்கூழ் பசிதீர வுண்டினிதாய்த்' [2] 'ஆடுதலிற், பின்னுஞ் சிறப்புட னங்கடி வைத்தல் பிற வுரைத்தல், பன்னுங் களிப்பிவை சொல்லுதலாகும் பறந்தலையே. (௩௬)

பெருங் காப்பியம்

62. முன்னம் வணக்க மறமுத ஞன்கின்
திறமுரைத்தல்
தன்னிக ரில்லாத் தலைவனைக் கூறல்
தசாங்கங்களை

வன்னித்தல் வாய்ந்த பருவ மிருசுடர்த்
தோற்றங்கடாம்
இன்னன கூறல் பெருங்காப் பியத்துக்
கிலக்கணமே.

(உரை I) (இ-ள்.) முன்னுற் கடவுள் வணக்கமும் அறம் பொருள் இன்பம் வீடாகிய நான்கின் திறமும் உரைத்தலும், பொரு விறந்தோன் ஒரு தலைமகனைப் புகலுதலும் அவனது மலை யாறு நாடு ஊர் தார் பரி களிறு கொடி முரசு ஆணை என்பனவற்றை வன்னித்துக் கூறலும், சந்திராதித்தரை வன்னித்துக் கூறுதலும் முதலாயின பெருங்காப்பியத்துக் கியல்பு எ-று.

(உரை II) இனி, பெருங்காப்பிய வகை வருமாறு:

எ - து பெருங்காப்பியம் பாடுமிடத்து முன்னம் வாழ்த்தும் வணக்கமும் மலை வருணனையும் கடல் வருணனையும் நாட்டு வருணனையும் நகர வருணனையும் இரு சுடர்த் தோற்ற வருணனை யும் அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்னும் நான்கு பொருட் பயனும் உடைத்தாய் அந்த நகருக்குத் தனனிகரில்லாத் தலைவனும் உடைத்தாகப் பாடுவது எ-று. (கஎ)

இதுவுமது

63. பொன்முடி சூடல் பொழில்விளை யாடல்
புனலாடுதல்
நன்மணஞ் செய்தல் நறவூண் களிப்புக்
கலவி துனி
மன்னும் புதல்வர்ப் பெறுதனன் மந்திரந்
தூது செல்லல்
[1]இன்னிகல் வென்றி வகைசந்தி கூறலிக்
காப்பியமே.

(உரை I) (இ-ள்.) முடி சூடுதல், பொழில் விளையாடுதல், புனலாடுதல், நன்மணம் புணர்தல், மதுவுண்டு களித்தல், பொருந் திய கலவி, துனி, புதல்வரைப் பெறுதல் [வாது செய்தல்], அரச நீதியாகிய மந்திரம், தூது, செலவு, செரு, வென்றி, சந்தியென்ப வற்றைச் சாற்றுதலும் காவிய நடை எ-று.

(உரை II) எ-து ஒரு நகருக்கு ஒருதலைமகன் சோம சூரியர் மரபில் க்ஷத்திரியனுகவும் நீதிதவறுதவனுகவும் இருப்பானுக்கு முடி சூட்டுதலும், தலை மகனும் தலைமகளுங்கூடி மணம் புணர்த லும், சோலைப்புறத்தே விளையாடலும், நீர் விளையாடலும், கல

வியிற் களித்தலும், புலவியின் ஊடலும், களிமயங்குறுதலும், வனப்புறு காட்சியும், மந்திரமிருத்தலும், தூது விடுத்தலும், பொருள்வயிற் பிரிதலும், வினைவயிற் பிரிதலும், ஓதற் பிரிதலும், காவற் பிரிதலும், உற்றுழிப் பிரிதலும், செவ்வணி விடுத்தலும், கருவணி விடுத்தலும், வெள்ளணி விடுத்தலும், சிறுவரைப் பெறுதலும், மனைவாழ்க்கை நீங்கித் துறவில் தவம் புரிதலும், இகல், வென்றியும் பாடிச் சருக்கமிலம்பக முதலானவை இடையிடையே வர இவ்வகையே பாடுவது—அறம் முதல் நான்கும் தழுவி வரம் பழியாது வரப்பாடுவது பெருங்காப்பியம் எ-று.

(பி - ம்) '[1] கன்னிவென் றிச்சந்தி யின்வகை கூறுதல் காவியமே'

(கு-ரை) மந்திரம் - மந்திராலோசனை. சந்தி - நாடக உறுப்புக்களில் ஒன்று; இங்கே அது காவிய உறுப்பை உணர்த்த நின்றது; சந்தி, உபலட்சணத்தால் வித்து, முளை, தழைத்தல், விளைவு, துய்த்தல் என அவற்றின் இனங்களையும் உணர்த்தி நின்றது. இவற்றின் இலக்கண விரிவை, **சிலப்பதிகாரம்**, அடியார்க்கு நல்லார் உரையிற் காண்க. பெருங்காப்பிய இலக்கணத்தைத் **தண்டியலங்காரத்திற்** காண்க. பெருங்காப்பிய வருணனைகள் 18 என்றும் அவை அஷ்டாதசவன்னனைகள் எனப்படுமென்றும் **தமிழ்விடுதூது, மாறனலங்காரம்** முதலிய நூல்கள் தெரிவிக்கின்றன. (௬௮)

இதுவுமது

64. விருப்பந் தருஞ்சுவை பாவ [1]விகற்ப
மிகுபாக்களால்
உரைத்த வினத்தா லுரையோ டுடன்பட
மெல்லவந்து
சருக்க மிலம்பக மாம்பரிச் சேதமென்
னும்பெயரே
தெரித்து வருவது செப்பிய காவியந்
தேமொழியே.

(உரை I) (இ-ள்.) ஆன்றோர் விரும்பும் சுவையும் பாவ விகற்பமும் என்னும் அலங்கார முடைத்தாய்ப் பாக்களாற்றான் இனங்களாற்றான் உரையோடு பாடை விரவித் தான் வருவது சருக்க மிலம்பகம் பரிச்சேத மென்னும் கூறுபாட்டையுடைத்தாய் ஒரு பெயரும் தெரியவரும் பெருங்காப்பியம் எ-று.

(பி-ம்) [1] 'விளக்க'

(கு-ரை) சருக்கம் முதலியன நூலின் பிரிவுகள்; காண்டம் படலம் முதலியனவும் கொள்ளுக. (௬௯)

காப்பிய இலக்கணத்துக்குப் புறநடை

65. நெறியறிந் தவ்வா றியற்றிய வாறு
 [1]நிலைநிற்றலும்
[2]பெறும்பெய ரென்பது பேசு மறமுதல்
 நான்கினுந்தாம்
குறைய வரினுமுன் கூறிய காவியங்
 கோகனகச்
செறிமல ரல்லிப் பொகுட்டிலில் வாழுந்
 திருந்திழையே.

(உரை I) எ-ன், இவ்விலக்கணங்களிற் குறையினும் காவியங்கள் எ-று.

(உரை II) எ-து நெறிமுறை தவறாமற் பாடுமிடத்து நல்ல நாளும் முகூர்த்தமு மிட்டுப் பாட்டுடைத் தலைமகனுக்கு ஒத்த இலக்கணத்திலே பிரபந்தம் பாடத் தொடங்கப் பெறும்; இப்படிக் காவியம் பாடும் போது பெருங்காப்பிய நெறியிற் சில குறைந்து வரினும் அறமுதல் நான்கும் குறைவுபட்டுவரினும் அது சிறுகாப்பிய மென்று பேசப்படும் எ-று.

(பி-ம்) [1] 'நிறைநீக்கலும்' [2] 'பெறுபெயர்' (௬0)

தொகைநிலைச் செய்யுள்

66. பாட்டுப் பொருளிடங் காலந் தொழிலபாட்
 [1]டளவினெண்ணின்
நாட்டித் [2]தொகுத்தவுஞ் செய்தவன் செய்வித்
 தவன்றம்பேர்
மூட்டித் தொகுத்தவு மாகி முதனூன்
 மொழிந்தநெறி
கேட்டுத் தெரிந்துகொள் கிஞ்சுகச் செவ்வாய்க்
 கிளிமொழியே.

(உரை I) எ-ன், தொகை நிலைச் செய்யுட்களை உணர்த்—று.

(இ-ள்.) பாட்டின் பொருளால் இடத்தால் காலத்தால் தொழிலால் வருவனவும், பாட்டினது அளவால் எண்ணால் வருவனவும், செய்தவன் பெயரை நாட்டித் தொகுவனவும், செய்வித்தவன் பெயரை நாட்டித் தொகுவனவும் ஆம், முன்புள்ளாரால் சொல்லப்பட்ட இலக்கண நெறியானே புணர்த்தல் எ-று.

.........பாட்டாற் றொக்கது.........குறுந்தொகை ; எண்ணாற் றொக்கன **பன்னிரு படலமும் பதிற்றுப்பத்தும்** ; செய்தான்பேர்

பெற்றது திருவள்ளுவப்பயன்; செய்வித்தாளுற் பேர்பெற்றன **பிங்கல சரிதை, வாமனசரிதை**; இவற்றுள் முற்பட்டவை ஒருவ ராலும் பலராலும் உரைக்கப்படும்; ஒருவரான் உரைக்கப்பட் டது **நான்மணிக்கடிகை**; பலரால் உரைக்கப்பட்டது **அக நானூறு**; என்பனவெல்லாம் இப்பெற்றியாய் உரைக்க.

"செய்யு ளென்பவை தெரிவுற விரிப்பின்
முத்தகங் குளகந் தொகைநிலை தொடர்நிலை
எத்திறத் தனவு மீரிரண் டாகும்."

"அவற்றுள்,
முத்தகச் செய்யுள் தனிநின்று முடியும்."

"குளகம் பலபாட் டொருவினை கொள்ளும்."

தொகை நிலைச் செய்யுள் மேற் சொன்னவாறே கொள்க.

"பொருளினும் சொல்லினு மிருவகை தொடர்நிலை"

"பெருங்காப் பியமே காப்பிய மென்றாங்
கிரண் டா வியலும் பொருட்டொடர் நிலையே"

என்பது **தண்டியலங்காரம்.**

(உரை II) எ-து பாட்டிடம் காலத்திடம் பொருளிடம் தொழிலிடம் என்னும் வகைகளை அறிந்து மனிதரானவர்க்கும் தேவரானவர்க்கும் அவரவர் தொழிலும் பேதமும் அறிந்து அந்த அந்தச் சாதிகளுக்கு அடுத்த தொழிலைப் பாடலாம்; அடாத தொழிலைப் பாடினல் குற்றப்பாடு வருமென்றறிந்து பாடவும். அடாத பாட்டுப் பாடலாகாது எ-று.

(பி-ம்) 'டளவுமெண்ணி' [2] 'தொகுப்பவுந் தேவர்க்கும் மானிட ரான வர்க்கும், கூட்டித் தொகுப்பவுஞ் செய்தொழி லாயவை கூட்டலாகக்'

(கு-ரை) பொருளாற் றொக்கன அகநானூறு, புறநானூறு. இடத்தாற் றொக்கன களவழிநாற்பது, புறநாட்டுச் செய்கை முதலியன. காலத்தாற் றொக்கன கார்நாற்பது, பருவமாலை முதலியன. தொழிலாற் றொக்கன ஊசல், ஊடன்மாலை, கூடன்மாலை போல்வன. பாட்டாற் றொக்கன கலித் தொகை, பரிபாடல் போல்வன. அளவாற் றொக்கன குறுந்தொகை, நெடுந் தொகை, நாலடியார் போல்வன.

இவற்றுள், அளவென்றது பாட்டின் அடியளவு; எண்ணென்றது நூலுள் அடங்கியுள்ள பாட்டுக்களின் கணக்கு.

ஒரோ வொருநூல் மேற்கூறிய பொருள் இடம் காலம் முதலியவற்றுள் இரண்டினுற் றொக்கு வருதலும் கொள்க. உ-ம். அகநானூறு: இது பொரு ளானும் எண்ணுனும் தொக்கது: செருக்களவஞ்சி: இஃது இடத்தானும் பாட்டானும் தொக்கது.

இவையேயன்றி மிகுதியானும் தன்மையானும் முதனூலானும், இடுகுறி யானும் உறுப்பினுனும் பிறவாற்றானும் பெயர் பெறுவனவும் உள. (சக)

சித்திரச் செய்யுளுக்கு ஆவதோர் நெறி

67. சக்கர மேமுதற் சித்திரச் செய்யுள்
தசாங்கங்களை
அக்கரக் கூறு படுப்பினு மானந்தம்
அல்லவற்றின்
இக்குண மில்லாமை யானவை சொன்ன
இமையுமன்றி
மிக்குள யாவு மிமையோர்க் கிலக்கு
விலக்கிலவே.

(உரை I) எ-ன், சித்திரச் செய்யுள் திறத்துப்படும் இக் குணமும் புகற்றமும் முறைமையும் உணர்த்...று.

(இ-ள்.) சக்கரமும், சுழிகுளமும், ஏகபாதமும், எழு கூற்றிருக்கையும், காதை கரப்பும், கரந்துறை பாட்டும், தூசங்கொளலும், வாவல் நாற்றியும், கூட சதுக்கமும், கோமூத்திரியும், ஒற்றுப் பெயர்த்தலும், ஒருபொருட் பாட்டும், சித்திரக் காதையும், விசித்திரப்பாவும், விகற்பநடையும், வினுவுத்தரமும், சருப்பதோ பத்திரமும், சார்ந்தவெழுத்து வருத்தனமும், நாகபந்தமும், முரச பந்தமும், விதான வருக்கமும், முந்நிரியார் வஞ்சினை(மும்) முதலாம் சித்திரச் செய்யுள் செய்யுங்கால் தலைவனது, தசாங்கங்களின் எழுத்துக்களைப் பிரித்து நிறுத்திப் புணர்ப்பாளுகில் ஆனந்தமாம் அந்நெறியல்லன மானிடவரைப் புணர்த்தலாகா. அல்ல நெறியும் இமையோர்க்காயின் ஆம் எ-று.

“ மானிடர் தம்மைக் கலிப்பாப் பாடலும்
தாழ்குழ லாரைத் தனிவெண்பாப் பாடலும்
......முன்பொரு ளுலைர்ந்திசி ஞேரே ”

என்பது மாமூலம்.

(உரை II) இவ்வகைப் பட்ட செய்யுளெல்லாம் பாடுமிடத்துத் தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் முடிபுனைந்த மன்னர்க்கும் பாடலாம். அல்லாதவர்களுக்குப் பாடலாகாது. பாடில் பாடுவித்துக்கொண்ட தலைமகனுக்கு அர்த்த நாசமும் புத்திர நாசமும் பிராண நாசமும் வரும். பாடிய புலவனுக்குச் சொல்லானந்தத்திலுலே அடாத வியாதி யடுத்து அவன் குட்டநோய் கொண்டு காலும் கையுங் குறைந்து மரிப்பான். மறுமைக்கு நரகத்து அழுந்துவன். அதனால் சாதிக்குத் தக்க செய்யுளறிந்து பாடவும், ‘ அடாது பாடிற் படாது படும் ’ என்றாராகலின். (சு௨)

இசைச்செய்யுட் டிறம், இவ்வியலுக்குப் புறநடை

68. பாவா னவையிசை தம்மிற் பயிறலப்
பாவினத்தில்
தாவாத வெண்செந் துறைசந்தந் தாண்டகம்
[1] தாமனைத்தும்
மேவாத வல்ல வினைப்பாத் தமிழ்[2] வெற்பின்
வேதமுனி
நாவார் [3]தமிழ்நடைக் கேபுணர்த் திக்கொள்க
நன்னுதலே.

(உரை I) எ-ன், இசையுடன் வரும் செய்யுட்டிறமும் இவ்வோத்திற்குப் புறநடையும்ஆமாறு உணர்த்...று.

(இ-ள்.) பா நான்கும் இசையொடு பயின்று, பாவினங்களுள்ளும் வெண்செந்துறைமேல் சந்தமும் தாண்டகங்களும் பயின்று வருவனவாம். வண்ணத் துறையாக நின்ற செய்யுள் மேல் வரும் பொருட்டிறம் உள்ளனவும் பிறவும் திருமுது பொதியிற் றெய்வ முனிவர் அருளிய பாவியல்களும் பாட்டியல்களும் வந்தனவெல்லாம் முறையே அறிந்து கொள்க எ-று.

" சந்தம் தாண்டகம் வெள்ளைச் செந்துறை
இன்னவை யின்றி யமைந்த விசைத்திறம்
எல்லாம் பாவினத் தியன்றவன்றே "

என்பது மாமூலம்.

" இசையி னுட் பாக்க ளியலா வாயின்
இசைத விற்றென வுரைக்கவும் படுமே "

என்பது செய்யுள் வகைமை.

அஃதேல் கலிப்பாவெல்லாம் தேவபாணியென இசையோடு புணர்ப்பரன்றோவெனின், அவை இன்று வேண்டாத ஆசிரியப் பாட்டாக்கி உரைக்கும் எ-று.

(பி-ம்) 1 'தாமமைந்த' 2 'வெற்புடன் வேதமுள்ள' 3 'தமிழ் நடை தன்னை யுணர்ந்துகொள்' (சுஅ)

செய்யுண் மொழியியல் முற்றும்

ஆகக் காரிகை 71.

௨. பொதுமொழி யியல்

பொதுப்பாயிரம் நற்சிறப்புப்பாயிரம்

69. ஈவா ரியல்பிவை யீகை முறைமை
இவையுணர்தல்
ஆவார் திறமிவை கேளாய லாதியின்
நாற்பகுதி
[1]தாவா துரைத்தல் பொதுப்பா [2]யிரந்தனி
வானவரை
[3]ஓவா திறைஞ்சி யதிகார முன்னர்க்
குரைப்பர்களே.

(உரை I) எ - ன், பொதுப்பாயிரமும் சிறப்புப்பாயிரமும் உணர்த்......று.

(இ - ள்.) ஆசிரியரது இயல்பும், அவர் உரைக்கும் முறைமையும், மாணாக்கரது இயல்பும், அவர் கேட்கும் முறைமையும், என்னும் நான்கினையும் உரைப்பது பொதுப்பாயிரமாம்; தெய்வ வணக்கமும் செயப்படு பொருளும் ஆமாறு செப்புதல் சிறப்புப் பாயிரமாம் எ - று.

"ஈவோன் றன்மை ஈத லியற்கை
கொள்வோன் றன்மை கோடன் மரபென
ஈரிரண்டென்ப பொதுவின் றொகையே"

என்றாராகலின்.

"வணக்கம் அதிகாரம் என்றிரண்டும் செய்யச்
சிறப்பென்னும் பாயிரமாம்."

ஈவோன்றன்மை முதலாகச் சொல்லப்பட்ட நான்கிற்கும் முறைமை கண்டு கொள்க.

(உரை II) எ - து, நூலுரைக்கும் ஆசிரியன் இயல்பும்...... ....நூல் கற்கு முறைமையும் உரைப்பது பொதுப்பாயிரமாம். முன்னர் வணக்கம் உரைக்கப்படும் எ-று.

(பா - ம்) [1] 'ஓவாது' [2] 'யிரந்தலில் வானவரை' [3] 'ஓவா திறைஞ்ச லதிகார முன்னா குரைப்பர்களே'

(கு - ரை) உணர்தல் ஆவார்—மாணாக்கர். கேளாய ஆயல்—ஆசிரியர் வாயிலாகக் கேள்வியை ஆராய்தல்; கேட்கும் முறைமை என்றபடி; கேள்: முதனிலைத்தொழிற்பெயர். முன்னர்க்கு—முன்னே; உருபுமயக்கம். இவற்றுடன் நூலையுங்கூட்டி நன்னூலார் பொதுப்பாயிரம் ஐந்தென்பர். (க)

சிறப்புப்பாயிர இலக்கணம்

70. †செய்தான் செயப்பட் டதுசெய் பொருளது
செய்திறத்தோ
டெய்தும் பயனின்ன தன்வழி யெல்லை
எனவொரெட்டும்
ஐயமில் கால மவைகா ரணமாகப்
பத்தொடொன்றும்
மெய்தெரி யிற்சிறப் புப்பா யிரமென்ன
வேண்டுவரே.

(உரை I) எ - ன், நூற்கருவிப் பொருளும், அது தொகுத்தல் விரித்தல் தொகைவிரி யென்னும் செய்திறமும், கேட்போரும், பயனும், இன்னதன் வழித்து என்றலும், இன்ன எல்லையுள் நடக்கும் என்றலும், மேலொருசார் இன்னகாலத்து இன்னான் அவைக்கண் இன்ன காரணமாக என்னும் மூன்றுடனுகப் பதினொன்றும் என்பவையிற்றை உரைத்தல் சிறப்புப் பாயிரமாம் எ - று.

"வருவது மொழிதல் கடவுளை யேத்துதல்
...சிறப்புப் பாயிர மென்ப."

இப்படிச் சொல்லும் ஒரு சாரார் கருத்தும் அறிக.

(கு-ரை) இச்சூத்திரமும் அடுத்த சூத்திரமும் ஒரு பொருளன. காலம், அவை, காரணம்; அவை—நூல் அரங்கேற்றப்பட்ட சபை. (உ)

இதுவுமது

71. நூற்பெயர் நூல்செய்த வாசிரி யன்பெயர்
நூல்விளங்கித்
தோற்றிடச் செய்தற்குக் காரணம் [1]யாப்புத்தொன்
னூலின்வழி
பாற்படு மெல்லை யறிதற் பயனிவை
யுஞ்சிறப்பின்
மேற்படு பாயிர மென்ற சிரியர்கள்
வேண்டுவரே.

(உரை I) எ - ன், வடநூல்வழிச் சிறப்புப்பாயிரம் உணர்த்......று.

(இ - ள்.) நூற்பெயரும், ஆக்கியோன் பெயரும், நூல் செய்தற்குக் காரணமும், வடநூல் வழி எழுத்தும், வரைவாகிய பய

னும் இவை ஐந்து காரியமும் சிறப்புப்பாயிரம் என்பர் ஒரு சாரா சிரியர் எ - று.

(உரை II) எ-து யாதானுமொரு நாலுரைக்கவேண்டு மிடத்தில் நாற்பெயரும், காரணமும் ஆக்கியோன் பெயரும் யாப்பும் வழியும் அளவும் பயனும் உரைப்பது சிறப்புப்பாயிரம் என்று சொல்லுவர் புலவர் எ - று.

(பி - ம்) [1] 'இந்நூல் வடநூல் வழி'

(கு - ரை) யாப்பு—தொகை வகை முதலியவற்றுள் இன்ன தென்பது. உரை II உள்ள ஏட்டில் 'இக்காரிகை பாயிரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. (ந.)

நூலின் இயல்பு

72\. முதல்வழி [1]சார்பென மூவகைத் தந்திரம்
 சூத்திரமும்
உதவு [2]விருத்தி யுயர்தரு மம்முதல்
 நான்கேழ்வரை
மதவிகற் பம்பத்துக் குற்றத்துத் தீர்ந்துபத்
 துக்குணத்தின்
நுதலும் பதின்மூன்றுள் முப்பத் திரண்டுள
 [3]நூனெறியே.

(உரை I) எ - ன், நூல் ஆமாறு உணர்த்......று.

(இ - ள்.) தந்திரம் சூத்திரம் விருத்தி என்னும் மூன்றும், அறம் பொருள் இன்பம் வீடென நான்கும், எழுவகை ஆசிரிய மத விகற்பமும் உடைத்தாய்ப் பத்துவகைக் குணத்தான் பதின்மூன்று வகையான் உரைபெறினும் முப்பத்திரண்டு தந்திர வுத்தியொடு புணர்ந்தது நூலாம்.

அந்நூல் முதனூல், வழிநூல், சார்புநூல், [எதிர் நூல்] என்னும் கூறுபாட்டான் ஆம் எ - று.

"அவற்றுள்
வினையி னீங்கி விளங்கிய வறிவின்
முனைவன் கண்டது முதனூ லாகும்."

"முன்னோர் நூலின் முடிபொருங் கொத்துப்
பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங் கூறின்
அழியா மரபினது வழிநூலாகும்."

"இருவர் நூற்கும் ஒருசிறை தொடங்கித்
திரிபுவே றுடையது புடைநூ லாகும்."

"தன்கோள் நிறீஇப் பிறர்கோள் மறுப்பது
எதிர்நூல் என்பர் ஒருசா ரோரே."

[இவற்றுள் நூலாதல்]

"இற்றருமின்ன பகுதியி னிவற்று
லென்ன வன்னுறுப் பானது தந்திர மாகும்."

சூத்திரம் ஆறுவகைப்படும் (பெயர்ச் சூத்திரம், விதிச் சூத்திரம்) விலக்கியற்சூத்திரம், (நியமச்சூத்திரம்) அதிகாரச்சூத்திரம், (ஞாபகச்சூத்திரம்) இவையும் தந்திரவுத்தி யுள்ளே யடங்கும் எ - று.

ஒருசார் ஓர்புடைப் பொருளெல்லாம் தோற்றச் சூத்திரம் நடத்தலிற் சூத்திரம் ஆறுவகைப்படும் என்பதாம்.

அவைதாம் :

....

"வெண்பா வகவல் அல்லன பிறவும்
வெள்ளைக் குறட்பிறப் பல்லன வரையார்."

"ஓரடி முதலாப் பொருண்முடி வரையாம்
பிறர்நூற் காட்டினும் வரையா ராண்டே."

"வஞ்சியும் கலியும் வரையல் வேண்டும்."

"உரையெனப் படுவ துணருங் காலைக்
கருத்தே கண்ணழிவு காரணம் பொழிபொருள்
அகலம் நுட்பமென் றங்ஙன முடிய
உணர்த்தும் சொல்வகுத் துரைத்தபின்
எழுத்தெழுத் தாகப் பொருள்தெரிந்து
சூத்திரம் படலம் பிண்டமென் றவற்றுள்
யாப்புற வகுத்த நூற்பொருள் வழாமை
நோக்கொடு மாறுகோள் ஏற்புழி யறிந்து
முதல்நடு விறுதி உரைமாறு படாமை
நிரல்நிறை சுண்ணம் அடிமறி யாற்றெழுக்
களைமறி பாப்புவிற் பூட்டுத் தாப்பிசை
கொண்டுகூட் டாகிய வகையால்
ஏற்பக் கூறல் உரையெனப் படுமே."

"வடமொழி கூட்டினும் வரையா ராண்டே."

" ....
வேற்றோர் மதமேற்கொண்டு களைதல்
தாஅ னாட்டித் தனாஅது நிறுத்தல்
இருவர் மாறுகொண் டொருதலை துணிதல்

பிறர்நூற் குற்றங் காட்டல் (ஏனைப்)
பிறிதுடன் படாமே தன்மதம் வருத்தல்."
" ....
வெற்றெனத் தொடுத்தல் மற்றொன்று விரித்தல்
சென்று சோர்ந்திறுதல் நின்றுபய னின்மை
...."

எனவிவை. பத்துவகைக் குணமாவன:
" சுருங்கச் சொல்லல் விளங்க வைத்தல்
நவின்றோர்க் கினிமை நன்மொழி புணர்த்தல்
ஓசை யுடைமை ஆழ முடைத்தாதல்
உலக மலையாமை முறையின் வைத்தல்
விழுமியது பயத்தல் விளங்கிய வுதாரணம்"

என இவை. பதின்மூன்றுவகை உரையாவன:
" சூத்திரம் தோற்றல் சொல் வகுத்தல்
சொற்பொரு ளுரைத்தல் வினாவுதல் விடுத்தல்
விசேடங் காட்டல் உதாரணங் காட்டல்
ஆசிரிய வசனங் காட்டல் அதிகார வரவுகாட்டல்
தொகுத்து முடித்தல் விரித்துக் காட்டல்
துணிவு கூறல் பயனொடு முடித்தல்"

என இவை. முப்பத்திரண்டு தந்திர வுத்தியாவன:
" நுதலிப்புகுதல் ஓத்துமுறை வைத்தல்
தொகுத்துக் காட்டல் வகுத்துக் காட்டல்
முடிவிடங் கூறல் முடித்துக் காட்டல்
தானெடுத்துக் காட்டல் ஒப்பின் முடித்தல்
பிறன்கோட் கூறல்......
இரட்டுற மொழிதல் ஏதுவின் முடித்தல்
எடுத்த மொழியின் எய்த வைத்தல்
இன்ன தல்ல திதுவென மொழிதல்
எஞ்சிய சொல்லின் எய்தக் கூறல்
மாட்டெறிந் தொழிதல் ....
பிறர்நூன் முடிந்தது தானுடன் படுத்தல்
தன்குறி வழக்கம் மிகவெடுத் துரைத்தல்
இறந்தது விலக்கல் எதிரது போற்றல்
முன்மேற் கோடல் பின்னது நிறுத்தல்
எடுத்துக் காட்டல் முடிந்தது முடித்தல்
சொல்லின் முடிவின் அப்பொருள் முடித்தல்
தொடர்ச்சொற் புணர்த்தல் யாப்புறுத் தமைத்தல்

.........உரைத்து மென்றல்
விகற்பித்து முடித்தல் தொடுத்துடன் முடித்தல்
ஒருதலை துணிதல் உய்த்துணர வைத்தல்
உரையிற் கோடல் ......"

எனவிவை.

(உரை II) எ - து முதல்நூல் வழிநூல் சார்புநூல் என்று சொல்லப்பட்ட மூவகை நூலினுலும் எழுவகை ஆசிரிய மதத்தினுலும் பத்துவகைக் குற்றம் தீர்ந்த குணத்தினுலும்...... உரைவிகற்பத்தினுலும்....முப்பத்திரண்டு வகைத் தந்திர வுத்தியி னுலும் வகுத்து ஏதுவும் மேற்கோளும் எடுத்துக் காட்டும் மூதுரை யுங் கூட்டிப் பெரியோரால் உரைக்கப்பட்டது பெருநூற்கிளவி என்ற பெயரதாம் எ - று.

(பி - ம்). [1] 'சார்பெதிர்' [2] 'விருத்தியோ டேது மேற்கோ ளுரைநான்' 'நால்வகையே'

(கு - ரை) இங்கே வந்துள்ள மேற்கோட் சூத்திரங்களுட் சில நன்னூலுள் சிறிது வேறுபாட்டுடன் காணப்படுகின்றன.

உரை I-ல் 'தந்திரம் சூத்திரம் விருத்தி என்னும் மூன்றும்' என்று பொருள் கொண்டது எதிர்நூலைக் கூட்டிக்கொண்டமையான் என்க. 'மூவகைத் தந்திரமும் சூத்திரமும் விருத்தியும் என்று பொருள் கொள்ளின் எதிர்நூல் என்றதொன்று இங்கே இடம் பெறுமற் போதலைக் காண்க.

தந்திரம்—நூல். சூத்திரம்—மூலபாடம். எதிர்நூல் ஒன்றுண்டென் பது யாப்பருங்கலவிருத்தி முதலியவற்ருல் தெரிகிறது. கண்ணழிபு—பதச்சேதம். பொழிபொருள்—பொழிப்புரை. அகலம்—விருத்தியுரை. 'நிரல்நிறை, சுண்ணம்...கொண்டுகூட்டு' இவை பொருள்கோள்; இவற் றின் இலக்கணங்களை யாப்பருங்கலக்காரிகை, யாப்பருங்கல விருத்தி முத லிய நூல்களிற் காண்க. (சு)

அந்தணர் இயல்பு

73. கோல்குடை கோவணம் நான்மறை முத்தீக்
குசைதருப்பை
மால்கழல் வாழ்த்த [1]விரண்டு பிறப்பு
மணைசமிதை
தோலைந்து வேள்வி கரக மரவிந்தம்
தொல்கோத்திரம்
நூலிரு மூன்றங்க மந்தணர்க் கோதுவர்
நூலவரே.

(உரை I) எ - ன், மறையோர்க்குரிய இவை வாழ்த்தினுள் உணர்ப என்பது உணர்த்......று.

(இ - ள்.) தண்டும் குடையும் கோவணமும் நான்மறையும் முத்தீயும் குசையும் தருபையும் திருமாலைப் போற்றுதலும் இரண்டு பிறப்பும் மணியும் சமிதையும் மான்தோலும் கமண்டலமும் ஐவகை வேள்வியும் அரவிந்தத்தாரும் கோத்திரமும் பூணூலும் ஆறு அங்கமும் என இவை பதினெண் வகையும் பார்ப்பார் இயல் பென்று அவரை வழுத்தும் செய்யுள் இயலாக எ - று.

"அரசர்க் காயினு மந்தண ரொழுக்கமோ
டியலு மாயி னவ்வகைக் குரிய"

என்பது பருணர் பாட்டியல்.

(உரை II) எ - து பிராமணர்க்குத் தண்டு கமண்டலமும் குடையும் தர்ப்பையும் மூவகை அக்கினியும் ஐவகை வேள்வியும் ஆறங்கமும் நவதீர்த்தமாடுதலும் பசுவுக்கு வாயுறை கொடுத்தலும் அதிதிபுசிப்புக்கொடுத்தலும் காலசந்தியும் மத்தியான சந்தியும் அத்தமன சந்தியும் இக்காரணமாகக் கடன் கழித்து இந்த அடைவின் நெறி நடத்துவது கருமமாம் எ - று.

(பி - ம்) [1] 'லொருமுப் பொழுது வணம்படிதல், ஏலும் பசுவுக்குப் புல் வீத லைந்துயர் யாகஞ்செய்தல்'

(கு-ரை) முத்தீ—மூன்று தீ; அவை ஆகவனீயம், காருக பத்தியம், தக்கிணாக்கினியம். குசை வேறு தருப்பை வேறு. இரண்டு பிறப்பு—உபநயனச் சடங்கை மறுபிறப்பென்பது நூல்வழக்கு; 'முத்தீச் செல்வத் திருபிறப் பாளர்' (முருகு, 181–2.)

ஐந்துவேள்வி: 'தெய்வமே பிரமம் பூதம் தென்புலத் தோர்மனித்தர், ஐவகை யோரை யோம்பல் ஐவகை வேள்வியாமே' (சூடா. பல்பெயர்த். 44.)

அரவிந்த மாலை அந்தணர்க்கு உரியது; பெரும்பாண். 289-90, உரை. (ரு)

இதுவுமது

74. ஈதலும் வேட்டலு மோதலும் வேதம்
இயற்றுவிப்பார்
ஆதலு மங்கி யயனோ [2]டுவமை
யவரெனவே
ஓதலும் பூசுர ரென்றலு நான்மறை
யோர்க்குரிய
போதினும் வெற்பினு நாவினு மேவும்
புனையிழையே.

(உரை I) எ - ன், உரைத்த வேதியர்க்கு உரிய தொழிலும் பிறவும் உணர்த்......று.

(இ - ள்.) பொருள்கொடுத்தலும், வேட்டலும், வேதம் ஓது தலும், ஏற்றலும், வேட்பித்தலும், ஓதுவித்தலும், அக்கினி முகம் வளர்க்கையால் பிரமனுக்கு ஒக்குமெனப் பெறலும் பூமியிற் றேவர்கள் என்பித்துக்கோடலும் நான்மறையோர்க்கு நாட்டப் பட்டன எ - று.

ஒத்தவை சிறப்புடைய ; மற்றவை சிறப்பில.

(பி - ம்.) [1] 'மோதலு மாங்க தியற்றுவிப்பார்' [2] 'டுவமையு மல்லவ ரெண் மாதவர்'

(கு - ரை) இயற்றுவிப்பார ; ஈதல் முதலிய மூன்றையும் தனித்தனி இயற்றுவிப்பவர் ; எனவே ஏற்றல், வேட்பித்தல், ஓதுவித்தல் என்ற தொழில்களையுடையவர் என்றபடி. அங்கியோடு உவமை கூறத் தக்கவர் : 'தாம் வளர்த்த கனலே யன்னார்', 'தழல்புரை வேதவாணர்' (வி. பா. க. 5 : 60, உ. 1 : 103.) (சு)

மன்னவர் இயல்பு

75. †பூவை நிலைபக லோன்கழல் போற்றல்
புனைதல்முடி
தேவ ருவமைசிங் காசனஞ் செங்கோல்
குடைகவரி
காவல் நிகழ்த்த லெரிவேட்ட லோதல்
கடலமுதம்
மேவ லடுகளம் வேட்டல்பண் பாயின
வேந்தர்கட்கே.

(உரை I) எ - ன், மன்னவர்க்குரியன இவை யென்பது உணர்த்......று.

(இ - ள்.) பூவை நிலையும், ஆதித்தனைப் போற்றலும், முடி சூடுதலும், தேவரோடு உவமித்தலும் தெளிதரச் சேவைபண்ணச் சிங்காதனத்து இருத்தலும், செங்கோன் முறைமையும், வெண் குடை நிழற்றக் கவரிவீச விரும்பிருராதலும், காவற்றொழிலும், அக்கினி வேட்டலும், கலைகள் ஓதலும், மூதுணவுண்டலும், களம் வேட்டலும் [ஆம் இப்பதின்மூன்றும்] அரசர்க்குரிய வென்ற லும் அவரைப் புகழுஞ் செய்யுளின் வருக (என்றலுமாம்) எ - று.

" இளைய ராயினும் மணிமுடி கவித்தலின்
அரசு தொழி லல்லது பிறிதுதொழில் பெருஅன் "

என்பது பொய்கையார் கலாவியல்.

(கு - ரை) பூவை நிலை : பு. வெ. 192. பகலோன்கழல் போற்றல் : 'நின்றவெம் பருதி தோற்றந் தொழுதுதம் நியம முற்றி' (வி. பா. உ. 24).(எ)

இதுவுமது

76\. விளங்கிய நூல்கற்றல் வேத[1]நெறிநின்
றறுசமயம்
உளங்கொண்டு போற்ற லமைச்ச ருரைகொளல்
ஓர்ந்துகுடி
தளர்ந்தன தாங்கல் முறைமை கெடாது
தனம்பெருக்கல்
அளந்து பெரும்படை[2] சேர்த்த லரசர்க்
கடுத்தனவே.

(உரை I) எ-ன், இதுவும் அரசர்க்குரிய தொழில் உணர்த்...று.

(இ - ள்.) வேதாகமநூல் கற்ற வேதியர் நெறியிலே நின்று, ஆறு சமயத்தையும் பரிகரித்தல், அமைச்சர் உரைத்தவற்றை இகழாது கொள்ளல், தளர்ந்த குடிகளைத் தாங்கல், முறைமை வழுவாமற் பொருளீட்டல், காலம் பார்த்து ஆனை தேர் குதிரை காலாள் கருவிகளைச் சேர்த்துக் கொள்ளுதல் அரசரது இயல்பு எ.று.

விளங்கிய நூல் கற்றல் என்பது அறுபத்து நாலு கலைகளும் அறிய உணர்தல் என்றவாறு. இனி, அவரைப் பரவும் செய்யுள் இயம்பும் வகை அறிந்து புணர்க்க.

(உரை II) எ-து அரசர் ஒழுக்கமாவது அறமென்னும் அறிவு பிரகாசிக்கப்பட்ட தன்ம சாத்திரங்களும், பொருளென்று சொல்லப்பட்ட காவிய லட்சணமும் சோதிட சாத்திரம் முதலான பல சாத்திரமும், இன்பமென்று சொல்லப்பட்ட ஐம்பத்தாறு தேசத்துட்பட்ட புருஷலட்சணமும் பெண்ணின் லட்சணமும் அவரவர் புணர்ச்சியும் ஊடலும் பிரிவும் ஓதியறிதல், வீடென்று சொல்லப்பட்ட சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என்று சொல்லப்பட்டவற்றையறிந்து முறைமை தவறாமல் நடப்பது அரசர்க்கு அடுத்தது எ - று.

இந்தக் கவியிற் சொன்ன மற்றத் தொழிலும் உணர்ந்து கொள்ளுக.

(பி - ம்.) [1] 'வேதநெறியின் விளைசமயம்' [2] 'தாங்க லாசர்க்' (அ)

வணிகர் இயல்பு

77\. இருபிறப் [1]போத லெரிவேட்ட லீதல்
இருநிதியம்
வருதிறத் தானல்ல வாணிபஞ் செய்தல்
நிரைவளர்த்தல்

பெருநிதிக் கோன்கழல் [2] பேண லவனென்று
பேசநிற்றல்
உரிமைதப் [3] பாவணி கர்க்கியல் பாமென்பர்
ஒண்ணுதலே.

(உரை I) எ - ன், வணிகர்க்குரியன இவை என்பதுணர்த்...று.

(இ - ள்.) இரண்டு பிறப்பும், ஓதல், யாகம் வேட்டல், ஈதல், பொருள்வரவாகிய வாணிபஞ்செய்தல், ஆனிரை வளர்த்தல், வயிச்சிரவணனைப் போற்றல், அவன் போலென்று சொல்லுவித்துக் கொள்ளல் வணிகர்க்குரியன எ - று.

(பி - ம்). [1] 'பாளர்' [2] 'பேணல் வருவன' [3] 'பாத வணிகர்க் கியலது'

(கு - ரை) வயிச்சிரவணன் - குபேரன். (௯)

இதுவுமது

78\. உறுவது கோடல் வருபயன் தூக்கல்
உழவின்றொழில்
இறுவதஞ்[1] சாமை யிடரிற் றெளிதரல்
ஈட்டுதற்கு
நெறிபல போதல் முனிவில ளுதல்
[2]நிரைவளையாய்
குறியென லாகுங் குலவணி கர்க்குக்
குவலயத்தே.

(உரை I) எ - ன், இதுவும் வணிகர்க்குரிய பொருளிவை யென்பது உணர்த்......று.

(இ - ள்.) உறுவது கோடல், வருபயன் தூக்கல், உழவின் தொழில், இறுவதஞ்சாமை, இடரிற் றெளிதரல், பொருள் தொகுத்தற்குப் பலவழியும் நடத்தல், முனிவு தவிர்தல் என்னும் எழுவகையும் வணிகர்க் குரியன. இவை இவரைப் புகழும் செய்யுளின் கண் வருக எ - று.

(உரை II) எ - து வணிகர் அறுவகைத் தொழில்.

(பி - ம்). [1] 'சாம விடத்திரு மாலடி யேத்திமறை' [2] 'நிரை வளர்த் தல்'

(கு - ரை) இறுவது - நஷ்டப்படுவது. இடரில் தெளிதரல் - துன்பம் வந்தபோது தேற்றம் கொள்ளல். (௧௦)

வேளாளர் இயல்பு

79. திருந்திய நல்லறந் தீராத செல்வம்
ஒழுக்கமேன்மை
வருந்திய சுற்றத்தை யாற்றுதல் மன்னர்க்
கிறையிறுத்தல்
பொருந்திய வொற்றுமை கோடல் புகழும்
வினைதொடங்கல்
விருந்து புறந்தரல் வேளாண் குடிக்கு
விளம்புவரே.

(உரை I) எ - ன், சூத்திரர்க்குரியன இவை யென்றும் அவரைப் புகழுமிடத்து இவை வரப் பெறுமென்றும் உணர்த்......று.

(இ - ள்.) நல்லறம் புரிதல், செல்வ முடைமை, ஒழுக்க முடைமை, தளர்ந்த சுற்றத்தை யாற்றுதல், மன்னர்க்கு இறையிறுத்தல், ஒற்றுமை கோடல், புகழப்படும் கருமத்தைத் தொடங்கல், விருந்தோம்பலென்னும் இவை வேளாண்மைப்புகழ்ச்சிக்கு உரிய எ - று. (௧௧)

இதுவுமது

80. வாணிபஞ் செய்த லுபகார மாசாரம்
வாய்ந்த செயல்
பேணி யுழுத விருபிறப் பாளர்
[1]நெறிவழுவா
ஆணை வழிநிற்ற லானிரை போற்றல்
அகன்றவல்குற்
பூண்முலை யாயிவை வேளாண் குடிக்குப்
புகன்றனரே.

(உரை I) எ - ன், இதுவும் சூத்திரர்க் குரியன சில உணர்...று.

(இ - ள்.) வாணிபம் செய்தல், உபகாரம் ஆசாரம் வாய்ந்த செயல், உழவைப் பேணல், இருபிறப்பாளர் நெறிவழுவாமல் அவர் ஏவுதலைச் செய்தல், ஆனிரையைப் போற்றல் இவை வேளாண் டொழில் எ - று.

(உரை II) எ-து வேளாளர் அறுவகைத் தொழில்...பசுக்களை வளர்த்தல், தானம் பண்ணுதல், வாணிபஞ்செய்தல், உழவு பயிர் செய்தல், மன்னருக்கு இறை யிறுத்தல், வேதநெறிவழுவாத ஒழுக்கத்துடனே தன்னுடைய சாதி மார்க்கம் தவறாதே இப்படி இருப்பது வேளாளர்க்கு இயல்பாம் எ - று.

(பி - ம்.) [1] 'உரை வழுவா' (௧௨)

செய்யுள் மொழியின் முறைமை

81. தானைத் தலைவரை யேவல்பெற் றுரைத்
தனிவெண்குடைக்
கோனை யடுத்த பகைவரைக் கூறலுக்
[1]குற்றனவும்
ஏனைக் குறுநில மன்னவர் தங்களை
மன்னரென்ன
மானப் புகழ்தலுஞ் செய்யுண் மொழியின்
மரபென்பரே.

(உரை I) எ-ன், ஒருசார் அரசர்க்கோதிய இலக்கணம் உணர்த்
......று.

(இ - ள்.) தானைத் தலைவரை, ஏவல் பெற்றுரை, தமது நாயக மாகியவரை அடுத்தவரது பகைவரைக் கோன்றொழிலாற் கூற லும், ஒழிந்த குறுநில மன்னரை முடியுடை மன்னவர்போல உரைத்தலும் செய்யுண் மொழியின் முறைமை எ - று.

"அரச னருள்பெறி னெல்லார்க்கு முரித்தே
காணிகை தவிர்தலும் விரித்துரை வேண்டலும்
ஓங்கிய சிந்தையொடு தெய்வம் பணிதலும்
அறுபது முதலா வைம்பதிற் றிரட்டி
அனைவர்க்கு முரித்தே யாயுங் காலே".

என்பது பொய்கையார் கலாவியல்.

(உரை II) எ - து தானைத்தலைவர் முதலாகிய பேர்களைக் குற்றளவுப் பாட்டினுல் பாடலாம். குறுநில மன்னரை முடி புனைந்த மன்னர்க்குச் சமமாகப் பாடலாம் எ - று.

(பி - ம்.) [1] 'குற்றளவும்'

(கு - ரை) தானைத்தலைவரை - சேனாதிபதிகளை. ஏவல் பெற்றுரை - அரசன் ஏவும் காரியங்களைச் செய்யும் உத்தியோகஸ்தரை; 35; 40, உரை. (கக)

பாக்களின் சாதி

82. வேதியன் வேந்தன் வணிகன்வே ளாளன்
எனமுறையே
ஓதுவர் வெண்பா வகவல் கலிவஞ்சி
ஓதவற்றின்

பேதமு மவ்வகை யானே வருமென்ப
பெய்தகட்டால்
தாதல ருங்குழற் றாமரைச் செய்ய
சரிவளையே.

(உரை I) எ - ன், பாக்களது சாதி உணர்த்...று.

(இ - ள்.) வெண்பா வேதியன்; அகவற்பா அரசன்; கலி வணிகன்; வஞ்சி சூத்திரன்; இவற்றினங்களும் இவ்வாறும் எ - று.

மாமூலர் இராசியும் நாளும் கிழமையும் மற்றும் எல்லாவற்றுக்கும் சாதியும் அறைந்தார்; அவற்றாற் பயனின்மையின் இவர் வேண்டிற்றிலரெனக் கொள்க. (கச)

செய்யுள் செய்வதோர் திறம்

83\. †சாற்றுந் தலைவ னியற்பெய ரூர்க்குத்
தகவெதுகை
தோற்றினு மப்பெயர் சொல்லுமப்
பாகங்கள் துன்னுமச்சீர்
ஏற்ற வெழுத்து வரினு மியைந்த
தியற்பெயர்க்கே
ஆற்றும் பொருத்த மனைத்தும் பொருந்துத
லாஞ்சிறப்பே.

(உரை I) எ - ன். செய்யுள் செய்வதோர் திறம் உணர்த்...று.

(இ - ள்.) பாட்டுடைத் தலைமகன் இயற்பேர்க்கு ஆதல், அவன் ஊர்ப்பேர்க்கு ஆதல் எதுகைத்தொடையோடு புணர்ப்பினும், இவை யிரண்டு பெயர் வைக்கும்படி இவையிற்றின்கண் உள வாகிய இனவெழுத்து அடிமுதற்கண் தோன்றிநிற்பினும் முன் சொல்லப்பட்ட பொருத்தம் அனைத்தும் இயற்பெயர்க்குப் பொருந்துதல் சிறப்பு எ - று.

"திருவிளை சிரியர் தூக்கிய லுரைத்தன
யாவையு மியற்பெயர்க் கல்லது
பொருத்தம் வேண்டார் புலமை யோரே"

என்பது கல்லாடம்.

இவற்றால் தசாங்கத்திற்கென்று எய்துவித்தன எல்லாம் இயற்பெயர்க்குப் பொருந்த வைப்பின் ஒழிந்தவையிற்றுக்கு வழுக்கினும் இழுக்கில்லை எ - று.

(கு - ரை) பொருத்தவியலில் இச் சூத்திரம் சிறிது வேறு பாட்டுடன் காணப்படுகிறது; சூ. 8. (கரு)

உறுப்பழிந்த செய்யுள்

84. † தெற்ற வழக்கொடு தேர்ந்துணர் வார்க்கின்பஞ்
செய்தலின்றிப்
பற்றின் வடநூ லெழுத்துக் களேபழை
யோருரையின்
மற்றிவை இல்லையென் றோத லுடன்படல்
மரபியலாப்
பெற்றி யுடைச்சொற் பழித்த வுறுப்பென்று
பேசுவரே.

(உரை I) எ - ன், ...ந்த செய்யுளாமாறுணர்த்......று.

(இ - ள்.) வழக்குடன் மறுதலைத்த மொழி புணர்ப்பினும், விசாரித்து நோக்கி வினைவின்றி யிருப்பினும், வடநூலெழுத்துக் கள் வரப்புணர்ப்பினும், முன்னுள்ளார்களான் மொழியப்பட்ட வற்றுள் இவ்வாறு வந்தனவில்லை யென்று மாறுபடுமாயினும் மரபியலா வழி வரும் சொற்புணர்ப்பினும் உறுப்பழிந்த செய்யுளாம் எ - று.

முன்புள்ளார் மொழியப்பட்ட குற்றமாவன :

" மறுவறு முதல்வன் வகுத்த
அறுவகை மரபின் ஆனந்தமும்
எழுவகைப் பட்ட சொல்வழு வொரீஇ
எழுத்தினும் யாப்பினும் இழுக்கா தாகப்
பாடு கென்றனர் பழமொழிப் புலவர் "

என்பது பருணர் பாட்டியல்.

" உறுபுக ழாகிய உயர்ந்தோர் கூறிய
அறுவகை யானந்த மாவன
இயனெறி திரிந்த எழுத்தா னந்தமும்
சொன்முறை வழீஇய சொல்லா னந்தமும்
....
தொடைநெறி திரிந்த தொடை யானந்தமும்
நடையறி புலவர் நாடிக் கொளலே."

" அவற்றுள்,
இயற்பெயர் சார்த்தி யெழுத்தள பெழினே
இயற்பட லில்லா வெழுத்தா னந்தம்."

" இயற்பெயர் மருங்கின் மங்கல மழியத்
தொழிற்சொற் புணர்ப்பது சொல்லா னந்தம். "

"இறைச்சிப் பொருளை யூறுபடக் கிளப்பினும்
புகழ்ச்சிக் கிளவியிற் பொருந்தக் கூறினும்
உவமைக் காட்சியி னூனந் தோன்றினும்
இவையல பிறவும் இன்னவை வரினே
அவைமொழி யப்பொரு ளானந் தம்மே."
"முதற்றொடை மருங்கின் மொழிநிறுத் திருபெயர்
இடைப்படுத் தவ்வழி யிருசீர் படினே
வாய்ப்ப நோக்கி வல்லோர் கூறிய
யாப்பா னந்தமென் றறையல் வேண்டும்."
"தாழா மரபின்றி யாழொடு புணர்ந்த
பாவகை யொருவனைப் பாடுங் காலைத்
தொடைவகை மரபின் வந்தபெயர் தோற்றி
ஏங்கினு மிடுங்கினும் எழுத்துப்பிரிந் திசைப்பினும்
தூங்கினுங் குழறினுந் தூக்கா னந்தம்."
"அளபெடை மருங்கிற் பாடப் படுவோன்
பெயரொடு தொடுப்பிற் பெற்றியின் வாராத்
தொடையா னந்தமெனத் துணியல் வேண்டும்"
என்பது அகத்தியனு ரானந்த வோத்து.
"திணைபால் மரபு வினைச்செப்புக் காலம்
இடஞ்சேட மாகு மிழுக்கு"
என்பதனுள் எழுவகைப்பட்ட வழுவும் அறிந்துகொள்க. (கசு)

உவமிக்கும் உவமைகள்

85. [1]மானி னிளங் கன்று-மஞ்ஞையின் பிள்ளை
மதிக்குழவி
[2]தேனி னமுதந்தெள் ளாநற வஞ்செழுங்
கற்பகப்பூங்
காலிற நீர்வல்லி கல்லாத கிள்ளை
கரும்பின்முளை
ஊனிற வேற்கண் மடவார்க் கியைந்த
உறுப்புக்களே.

(உரை I) எ - ன், அரிவையர்கட்குப் பருவத்திற்கு உவமை யுணர்த்......று.

(இ - ள்.) மானின் கன்று, மயிலின் பிள்ளை......தேனின் அமுதம், தெள்ளாநறவம், கற்பகக் கன்று, நீர்வல்லி, கல்லாதகிள்ளை, கரும்பின் முளை என இனையன மகளிர்க்கு ஓதும் முறைமை எ-று.

(இவை) இளைய மகளிர்க்கே கொள்க. என்னெனில், மேல் வரும் சூத்திரத்தில் அரிவை முதலாயினார்க்கென்பர்; ஆதலின் ஈண்டு உரைத்தன பேதை முதலாயினார்க்கு என்ப.

(பி - ம்.) [1] 'மானிற மான்கன்று' [2] 'தேனிற வின்பமுந் தெள்ளா நறவுஞ் செழுங்கற்பகக்'

(கு - ரை) பேதை முதலிய இளம் பருவமாதல் பற்றித் தெள்ளாநறவம் என்றார்; தெள்ளா—தெளிவடையாத. உலாநூல்களில் பேதைப்பருவ மகளிரை வருணிக்குமிடத்தில் மான்கன்று முதலிய உவமைகளைப் புலவர் எடுத்தாளுதல் மரபு. (கஎ)

86. முருக னுவமைமுந் நான்கு [1]முதலெண்
ணிரண்டுவரை
அரசர்க் குரித்தவர் தம்மோ டுவமையல்
லார்க்குரித்துத்
திருவோ டுவமை [2]யரிவை முதலிய
சேயிழையார்
பருவத் துரித்தென்ன வோதுவர் தொன்னூற்
பருணிதரே.

(உரை I) எ - ன், இதுவும் உவமிக்கும் உவமை உணர்த்...
...று.

(இ - ள்.) அரசரைப் பன்னிரண்டு முதற் பதினாறு (பிராயம்) வரை முருகனோடு உவமித்தலாம். அல்லார்க்கு அரசன்தான் உவமையாம். அரிவை முதலாயினோரைத் திருவோடு உவமித்தல் ஆம் எ - று.

(பி - ம்.) [1] 'முதலெட் டிரண்டரசர்க்குரிய குமர னவனோ டுவமைக் குரித்தென்னலாம்' [2] 'பெதும்பை முதற்பெண்கள் சேயிழையாய்' (கஅ)

கவி வகை

87. வாய்ந்த கவிகமக ன்வாதி வாக்கி
வகைவனப்பும்
ஆய்ந்தவல் லாசு மதுரமுஞ் சித்ரவித்
[1]தாரமுமே
ஏய்ந்த வகைநான்குங் கள்ளக் கவிமுதல்
ஈரிரண்டும்
தேய்ந்த பிறைநுதற் சேயிழை யாயின்று
தேர்ந்துகொள்ளே.

(உரை I) எ - ன், கவி முதலாகிய புலவர்கள் தன்மையறி வுறத் தொகைப்படுத்து அறிவித்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) கவி கமகன் வாதி வாக்கி என்னும் அவரது தன்மையும், அவருடன் கவிகள் கூறுபாடாகிய ஆசு மதுரம் சித்திரம் வித்தாரமும், கள்ளக்கவி சார்த்துக்கவி வெள்ளைக்கவி பிள்ளைக் கவி என்னும் அவர் தன்மை நால்வகையும் நவிலப்படும் எ - று.

"ஆசு மதுரஞ் சித்திரம்வித் தாரமென
நால்வகைப் படூஉம் நன்னெறிக் கவியே."

"ஆசு கவியே அறிவெனத் தொடுத்த
எழுத்தினும் பொருளினும் உள்ளுறை யாக
இழுக்கா வண்ணம் யாப்புடைத் தாகும்."

"இன்பக் (கவியே) யெல்லைக் குரிய
இன்பம் பயக்கும் யாப்பிற் பொருளின."

"சித்திர கவியே மாலை மாற்றெடு
சக்கர முதலிய வரூஉ மென்ப."

"அகலக் கவியே மங்கல மாலை
கலிவெண் பாட்டொடு களிறே குதிரை
மற்றவை பொருளாற் பிறவுங் காட்டுக
மருங்கின்
நல்லோ ராய்ந்த ஒளியும் பொருளும்
ஒன்பது சுவையும் நால்வகை விருத்தியும்
கூட நோக்கிக் குறித்தொரு வன்மேற்
பாடுஞ் செய்யுட் பாடு வோனே."

"சொல்லப் பட்ட எல்லாக் கவியும்
இரண்டு மூன்று நான்கு மூனம்
இல்லா மருங்கிடை ஒருவன் பெறுமே."

இவற்றால் ஆசு முதலாயின நான்கும் உடன் கண்டு கொள்க.

"கள்ளக் கவியே சார்த்துக் கவியே
வெள்ளைக் கவியே பிள்ளைக் கவியென
நாற்பாற் படுத்தனர் யாப்பிற் புலவர்."

"அவற்றுள்,
கள்ளக் கவியே கவிஞன் றலைமகற்குக்
கள்ளத் தொடுபெயர் களைந்தே யாக்கி
ஒருவர்க் கியம்பும் மாணி லோனே."

"சார்த்துக் கவியே முன்னோன் பாடிய
யாப்பின் படிசிறிது தொடுப்போ னென்பு."

"வெள்ளைக் கவியே புன்மொழிந் தொழுக்கும்
பிள்ளைக் கவியே பின்னிலை நிற்கும்."

—பருணர் பாட்டியல்.

இவற்றால் கள்ளக் கவிமுதல் நால்வர்க்கும் இலக்கணங் கண்டுகொள்க.

"...... ....
...."

"வல்ல நூற்பத்துப் பகை யானும்
மதியாது தனது பெருமை யானும்
கல்லாத நூல்களுங் கற்றோர் விரும்பக்
கவிக்கும் நெறியோன் கமக னாகும்."

"மேற்கோ ளேது விடைநெறி காட்டி
நாட்டிய வளவை நன்னூல் வழாமைத்
தன்கோள் நீறீஇப் பிறர்கோள் மறுக்கும்
மூதுணர் வுடையோன் வாதி யாகும்."

"அறமுதல் நான்கும் திறனிருந்து......
கேட்போர் சித்தமும் விரும்பக் கிளக்கும்
தோற்ற முடையோன் வாக்கி யாகும்."

—மாமூலம்.

இவற்றால் கவி கமகன் வாதி வாக்கி இலக்கணங் கண்டுகொள்க.

இச்சூத்திரங்கள் ஓதி, ஒழிந்து நின்றவை கண்டுகொள்க.

(உரை II) எ - து......

"ஞாபகம் செம்பொருள் நடையினெப் பொருளும்
காசின் றுரைப்போன் கமக னாகும்."

"ஏதுவும் மேற்கோளும் எடுத்துக் காட்டித்
தனது கோள் நிறுத்திப் பிறர்கோள் மறுப்பவன்
வாதி யென்று சொல்லப் படுமே."

மடலூர்ச்சியும் கிரீடையும் விருத்தக் கதையும் பிரபந்த விகற்பமும் பாசண்ட நடையும் இயலிசை நாடகத்தொடு தொகுத்துப் பாடவல்லவன் வாக்கி யென்று சொல்லப்படும். மாலைமாற்றுச் சுழிகுளம் முதலான இருபது மிறைக்கவியும் தேர்ந்து பாடவல்லவன் சித்திரகவி யென்று கூறப்படும். இத்தன்மைத்தாகிய புலவர் கையில் கவிதை கொள்ளவும்.

(பி - ம்.) [1] 'தாரத்துடன்'

(கு - ரை) ஆசுகவி முதலிய நால்வரை, '**கடுங்கவி, இன்கவி, அருங்கவி, பெருங்கவி** என்று வேண்டுவாரும் உளர்.

'ஆசுகவியாவான் தொடுத்த பொருளும், தொடுத்த சூழலும், அடுத்த தொடையும் வழுவாமற் கடுத்துப் பாடுவோன்.' 'மதுரகவியாவான் சொற்செல்வமும் பொருட்பெருமையும் உடைத்தாய்த் தொடையும் தொடை

விகற்பமும் துதைந்து உருவக முதலாகிய அலங்காரங்களை உட்கொண்டு ஓசைப்பொலிவுடைத்தாய் உய்த்துணரும் புலவர்கட்கு ஒலிகடலமுதம் போன்று இன்பம் பயக்கப் பாடுவோன்.' 'சித்திர கவியாவான் மாலை மாற்று முதலாகிய அருங்கவி பாடும் நன்மையையுடையான்.' 'வித்தார கவியாவான் மும்மணிக்கோவையும், பன்மணி மாலையும், மறமும், கலி வெண்பாவும், மடலூர்ச்சியு முதலாகிய நெடும்பாட்டும், கோவையும், பாசண்டமும், கூத்தும், விருத்தமும், கதை முதலாகிய செய்யுளும் இயலிசை நாடகங்களோடுங் கலைநூல்களோடும் பொருந்தப் பாடும் பெருங் கவி எனக்கொள்க' (யா. வி. சூ. 96, உரை.)

'வாக்கி யென்பான் அறம் பொருள் இன்பம் வீடுகள்மேல் கேட்க வேட்கை பிணிக்கச் சொல்லும் ஆற்றலுடைய ஆசிரியன் எனக் கொள்க.

ஒருவன் பாட்டை அவன் பெயர் களைந்து பிறிதொரு பெயர் வைத்துக் கொடுப்பவன் **கள்ளக்கவி.** ஒருவன் பாடிய யாப்பினால் அதன் போக்கை மாதிரியாகக் கொண்டு தானும் பாடுவோன் சார்த்துக்கவி. அற்பமான சொற்களால் கவி தொடுப்போன் **வெள்ளைக்கவி.** பிறகவிகளின் சொல் நடை பொருள்நடை அலங்காரம் முதலியவற்றைப் பார்த்து அவற்றை மாதிரி யாகக் கொண்டு கவிபாடுவோன் **பிள்ளைக்கவி.**

உரை II இல் கமகன் முதலியவர்களின் இலக்கணம் **திவாகரத்தை** ஒட்டி எழுதப்பெற்றுள்ளது. (௧௯)

நல்லவை

88. †அறந்திறம் பாகல் லறிவோ ரறுபத்து
நாற்கலையும்
திறந்தெரிந் தோர்சினஞ் செற்றம்பொய் காமம்
சிதைக்குஞ்சித்தம்
மறந்தொரு காலு மொருபாற் படாதவர்
மற்றுங்குற்றம்
துறந்தவர் தாங்களும் நல்லவை யாமென்று
சொல்லுவரே.

(உரை I) எ - ன், நல்லவை ஆமாறு உணர்த்......று.

(இ - ள்.) தருமநெறி கோடாத அறிவோர், அறுபத்து நாலு கலைகளும் இயற்றுங் கூறுபாடும் அறிவோர், சினமும் வயிரமும் பொய்யும் காமமும் நீத்தோர், சித்தம் ஒருதலைப்படாது எல்லாக் குற்றமுந் தீர்ந்து நின்றோர் குழுமி இருப்பது நல்லவையாம் எ - று. (௨௦)

நிறையவை

89. †பாங்கா யொருதிறம் பற்று தவர்பல் கலைப்பொருளும்
ஆங்கே யுணர்ந்தோ ரடக்க முடையர் அவரவர்கள்
தாங்கா தலித்து மொழிவன கேட்போர் தருமநெறி
நீங்காத நாவ ரிருந்திடு கூட்டம் நிறையவையே.

(உரை I) எ - ன், நிறையவை யாமாறு உணர்த்......று.

ஒருவர் பாங்காகி ஒருதிறம் பற்றுதோர், எல்லாப் பொருளும் தாங்கள் உணர்ந்தோ ராயினும் அவரவர் உரைக்குமாறு முற்றக் கேட்போர், அறநெறி நீங்காத அந்தணர் முதலாய் அரசர் வணிகர் வினைஞர் கூட்டம் நிறையவையாம் எ - று.

எனவே அரசன் மூலமாக இருப்பதாம். (உக)

தீயவை

90. †சொற்ற படிசொற்றும் பெய்பவர் சொல்லுநற் சொல்லினையும்
குற்றமி தென்று குலாவி யுரைப்பவர் கூறும்பரி
சுற்ற துணர்ந்தோ ரொருபாற் படுபவர் பொய்யுரைப்போர்
செற்றஞ் சினத்தொடு சேர்ந்தோ ரிருப்பது தீயவையே.

(உரை I) எ - ன், தீயவை யாமாறு உணர்த்......று.

(இ - ள்.) உரைத்த கருத்துணர்த்தி அச்சொற்களிலாகும் பொருள் காண்பார் வாய்த்தடுமாற்றச் சொல்லினையும் குற்றமாக எடுத்து நாட்டுவோர், உரைத்த பொருள் முடிவு பாராதே உத்தேசத்தைக் கொண்டு ஒரு பக்கம் சாரத் தமது மேற்கோள் முடிய நில்லாது வேண்டின வந்ததுரைப்போர், மறமும் சினமும் மிக்கிருப்போர் இருப்பது தீயவையாம் எ - று. (உஉ)

குறையவை

91. பாடவம் பேசிப் பலகால் நகைசெய்து
பாங்குரைத்து
நாடகங் காட்டியோர் நாயக மின்றி
நவிலுநன் றால்
ஏடகம் நோக்கா திகலே பெருக்கி
அறத்தைவிட்டுக்
கூடகஞ் செய்துபொய் கூறி யிருக்கும்
குறையவையே.

(உரை I) எ - ன், குறையவை யாமாறு உணர்த்......று.

(இ - ள்.) பொருள்படுத்துவாரை வாதித்துப் பலகால் நகை செய்து ஒரு திறம் பழித்துப் பாங்காக வுரைத்து அங்கங்களாலே நாடகமுத்திரை காட்டித் தம்மில் ஓர் நாயகமின்றிப் பலரும் நாயகமாய், இருவரும் உரைக்கும் நூல் பண்டு தாங்கள் அறிவது மன்றிப்பகை செய்வதே மிகுந்து தருமநெறி விட்டிருந்தோர் தம் முள்ளே சங்கேதம் செய்து பொய்யுரைப்பது குறையவை யாம் எ - று.

(கு - ரை) பாடவம்—சமர்த்து; தான் யாவற்றிலும் வல்லவன் என்று நினைக்கும் தன்மை; "ஆடவர் திலகனுக் கன்பி னொருவாப், பாடவம் விளம்பினாள்" (கம்ப. சம்பாதி. 7.) கூடகம்—வஞ்சனை. (௯௧)

ஓலையிலக்கணம்

92. குற்றமில் லாவோலை தன்னிற் றொலவெண்பா
பாமாலையோர்
சொற்றதோர் பாவா லரசரைப் பேசிப்
பொருட்டிறத்தின்
உற்றதை யென்றென்று முன்னே யுரைப்பவன்
றன்னைச்சொல்லி
மற்றவன் றன்னையும் பின்னை யுரைத்தல்
மரபென்பரே.

(உரை I) எ - ன், தூக்கும் ஓலையும் ஏற்கும் இலக்கணம் ஆமாறு உணர்த்......று.

(இ - ள்.) கூறியும் பிளப்புமில்லாத ஓலையின் கண்ணே வெண்பாவாற்றான் ஆசிரியப்பாவாற்றான் அரசரும் அரசன் றன்னைப் பேசிப் பொருள்பேசும் பகுதியாகிய வாதவிதன்னைடைச் ற்

பங்களின் தோன்றலென்றுரைக்கும் மற்றவன்றன்னை முன்பு சொல்லி ஏனேரவரையும் பின்புரைத்து முடிப்பது ஓலையதிலக்கணமாம் எ - று.

“ஓலைய திலக்கணம் உரைக்குங் காலை
நாலாறு விரலாம் நான்மறை யோர்க்கே
பாருடை யோர்க்குப் பதிற்றிரண் டாகும்
வணிகர்க் கீரெண் விரலா கும்மே
சாணென மொழிப சூத்திரர்க் களவே.”

“வெண்பா வகவ லாயிரு மரபினும்
செய்யுட் பரவிய வவ்விரு திறத்தினும்
முற்புறத் திரண்டாம் பிற்புறத் தொழிந்து
வரைவென வுரைப்பர் தெரிநூற் புலவர்.”

“சந்தனம் திமிசு சாதி சண்பகம்
உந்திய பதின்முழம் உயர்ந்தவர்க் காசனம்
கூவிளம் பலாசு வணிகர்க்கு வகுத்த
நாலிரு முழமே யுயர்ச்சி யாகும்.”

“பலவே கதிர மறுமுழ முயரம்
நிலமுழு தோர்க்கு நீதி யாகும்
நாடுது நாட்டி நாமவை யாமே.”

“கல்லே பொதுவாந் திசையவர் திசையே
முனிவர்க் கோலை முப்பது விரலே
முறைமையின் முன்கடை யுயர்ந்ததை யுயர்ச்சி.”

“அரசர் முன்கடை யல்லாப் பொதுவின்
முனிவரோ டல்லது மூவர்மற் றியலார்
பிறர்வலிக் கேய்ந்தன வாதனத் தியல்பே.”

“ஈசன் பதியாம் எரியாம் பாலே
பரியார்க் குந்திரு வருளி யுண்பவே.”

“ஒழிந்தவை நான்கும் உரிய வென்ப.”

“மேட மிடப மந்தணர்க் குரித்தே
நண்டரி யரிவை யரசர்க் காகும்
துலையோ டெரிதேள் வணிகர்க் காகும்
சுறவே கும்பம் சூத்திரர்க் காகும்.”

“முறையின் மரபின மறையோர்க் காகும்
கதிரவ னங்கி யரசர்க் குரித்தே
யமனொடு நிருதி வணிகர்க் காகும்
முறைமையின் வருணன்வளி சூத்திரர்க் காகும்.”

—பொய்கையார் கலாவியல்.

ஆக இவ்வாறு உரையாததென்னையோவெனின் இழுக்கில்லை (மாபுராணம்.)

"திசையு மரமு முதலிய பிறவும்
இயலா வாயினும் இயலப் பெறுமே"

என்பது கல்லாடனார் கலாவியல்.

பிறவும் இவ்வாறு சொன்னாரும் உளராகலின் அவரவர் கருத்தை நோக்கி வேண்டிற்றிலரெனக் கொள்க. ஆசிரியர் இந்நெறி வேண்டாதது வழக்கொடு பொருந்தாமையின் என்க.

(உரை II) இந்திர காளியனார் உரைத்தபடி,

"*ஓலைய நிலக்கண முரைக்குங் காலை
நாலாறு விரற்றானம் நான்மறை யோர்க்குப்
பார்த்திபர் தமக்குப் பதிற்றிரட்டி விரலே
வணிகர்க் கெண்ணிரு விரலே
சூத்திரர்க் கீராறு விரலே
இப்பரி சேபாட் டெழுதவும் படுமே."

"அந்தணர்க்கு நாலா றரசர்க் கிருபதாம்
இந்த விரல்வணிகர்க் கெண்ணிரண்டாம்—முந்துவிரல்
வேளாளர்க் கீராறும் வெள்ளோலை வேயனைய
தோளாய் அறிநீ தொகுத்து."

—கல்லாடனார் வெண்பா.

(கு - ரை) மன்னனைச் சொற்றதோர் பா—ஆசிரியப்பா. மூரி—முரிந்தது. வாதம்—நெறிபற்றிய தருக்கம். விதண்டை—தான்கூறும் விஷயத்திற் குற்றமிருக்கப் பிறர்கூறும் விஷயத்திற் குற்றம் சாதிப்பது. சற்பம்—பிதற்றுதல். திமிசு—ஒருவகைமரம். சாதி—சாதிக்காய்மரம். பலவு—பலாமரம். கதிரம்—கருங்காலி. 'மூவர் மற்றியலார்': மூவர்—அரசர், வணிகர், வேளாளர். நண்டு—கடகம். அரி—சிங்கம். அரிவை—கன்னி. தேள்—விருச்சிகராசி. சுறவு—மீனம். (உ௯)

வாதினில் வல்லவர் ஆவார்

93. †கதம்பட லின்றிக் கருதிய மேற்கோளும்
எய்துவிக்கும்
மதம்படக் கூறி யெடுத்துக்காட் டேற்றி
அளவைநெறி

---

*இந்நூல் 12 ஆம்சூத்திரத்துக்கு II உரையுள்ளவிடத்தில் ஓலையிலக்கணச் சூத்திரங்கள் இங்கேயுள்ளபடி ஏட்டுப்பிரதியில் எழுதப்பெற்றிருந்தன.

விதண்டைவா தஞ்சற்ப மென்னு மிவற்றின்மே
லோருரைத்த
மதங்க நெறிசொல்ல வல்லவர் வாதினில்
வல்லவரே.

(உரை I) எ - து பொருட் பேசுமாறுணர்த்துத......று.

கோபமின்றித் தன்னுற் கருதப்பட்ட மேற்கோளுக்குத் தக்கன எடுத்துக்காட்டிச் சமன்செய்து உடன்பட்ட பிரமாண நெறிகளான விதண்டை, வாதம், சற்பம் என்னும் மூன்றினும் வேண்டியதென்று இந்நெறிபுணர்ப்பர் சான்ருேர் உரையோடு சொல்லி முடியா வாத நெறியினவர் எ - று.

"இவற்றுள்,......டமெனவீ......வும் வாராதென்க; ஆங்கொருமையுஞ் சார்ந்து மருங்குரைத்தல் வேண்டுவார் விதண்டை வேண்டாரெனக் கொள்க" என்பது கல்லாடம். (உ௫)

வாதத் தோலைவு

94. †பொருளல கூறல் புனருத்தி தோன்றுதல்
புன்சொற்களால்
மருள வழங்கல் வழுப்படச் சொல்லுதல்
மற்ருென்றினைத்
தெருள வுரைத்தல் பயனல சொல்லுதல்
செய்யிற்ருென்னூல்
தெரிபவ ரெல்லா மவன்ருேலைந் தானென்று
செப்புவரே.

(உரை I) எ - ன், பொருள் பெறற் ருேலைவு ஆமாறு உணர்த்......று.

(இ - ள்.) பொருளல சொல்லுதலும், உரைத்ததே யுரைத்தலும், [புனருத்தி தோன்றுதலும்] புல்லிய சொற்களாற் கோபம் பெரு (கச்செப்பலும்) அழுங்கக் கூறுதலும்,...மெந்தது நிற்க அவற்றிலே சிலவுரைப்பினும், பயன்படாமற் சொல்லினும், [சொற்ருமாந்து] தோலைவாமென்ப கற்றுணர்ந்தோரே.

(கு - ரை) புனருத்தி — கூறியது கூறல். (உ௬)

சபையில் விலக்கத்தக்கவை

95. †கோணத் திருப்பினும் கோபம் பெருக்கினும்
குற்றமென்று
நாணத் தகுமவை நாவிற் பயிலினும்
நாடிநன்னூல்

ஆணைப் படியன்றி யல்லவை சொல்லினும்
ஆங்கிருந்தோன்
காணப்பொய் கூறினுந் தோல்வியென் றோதுவர்
கற்றவரே.

(உரை I) எ - ன், அவைக்கண் புக்குப் பெருந்திரைக்கண் அன்றிக் கோணத்து இருப்பினும், கோபித்துச் சொல்லினும், குற்றமென்று கடியப்பட்ட வழூச்சொல்லுரைப்பினும், முன் புள்ள நூலின் ஆணை(ப்படியன்றி) வழூவுரைப்பினும், புகன்ற பொருளைப் பின்னை யொருகால் இல்லையென்று சொல்லினும் தொலைந்தானென்று சொல்லுவர் ஒருசாராசிரியர் எ - று. (௯௫)

வெற்றி தோல்விகளின் பெருமை சிறுமை

96. †நல்லவைக் கண்ணும் நிறையவைக் கண்ணும்
நயந்தொருவன்
சொல்லிய வாதினிற் றோற்றலுந் தான்றோலை
வல்லவென்ப
வெல்லுவ னென்னின் மிகச்சிறப் பெய்தி
விளங்குமென்ப
அல்லவை தன்னின்முன் வெல்லினு மாகும்
அவர்க்கிழுக்கே.

(உரை I) எ - ன், உரைத்த நல்லவையினும் நிறையவையி னும் ஓதிய மரபிற்றோலையினும் அது தோல்வி எனப்படாது; ஆங்கு வெல்லுமே யென்னிற் சீர்த்தியோடு சிறப்பெய்தி விளங் கும்; அல்லாது தீயவை எவ்வவைற்றுள் வெல்லுமாயினும் (அவ் வெற்றி) சிறப்பொடு விளங்காது எ-று.

" தூக்கியல்லவை யோலையை
செவித்திறங் கொள்ளாது தெரியுங் காலைத்
தானே நம்பி மகனே மாணி
ஆசானென் றவரி லொருவ ரிழுக்கிலைக்
குற்றம் வகுத்துடன் படாமற் சொல்லின்
வென்றியும் பெறுமே"

" அவையது நெறியே ஆயுங் காலை
வாயிலி னுரைத்துக் கூடிப்புகுங் காலை
இருவரும் புகாஅ தொருவர் முன்புகிற்
புக்கவன் றோலையு முய்ந்தெனு முண்மையின்

இருவருங் கூடி யொருங்குடன் பட்ட
தெரிவுட னுணர்ந்தார் செப்பின ரென்ப"
என்பது அவிநயனூர் கலாவியல்.

"சாதி நோக்கியும் தன்மை நோக்கியும்
வாத மழித்துரை யுரைப்போன் வாது
வென்ற நிலையினும் சென்றிடி லரைசின்
......சிறப்புச் சிதைவே"

என்ற செய்யுள் வகைமையும் அறிக. (உ அ)

செய்யுட் செய்வார்

97. †இயலிசை நாடக மெய்யே யுணர்ந்தோர்கள்
எப்பொருளும்
மயலற வாய்ந்தோர் வருணங்கள் நான்கினும்
வந்துதித்தோர்
உயர்நெறி நின்றோ ரவையையுற் றோரொரு
தெய்வத்தையே
முயல்தரு சித்தத்தர் செய்யுண்முன் பாட
மொழிந்தவரே.

(உரை I) எ - ன், செய்யுட் செய்வாரை யுணர்த்......று.

(இ - ள்.) இயலிசை நாடகம் உணர்ந்தோர், எல்லாப் பொருளும் மயக்கந்தீர உணர்ந்தோர், மறையோர் முதலிய வருணநான்கின் ஒன்றின் வந்து அவதரித்தோர், உயர்ந்தநெறி நின்றோர், அவையாரானும் மதிக்கப்பட்டோர், ஒரு தேவதையை விடாத சித்தத்தோர் இவர் பாடத் தகுபவர் எ - று. (உகூ)

இதுவுமது

98. இருபதிற் றுண்டினி லேறி யெழுபதி
லேறலின்றி
வருபரு வத்தவர் வன்பிணி யில்லவர்
மற்றுறுப்பில்
ஒருகுறை வற்றவர் நாற்கவி வல்லவர்
ஓங்கறத்தின்
பரிசுடை யாளர்கள் செய்யுளின் பாடல்
பகர்பவரே.

(உரை I) எ - ன், உரைத்த கவிகட்குரிய குணங்கள் இவை யென்பது உணர்த்......று.

(இ - ள்.) இருபதிற்றுண்டினில் ஏறி எழுபதில் ஏறலின்றி, உறுப்பிலொன்றும் குறைவின்றி, ஆசு மதுரம் சித்திரம் வித்தார மென்னும் நான்கு கவியும் உரைப்போர், அறநெறியின் பரிசுடையோராய் இருப்போர் யாவர், அவர் செய்யுட் செய்யும் திறத்தவர் எ - று. (௯௦)

செய்யுட் செய்யலாகாதார்

99. மூன்று தமிழின் முறையுண ராதவர்
நாற்குலத்திற்
சான்றவ ரல்லவர் தாழ்ந்த வுறுப்பினர்
[1]தாம்பிணியிற்
றேன்றுந் துயரத்தர் தெய்வந் தொழாதவர்
தூய்மையில்லோர்
ஆன்றவர் பாடிடி லானந்த மாமென்
றறைவர்களே.

(உரை I) எ - ன், செய்யுட் செய்யலாகாதாரை யுணர்த்......று.

(இ - ள்.) தமிழ் மூன்றின் தன்மை யுணரர்தவர், நான்கு வருணத்தினும் தாழ்ந்தோர்,......வல்பிணியுற்றோர், தெய்வம் பேணுதவர், நெறியில்லோர் யாவர் அவர் செய்யுட் செய்யின் அஃது ஆனந்தமாம் எ - று.

"மங்கலப் பாட்டுப் பரிசியா மொழியின்
பங்கப் படுமெனப் பழித்தனர் புலவர்"
"அரசர்க்குக் கொற்றக் குடைவெண்பாச் சீரிய
மெய்க்கீர்த்தி முறைமை மங்கலச் செய்யுட்
செயப்பெறு தாரென் றிவர்களைப் புணர்ப்பினும்
தன்னை மொழியினும் பின்னை மொழியினும்
இன்ன நெறியோ ரியம்பல் வேண்டும்"

என்பது செய்யுள் வகைமை. பாவின் யாவரையும் முற்படப் பாடுமவையிற்றுக்கு இப்பெற்றியோர் உரைத்தல் சிறப்பிலவென்க.

(உரை II) எ - து இயலிசை நாடகமென்ற மூன்று தமிழும் வல்லவனாய், பிராமணன் க்ஷத்திரியன் வைசியன் சூத்திரனென்ற நான்கு சாதிக்கு உட்பட்டவனுமாய், உறுப்பு ஊனமில்லாதவனு

மாய், வியாதியில்லாதவனுமாய், துயருமில்லாதவனுமாய், நல்லொழுக்கமுடையவனுமாய், தெய்வபக்தியுடையவனுமாய் இருக்கின்றவன் கையிற் பிரபந்தங்கொள்ளலாம்; இவையல்லாத கீழ்ச்சாதியாய், உறுப்புக்குறைந்தவனுமாய், நன்றாகக் கல்லாதவனுமாய், ஒழுக்கமில்லாதவனுமாய், தெய்வபக்தி யில்லாதவனுமாய் இருக்கின்றவன் கையிற் கவிதை கொள்ளலாகாது; இஃதறிந்து தனக்கு மேற்சாதியானுய், கற்றவனுமாய், அழகுடையவனுமாய்த் தெய்வபக்தி யுடையவன் கையிற் கவிதை கொள்க. இப்படிக் கவிதை கொண்டால் செல்வமிகுத்துச் சிறப்புத் தனதாகிப் பல பகலும் தான் படியில் வாழ்ந்திடும்.

(பி - ம்) [1] 'வெம்பிணியர்' (கக)

இன்னவரும் செய்யுட் செயத் தக்கார் என்பது

100. †இறப்பு நிகழ்வெதி ரானமுக் காலத்தில்
எப்பொருளும்
திறத்துணர்ந் தோர்சாவு வாழ்வு முரைக்குஞ்செந்
நாப்புலவர்
அறத்துறை நீங்கா வருளினர் நான்கு
வருணத்தினும்
பிறப்பிழிந் தோரென்னி னும்மவர் பாடிற்
பெருநலனே.

(உரை I) எ - ன், கழிவு எதிர்வு நிகழ்ச்சியென்னும் மூன்று காலத்துப் பொருளும் தோன்ற உணர்ந்தோர், சாவு வாழ்வுரைக்கும் செந்நாப்புலவர், அறத்தினை நீங்காதவர், அருளினை யுடையோர், நான்கு வருணத்திற் பிறப்பிற்றாழ்ந்தோர் எனினும் அவர் பாடின் நன்மையாம் எ - று. (கஉ)

கேட்பிக்கும் நெறி

101. † புகழ்ந்தநன் ஞளிற் புகன்ற முகூர்த்தத்திற்
புட்பொருந்தின்
திகழ்ந்தநன் மங்கலஞ் சொன்முதல் யாவுந்
தெரிந்துகொண்டு
பகர்ந்தவர் செய்யுளைப் பல்கலை வல்லோர்
தமக்குணர்த்தி
இகழ்ந்தன நீக்கி முறையே வகுத்தல்
இயல்பென்பரே.

(உரை I) எ - ன், கேட்பிக்கும் நெறியுணர்த்......று.

(இ - ள்.) நல்ல நாளின் நல்ல முகூர்த்தத்திற் கேட்பப் பொருத்த மங்கலச்சொல் முதல் நல்லன தெரிந்துகொண்டு சொல் லிச் செய்யும் அறிவுடையோர்க்கு உணர்த்தி இழுக்காயுள்ளன நீக்கி வழுக்காவகை இசைத்தல்வேண்டும் எ - று.

"பாடப் படுவோர்க்கும் பாடு மவன்றனக்கும்
நாடப் படுங்குற்றம் நாடாதே-பாடுமேல்
காகப்புட் சேரக் கனிபனையின் வீழ்வதுபோல்
ஆகத்தற் சேரு மலர்"

என்றார் தொல்லாசிரியர். (யா. வி. மேற்.) (நந)

இதுவுமது

102. † நல்ல விடமெழு கில்விளக் கேற்றி
நறுமலர் தூய்
நெல்லும் பரப்பித்தன் மேல்விதா னித்து
நிறைகுடமும்
பல்வகை யான பிரப்புங் கொணர்ந்து
பயனறிய
வல்லவர் கூடிக் கலைமகள் பாதம்
வணங்குவரே.

(உரை I) எ - ன், கவி கேட்பிக்குமிடத்து முறைமையாமாறு உணர்த்......று.

(இ - ள்.) கேட்போன்றன் மனையின்கண் மெழுகி விளக் கேற்றி நெற்பரப்பி விதானித்து நிறைகுடம் வைத்து மலர் தூவி நல்லவர் ஒருங்கு கூடியிருந்து சொன்மகள் பாதத்தைத் துதிக்கப் படும் எ - று. (நச)

இதுவுமது

103. † ஆங்குத் தலைவன் பலபடி யானும்
அலங்கரித்தாங்
பாங்கிற் பொருந்தப் பாட்டியற் பாட்டினை
நன்குணர்ந்து
பூங்கழற் புகழ்மேல் நலமலி யாவையுந் தன்
பொன்பொழிந்து
வாங்கிக் கவியுரை யாங்கனஞ் செய்கை
மரபென்பவே.

(உரை I.) எ - ன், பாட்டுடைத் தலைமகன் இயல்பு உணர்த் ......று.

(இ - ள்.) அவ்விடத்துப் பாட்டுடைத் தலைவன்தனைப் பல படியானும் அலங்கரித்துச் சுற்றம் சூழ இருந்து பாட்டின் பரிசினை யுணர்ந்து மற்றவர்க்குக் கற்பகம்போல் மணியும் பொன்னும் ஆடையும் மகிழ்ச்சிபெற வழங்கிக் கவிமுறையை வாங்கி வந்தனை செய்து விடுத்தலும் மரபென்று சொல்லுவர் புலவர் எ - று. (௩௫)

பரிசில் நல்காதார்க்கு உறுவது

104. † பரவிய பாவலர் பாக்கொண் டவர்க்குப்
பரிசிற்றிறம்
வரிசையி னல்கா தொழியினு னந்தமா
மற்றவர்கட்
குரைசெய்த வெல்லாம் வசையா யுயர்ந்தோர்
விரும்பலின்றித்
தரையினி னிற்கும் பெரும்பழி யாமென்று
சாற்றுவரே.

(உரை I) எ - ன், பரிசில் நல்காதவர்க்கு வரும் பெயர் இன்ன தென்பதுணர்த்து......று.

(இ - ள்.) பாவலர் உரைத்த பாக்கொண்டு அவர்க்கு வரிசை யிற் பரிசிற்றிறம் மனமகிழ நல்காது ஒழியின் அவர் முன்பு புகழ்ந்துரைத்தன வெல்லாம் இகழ்ந்துரைத்த வசையாய் உலகின் உயர்ந்தோராயினும் மகிழப்படாது, பூதலத்தின்கண் நிற்பதோர் பெரும்பழியாமென்று பேசுவர் புலவர் எ - று.

" முன்னொரு வர்க்கு மொழிந்த செய்யுட்
பின்னொரு வர்க்குச் சாற்றில்
முன்னோன் பின்னோ திருவு நீங்கி
வழிகிளர்ந் தோன்பாற் சேறன் மரபே "

என்பது மாமூலம்.

" யாவ ராயினும் இவ்வகை யேதன்
மூவகைக் காலத்து மொழிந்தனர் புலவர் "

என்பது செய்யுள்வகைமை.

" பாடிய புலவன் பரிசிற் றிறம்நீங்கிற்
கேடுதலைத் தருமே கேட்டோன் மருங்கினும்"

என்பது பருணர் பாட்டியல்.

" பாடிய செய்யுட் பலநாட் கிடப்பினும்
கேடெனா மொழிப கேட்போர் தமக்கே "

—திருப்பிரவாசிரியர் தூக்கியல். (௩௬)

புறநடை

105. †இறப்ப வுயர விறப்ப விழிய
இசைக்குஞ்செய்யுட்
டிறத்தன யாவையுந் தீதென் றுரைப்பர்செப்
பாதொழிந்த
புறத்துள வாயினுந் தொன்னூ னெறிமேற்
புகலப்படும்
நிறத்திற் குவளையுங் காவியும் போலு
நெடுங்கண்ணியே.

(உரை I) எ - ன், இவை யனைத்திற்கும் புறநடையாமாறு உணர்த்......று.

(இ - ள்.) பாட்டுடைத் தலைமகனுக்குரிய வகையன்றி இறப்ப உயர்வு வரினும் இறப்ப இழித்து உரைப்பினும் ஆனந்தமாம்; அன்றி, இந்நூல் இயம்பாதன உளவாயினும் தொன்னூல்களில் துணிந்த நெறியே தோற்றுவித்துக் கொள்வர் எ - று.

" இறப்ப வுயரினு மிறப்ப விழியினும்
அறத்தகை வழீஇய வானந் தம்மே"

என்பது அணியியல்.

"சிறந்த மரபிற் றேர்ந்தவ னறியப்
பன்னூல் வகுத்த பெற்றியி னோக்கி
ஏத முறூஉ மியனெறிப் பகுத்தல்
தீதில் காட்சித் தெளிந்திசினோர் கடனே"

என்பது பருணர் பாட்டியல்.

" எழுத்தின் வழுவே யெழுத்ததி காரத்தின்
இழுக்கி வரூஉ மியல்பிற் றென்ப"

" சொல்லின் வழுவே சொல்லதின் யாப்பிற்
சொல்லிய குற்றந் தோன்ற லாகும்"

" எழுத்தின் வழுவே தமிழ்நடை திரிவே
......................................"

" யாப்பின் வழுவே யாப்பின திலக்கணம்
கோப்ப வாராக் கொள்கைத் தாகும்"

எனவுரைத்தமை அறிந்து புணர்க்கப்படும்.

ஈண்டும் இந்நூலிற் சூத்திரத்தன்றி வேறுபட்டனவெல்லாம் உரையிற் கோடலான தந்திரவுத்தியின் வருவித்தாரென்க.

இச்சூத்திரத்தின் மகடூஉ முன்னிலை முதலாகிய மிகைச் சொற்களெல்லாம் செய்யுளைநோக்கி வந்தனவென்க. (௩௭)

பொதுமொழியியல் முற்றும்.

ஆகக்காரிகை 108.

நவநீத நடனார் அருளிச்செய்த கலித்துறைப்பாட்டியல் முற்றும்.

சூத்திர அகராதி

[எண்—கலித்துறை எண்]

இந்நூல் விளக்கும் பிரபந்தங்களின் அகராதி

[எண்—கலித்துறை யெண்]

* அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி

[எண் - கலித்துறை எண்]

---

* மூலத்திலும் உரைகளிலும் கண்டவை.

பிழையும் திருத்தமும்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
5	16	பிரபந்தம் முதற்	பிரபந்த முதற்
9	30	இவ்விரு	அவ்விரு
12	10	றுடம்பு	றுடம்பும்
17	35	ஒன்பதில்	ஒன்பதால்
20	5	நாற்கண	நற்கண
,,	20	சிறப்பானமையின் எடுத்	சிறப்பானமையின் முன்னெடுத்
22	8	சொற்பொருட்	சொற்பொரு
26	13	முடிந்த	முடித்த
31	16	ஆன்றகமான	ஆன்ற
33	9	அந்தாதியாக	ஒன்றாக
38	34	பிரபந்த.	பிரபந்தத்.
39	18	பஞ்சலங்காரம்	பஞ்சாலங்காரம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
40	21-2	யுதர மரையுயர்வெம் முலையும்	யுதர மரைமுலையும்
41	25	பேணுதற்குச் சிறப்புப்	பேணுதகுசிறப்பிற்
47	18	திருவின வாசிரியத்	திருவிஞசிரியத்
61	5	லாதியின்	லாதியிந்
,,	9-10	முன்னர்க்குரைப்பர்களே	முன்னருரைப் பர்களே
,,	33	‘ முன்னர்க்கு-முன்னே ; உருபு மயக்கம் ’ என்ற தொடரை எடுத்து விடுக.	
64	20	காரணம்	தாரணம்
65	31	படுத்தல்	படுதல்
,,	37	தொடற்சொற்	தொடர்ச்சொல்
66	37	உணர்ப	உரைப்ப
67	2	தருபையும்	தருப்பையும்
,,	6	இயலாக	இயல்க
,,	19	தக்கிணைக்கினியம்	தக்கிணைக்கினி
67	24	அந்தனர்க்கு	அந்தணர்க்கு
68	29	மூதுணவு	அமுதுணவு
72	4	கூறலுக்	கூறலுங்
,,	5	குற்றனவும்	கோற்ஞெழிலால்
75	2	பொருந்தக்கூறினும்	பொருந்தர்கூறினும்
,,	10	மரபின்றி	மரபின்
77	28	யாப்பிற்	யாப்பியற்
78	28	நீறீஇ	நிறீஇ